

COLEGIUL MILITAR LICEAL "MIHAI VITEAZUL"

Inimi sub drapel

Alba Iulia 2013

Nr. 23

Colectivul redacțional:

Colonel Marcel DOMȘA
Colonel Gheorghe URIAN
Profesor Dorina TRIFON
Profesor Teodora DĂNCILĂ
Profesor Cosmina MIRCEA
Profesor Simona MUREȘAN

Foto:

Referent relații publice Daniela FILIMON
Psiholog Darius DURIGA

Coperta și poster:

Psiholog Darius DURIGA

Procesare foto și concepția grafică:

Ajutor analist programator Aurora ITU

DTP:

Dragoș ANGHELACHE

ISSN 1844-4857

B: 00516 C: 00000

Operațiile tehnice, editoriale și tiparul
au fost efectuate la
Centrul Tehnic-Editorial al Armatei
tel./fax: 021-224 26 34
e-mail: ctea_smg@yahoo.com

CUPRINS

CONSIDERAȚII PRIVIND CONCEPTUL DE REFORMĂ A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI MILITAR DIN FORȚELE TERESTRE 2 <i>Șeful Secției învățământ din Statul Major al Forțelor Terestre Colonel Nicolae MITU</i>	PORTRETUL ABSOLVENTULUI 42 <i>Plutonier adjutant Alexandra ULTEAN, XII B</i>
BUCURIA UNEI NOI APARIȚII 5 <i>Comandantul Colegiului Militar Liceal "Mihai Viteazul" Colonel Marcel DÔMȘA</i>	VISELE DE IERI, REALITATEA DE AZI... 43 <i>Claudia TRIF, Iulia NEAGOE, Maria GURZAU, Sabina CĂLUGĂR</i>
DĂRUIRE ȘI PROFESIONALISM 6 <i>Director adjunct, profesor Dorina TRIFON</i>	GENERAȚIA 1988, LA RAPORT DUPĂ 25 DE ANI 44 <i>Profesor Lucian Daniel IRIMIE</i>
CARIERA MILITARĂ — PAȘI SPRE VIITOR 7 <i>Locșitorul comandantului Colegiului Militar Liceal "Mihai Viteazul" Colonel Gheorghe URIAN</i>	CARACTERUL FORMATIV AL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE 46 <i>Consilier pentru programe și proiecte educative Profesor Carmen-Cecilia ROMAN</i>
ALEGERI CARE SCHIMBĂ VIATA 9 <i>Referent relații publice, Daniela FILIMON</i>	ELEVI ȘI PROFESORI... UN DESTIN 48 <i>Profesor Simona-Simina MUREȘAN</i>
DIMENSIUNEA EUROPEANĂ ÎN EDUCAȚIE 11 <i>Responsabil cu activitatea de integrare și cooperare internațională Profesor dr. Paraschiva FĂRCAȘ</i>	MUZICA 50 <i>Elev caporal Gabriel BURICEA, XI A</i>
DIRIGINTE ÎN COLEGIUL MILITAR 12 <i>Responsabil aria curriculară "Consiliere și orientare" Profesor Lucia - Ioana LUPU</i>	ARTA DESENULUI 51 <i>Elev fruntaș Alex CHIROBAN, X E</i>
CANDIDAȚI LA PERSONALITATE 13 <i>Profesor Simina-Camelia DURA</i>	UMORUL 52 <i>Elev Adrian PETRUSE, IX E</i>
CALIFICAȚI LA FAZA NAȚIONALĂ A OLIMPIADELOR ȘCOLARE 14 <i>Elev sergent Amalia Chiorean, XI C Elev caporal Casiana Fusu, X E</i>	APA VIE 53 <i>Profesor Teodora-Florina DĂNCILĂ</i>
VIZITĂ DE ONOARE 15 <i>Referent relații publice, Daniela FILIMON</i>	LA PORȚILE TRADIȚIEI 54 <i>Elev caporal Ioana BOGDAN Elev caporal Radu GHIȘOIU, X C</i>
CURAJUL DE A FI DIFERIT 16 <i>Elev Alexandra TERTERIANU, IX E</i>	IZVOR DE IDENTITATE 55 <i>Elev fruntaș Felix ONOFREI, X C</i>
PASIUNEA PENTRU FIZICĂ 18 <i>Responsabil catedra de fizică Profesor Dorina FILIPESCU</i>	EUROPEADA 56 <i>Profesor Paraschiva FĂRCAȘ</i>
REZULTATE BUNE — BURSE DE MERIT 19 <i>Elev sergent-major Darius PLEȘA, XII E</i>	"TINERII DEZBAT" — 2013 57 <i>Elev sergent Tudor BURZO, XI A Elev sergent Nica Dan, XI A Elev sergent Mirel STĂNCU, XI D</i>
INTERACȚIUNEA NOȚIUNILOR DE PREGĂTIRE MILITARĂ CU ASPECTE DIN VIAȚA CIVILĂ 20 <i>Comandant Companie (și instructor) 2 Elevi Maior Sebastian SÎRBU</i>	DEZBATERILE ÎN VIAȚA DE ADOLESCENT 58 <i>Elev Alexandra BURZ, IX C</i>
PREGĂTIREA MILITARĂ 24 <i>Elev fruntaș Flavius BRICIU, X B</i>	RELIGIA — FACTOR DE CUNOAȘTERE NAȚIONALĂ ȘI SPIRITUALĂ 59 <i>Profesor Ioan NISTOR</i>
ADAPTAREA ELEVILOR LA VIAȚA MILITARĂ 25 <i>Comandant de companie (și instructor) 4 elevi Căpitan Ion-Gabriel BUTUZA</i>	ASTĂZI ALEG SĂ ZĂMBESC! 60 <i>Elev caporal Delia SFETCU, XI C</i>
ADEVĂRATA PROVOCARE 26 <i>Înlocuitor comandant companie și comandant de pluton 1 Elev Plutonier adjutant Ioan LETERNĂ</i>	CONCURSUL ANUAL AL CLUBULUI DE TURISM ȘI ECOLOGIE "BERETELE ALBASTRE" 62 <i>Psiholog școlar Darius DURIGA</i>
A FI MILITAR — MESERIE SAU STIL DE VIAȚĂ? 27 <i>Comandant Companie (și instructor) 3 Elevi Căpitan Florin GÎNDILA</i>	SPORTUL DE PERFORMANȚĂ ÎN COLEGIUL NOSTRU 64 <i>Elev caporal Mihai RADU Elev caporal Bogdan MATEI, XI D</i>
PERIPLU CULTURAL, ISTORIC ȘI PROFESIONAL ÎN SĂPTĂMÂNA "SĂ ȘTII MAI MULTE, SĂ FII MAI BUN !" 29	DIN PALMARESUL SPORTIV AL COMPANIEI A III-A 65 <i>Elev sergent Bianca SUCIU Elev sergent Andrei CORNEA, XII A</i>
DESPRE NOI 33 <i>Elev caporal Adela CILIBIU Elev fruntaș Cezara MÔRARU, X D</i>	SUNTEM MÂNDRI CĂ ARMATA ROMÂNĂ ARE ASTFEL DE SPORTIVI! 66 <i>Profesor Iancu-Sorin SECAREANU</i>
DRUMUL SPRE REUȘITĂ TRECE PRIN COLEGIUL MILITAR LICEAL "MIHAI VITEAZUL" 34 <i>Elev caporal Diana — Cătălina FARA, XI A</i>	PORTRETUL UNEI SPORTIVE 68 <i>Profesor Felicia-Adriana VANCEA</i>
FLORI DE RECUNOȘTINȚĂ 35 <i>Elev plutonier - major Adina STĂN, XII A</i>	ADOLESCENȚA — ACEASTĂ DOAMNĂ A DEVENIRII NOASTRE 69 <i>Elev Denisa BÔLCHIȘ, IX C</i>
VOCEA GENERAȚIEI MELE 36 <i>Elev plutonier Marian ŪNGUREANU, XII A</i>	CUM POȚI DESCOPERI TAINELE 70 <i>Elev caporal Casiana FUSU, X E</i>
PAȘI CĂTRE O CARIERĂ DE VIS 37 <i>Elev sergent-major Doru REBREAN, XII B</i>	O LUME VIOLETĂ 71 <i>Elev Nicoleta DOCHIU, IX D</i>
CEI MAI FRUMOȘI ANI AI VIEȚII 38 <i>Elev plutonier Iulia — Ștefana SĂCĂDAT Elev sergent-major Dan PATRUȚIU, XII C</i>	REGASIRE 71 <i>Elev fruntaș Diana TIMIȘ, IX A</i>
CLIFE DE NOSTALGIE 39 <i>Elev sergent-major Liviu - Vlăduț VILCEANU Elev sergent-major Dănuț MUCĂA, XII D</i>	PORTRET DE ARTIST 72
FRĂNTURI 40 <i>Elev caporal Bogdan-Teodor TRIFAN, XII E</i>	PAȘI DE POET 74 <i>Elev sergent Corneliu KOSS, XII C</i>
MODELE MILITARE 41 <i>Elev sergent Lavinia-Patricia POPA, XII E</i>	FILE DE CENACLU ... FILE DE NOSTALGIE 74 <i>Elev caporal Bogdan-Teodor TRIFAN, XII E</i>
	PĂȘIND PE URMELE MUZELOR... 75 <i>Elev sergent-major Diana TOMA, XII C</i>
	VIAȚA 76 <i>Elev Roxana PLOSCAR, IX E</i>
	SUNTEM DOAR NOI 76 <i>Elev sergent-major Corneliu KOSS, XII C</i>

CONSIDERAȚII PRIVIND CONCEPTUL DE REFORMĂ A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI MILITAR DIN FORȚELE TERESTRE

Din analiza semnificației unor noțiuni ca reformă, remodelare, transformare, reorganizare, modernizare, precum și a relațiilor dintre acestea, rezultă că termenul optim de utilizat în acest demers este cel de reformă, care presupune o schimbare (de obicei, în bine), o modificare legală a unei stări de lucruri, o transformare, reorganizare în domeniul politic, economic, social, militar, cu caracter limitat sau de structură. Așadar, când ne referim la ceea ce trebuie să devină sistemul militar de învățământ din Forțele Terestre, vom vorbi despre reforma sau reformarea acestuia. Nu dorim o transformare radicală, ci o reorganizare din punct de vedere conceptual și structural, care să răspundă pe deplin exigențelor de formare și dezvoltare profesională a personalului militar.

Societatea românească, în ansamblu, este supusă unor ample și complexe procese de reformă. Domeniul reformei este global, incluzând planurile vieții economice, politice, sociale și spirituale. Amploarea și profunzimea acestui proces au cuprins, cum era și firesc, și armata, cu modalități și cu obiective specifice.

Transformările angajate în interiorul armatei și al Forțelor Terestre au în vedere atât reproiectarea structurală, cât și crearea condițiilor de realizare practică a funcțiilor acesteia. Manifestarea acțiunilor și responsabilităților avute în vedere, fiecare în parte sau în corelație, este condiționată de profilul viitorului cadru militar, de orizontul profesional sau de competențele sale. De aceea, se apreciază că formarea cadrelor, perfecționarea pregătirii lor, învățământului militar din Forțele Terestre în consecință, constituie factori determinanți ai asigurării forței combative a armatei.

Reformarea învățământului militar din Forțele Terestre trebuie concepută în corelare cu tradițiile școlii militare românești, cu programul de reformă existent la nivelul învățământului național, cu Legea educației naționale, în consens cu statutul euroatlantic al României. În acest scop, se impune desfășurarea unui amplu proces de evaluare a stărilor trecute și a celor prezente ale învățământului militar, căutând o adaptare a acestuia la specificul sistemelor educaționale din Forțele Terestre ale statelor dezvoltate (SUA, Franța, Germania, Marea Britanie).

Din analiza sistemelor de învățământ euroatlantice rezultă faptul că nu există un model NATO, ci sisteme de învățământ specifice armatelor moderne, fiecare cu particularitățile sale, dictate de tradițiile și experiența în domeniu, precum și de exigențele de formare și dezvoltare profesională a personalului militar. Sunt aspecte care trebuie luate în seamă și în cazul reformării sistemului de învățământ din Forțele Terestre Române și fără de care, în acest proces și-ar face loc arbitrariul, conducând, în final, la proiectarea unui sistem nefuncțional. În acest context, considerăm inoportună copierea integrală a unui sistem sau a altuia ori a anumitor segmente considerate, benefice pentru sistemul românesc, fără un minimum de experimentare.

Reforma învățământului militar din Forțele Terestre nu trebuie să însemne trecerea de la un sistem prost la unul bun, ci de la un sistem bun în anumite circumstanțe, la un sistem bun în circumstanțe radical modificate. Esența reformei o constituie adaptarea sistemului de învățământ din Forțele Terestre la situația și evoluțiile actuale și viitoare din armată și societate. Mai mult, aceasta trebuie dezvoltată pe mai multe planuri și direcții, cu finalități specifice. Se

impune schimbarea unor mentalități, a modului de organizare și funcționare a sistemului de învățământ, în conformitate cu noile obiective ale strategiei de securitate națională. Reforma educațională în Forțele Terestre trebuie să vizeze aspecte de o mare importanță, cum sunt: organizarea sistemului de învățământ, managementul, planificarea educației, cadrul legislativ specific, formarea și perfecționarea pregătirii personalului didactic, statutul învățământului militar în raport cu celelalte sectoare ale vieții militare. Enumerarea acestor domenii pune în evidență faptul că reforma nu trebuie să fie impusă, ci conștientizată și să înglobeze o uriașă activitate de inovație, începând cu baza sistemului.

Utilizarea, pe scară largă, în cadrul organismului militar, a termenului de „reformă” induce, la prima vedere, impresia că, într-adevăr, se face o reformă a sistemului de învățământ militar, iar unele întrebări simple nu-și au rostul: De ce trebuie să reformăm sistemul de învățământ? Care este starea de fapt? Cum ar trebui să arate învățământul reformat? Care sunt avantajele reformei educaționale pentru elevi/ studenți/ cursanți, pentru structurile beneficiare și, nu în ultimul rând, pentru instituțiile de învățământ? Dar pentru armată, în general?

Reforma sistemului militar de învățământ și, îndeosebi a celui din Forțele Terestre, trebuie să vizeze, în principal: redimensionarea modelului absolven-

tului, formularea cu claritate a finalităților educației, stabilirea nivelurilor educaționale care să asigure realizarea acestora, precum și a instituțiilor de învățământ specifice fiecărui nivel, locațiile și relațiile de subordonare ale acestora, misiunile de bază și obiectivele fiecărui nivel educațional și ale fiecărei categorii de instituții de învățământ, proiectarea structurii organizatorice optime, stabilirea sistemului de conducere a învățământului și a principalelor atribuții ale structurilor cu responsabilități în domeniu, stabilirea surselor de finanțare a sistemului.

O adevărată reformă a sistemului de învățământ se bazează pe o concepție unitară și coerentă, benefică atât pentru categoriile de forțe ale armatei, ca structuri beneficiare, cât și pentru organismul militar, în general. Întrebarea care se pune în mod firesc este cine va elabora o astfel de concepție. Demersul reformator trebuie să fie rezultatul eforturilor conjugate ale tuturor structurilor cu implicații în domeniu: Ministerul Educației Naționale, cu reprezentanți pe fiecare palier educațional, direcții centrale ale Ministerului Apărării Naționale, Statul Major General și statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei.

O concepție de reformă a sistemului militar de învățământ trebuie să stabilească, în primul rând, contextul militar național și internațional, apoi, contextul educațional euroatlantic, tradițiile educaționale militare românești, starea actuală a sistemului, dis-

funcționalități și modalități de remediere, finalitățile educației, obiectivele reformei educaționale, proiecția viitoare a sistemului, care să asigure realizarea finalităților, conducerea sistemului, atribuțiile generale ale structurilor cu responsabilități în domeniu, finanțarea sistemului.

Câteva aspecte importante se impun a fi evidențiate, astfel încât o nouă concepție de reformă educațională să fie viabilă. Realizarea unui sistem de învățământ funcțional presupune, în primul rând, renunțarea la unele ambiții și interese privind sistemul în cauză și conducerea acestuia care nu au nicio tangență cu fundamentele științifice ale reformei, iar în al doilea rând, deducerea cifrelor de personal din învățământul militar din cifrele totale de personal ale armatei. În acest context, readucem în atenție necesitatea proiectării sistemului educațional și a structurilor organizatorice ale instituțiilor de învățământ pornind, nu de la exigențele încadrării în anumite cifre de personal, stabilite arbitrar, ci de la ceea ce se dorește de la sistem. Nu cifrele de personal nefundamentate științific dictează structura sistemului, a instituțiilor de învățământ și nivelul de asigurare cu personal al acestora, ci finalitățile educației, concretizate în modelul absolventului. O proiecție a sistemului de învățământ generată doar din dorința de a produce transformări structurale cu efecte directe în planul reducerilor de personal și a cheltuielilor legate nemijlocit de acesta nu va asigura creșterea eficienței și calității procesului de formare și dezvoltare profesională a personalului militar, fapt dovedit de ultimele evoluții ale acestuia.

Totodată, subliniem faptul că instituțiile de învățământ sunt și unități militare, statut care presupune

anumite misiuni și atribuții ale acestora, ce pot fi îndeplinite numai în condițiile existenței structurilor administrative și de stat major. Instituțiile de învățământ trebuie să dispună de toate structurile specifice oricărei unități militare care să le permită o funcționare autonomă. În acest context, statutul arbitrar al instituțiilor de învățământ, de structuri „în subordinea” sau „în compunerea” altor structuri, precum și diversele soluții de comasare a acestora, implementate doar ca să ofere posibilitatea desființării componentelor administrative și de stat major, și-au dovedit deja ineficiența, cu efecte deosebit de grave asupra funcționalității sistemului.

Reforma învățământului din Forțele Terestre nu vizează doar transformări structurale. Este necesară o reformă a statutului personalului didactic militar, a conținuturilor instruirii, a actului didactic, a rolului și relației profesor-elev/ student/ cursant, în cadrul acestuia. Actualul sistem de învățământ se confruntă cu o acută criză de personal didactic. Pe lângă faptul că prevederile statelor de organizare nu sunt adaptate cerințelor reale de constituire a structurilor didactice, nici acestea nu sunt realizate în totalitate, ca urmare a neatractivității funcțiilor didactice. Conținuturile învățământului se impun a fi armonizate permanent exigențelor reale de instruire a trupelor și orientate spre formarea de competențe și capacități, iar rolul elevului/ studentului/ cursantului în actul didactic să devină predominant. Sunt doar câteva repere pe care o adevărată reformă educațională în Forțele Terestre trebuie să le aibă în vedere.

În concluzie, se poate aprecia că reformarea învățământului militar românesc și, implicit, a celui din Forțele Terestre este un proces necesar, complex, de profunzime, ce se va desfășura într-o etapă relativ mare de timp și care va marca toate componentele acestui sistem. Reașezarea sa după modelul statelor din spațiul euroatlantic este cu atât mai necesară, dat fiind statutul României de țară-membră cu drepturi depline, dar și obligații pe măsură, a Uniunii Europene și a Pactului Atlanticului de Nord. ■

*Șeful Secției Învățământ
din Statul Major al Forțelor Terestre
Colonel Nicolae MITU*

BUCURIA UNEI NOI APARIȚII

„Peste douăzeci de ani vei fi dezamăgit din cauza lucrurilor pe care nu le-ai făcut, nu din cauza celor pe care le-ai făcut.”

Mark Twain

Desigur că orice realizare, performanță, aduce mari satisfacții celor ce le-au împlinit. Așa și prin aceste apariții secvențiale ale vieții colegiului, revista „Inimi sub drapel” produce multă satisfacție celor ce osârduiesc la editarea ei. Iată că, pentru a doua oară, reușim să „scoatăm” două numere într-un an școlar, lucru ce pare simplu la prima vedere, dar care înseamnă multă trudă.

Sigur că acum acest lucru nu pare deosebit, dar sunt convins că peste ani va însemna un moment plăcut de aducere - aminte și un punct de reper pentru cei actuali vremurilor respective.

M-am gândit înaintea scrierii articolului la ce anume ar fi binevenit să așez pe hârtie și mi-au trecut mai multe idei prin minte cum ar fi, de exemplu, un articol pur tehnic, care să aducă în discuție managementul instituției, sau lucrurile deosebite realizate de către personalul și elevii colegiului, să scriu despre importanța rămânerii colegiului în viața urbei și a județului, despre importanța marketingului educațional care stă la baza viitorului instituției, dar, până la urmă, am crezut că este potrivit să scriu despre bucuria realizării unui nou număr al revistei școlii.

De această dată, am pornit alături de ceilalți editori, la drumul scrierii acestei reviste, neavând un subiect anume sau o temă dată, lăsând libertatea celor ce doresc să scrie și chiar au scris doar cei ce au dorit să-și exprime gândurile, trăirile, visele.

Și poate mai mult decât atât, am hotărât, ca în acest număr, să-și pună o amprentă semnificativă elevii colegiului, acești tineri minunați, care ne aduc an de an multe bucurii și satisfacții. Desigur că acum, când scriu aceste rânduri într-o frumoasă după-amiază de duminică a lunii mai, nu am cunoștință despre conținutul articolelor viitoare reviste, dar încrederea mea în sinceritatea și spontaneitatea elevilor este certă, nu

am nici cea mai mică îndoială că aceștia au scris cu mintea și, mai ales, cu sufletul și că acest număr va avea o primire deosebită din partea cititorilor.

Tocmai de aceea, acest număr al revistei, alături de monografia colegiului, albumele de prezentare a școlii, materialele promoționale fac parte din tradiția noastră, cea de peste 90 de ani, iar obligația față de predecesorii noștri este împovărătoare.

Nutrim speranța că lectura acestui număr va fi una plăcută și interesantă; la finalul ei, cititorul va putea să-și dea seama de preocupările, idealurile și, nu în ultimul rând, talentul nostru de a așeza pe coala de hârtie visele, acele vise care dau aripi spre noi performanțe.

Aș încheia, parafrazându-l pe Aristotel care spunea că: „Omul înțelept nu spune tot ce gândește, dar ce spune gândește”; așa și noi, cei ce facem parte din marea familie a Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”, nu spunem tot, dar la ceea ce spunem, cugețăm mult. ■

*Comandantul
Colegiului Militar Liceal "Mihai Viteazul"
Colonel Marcel DOMȘA*

DĂRUIRE ȘI PROFESIONALISM

ÎN tot trecutul și prezentul istoric, școala a fost aceea care prin dascăli a format personalitatea individului, a păstrat conștiința națională și spiritul de dreptate și libertate, dar „școala fără disciplină este ca o moară fără apă”, după cum ne spune marele pedagog Comenius, iar instituțiile de învățământ militar împlinesc acest deziderat, de a îmbina armonios instruirea cu educația și cu disciplina. Astfel, școala adevărată are nevoie de dascăli de înaltă ținută, iar visul oricărui cadru didactic, atunci când pășește pe drumul desăvârșirii sale profesionale, este de a ajunge într-o instituție de învățământ în care să poată să-și îplinească tot ceea ce a sperat până la acel moment.

Așa cum o floare are nevoie de condiții prielnice ca să se dezvolte armonios, așa și un cadru didactic are nevoie de condiții optime pentru a-și pune în practică măiestria.

Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” din Alba Iulia este școala în care un dascăl poate să se considere împlinit, deoarece găsește și condițiile prielnice pentru a-și exercita profesia și are și resursa umană necesară, iar împreună, dascăli și elevi, ating EXCELENȚA.

Calitatea dascălului în colegiul nostru este una din cheile care deschide porțile acestei cetăți. Cei care și-au dedicat viața acestei profesii (pentru că, odată ajunși aici, niciunul nu a părăsit învățământul militar decât la vremea pensionării) știu exact ce au de făcut, cuvintele de ordine sunt efortul continuu, formarea profesională neîntreruptă, lupta permanentă pentru a răzbate în toate confruntările la care ne prezentăm, străduința de a îngemăna, cu tact pedagogic, exigența profesională impusă de procesul de predare-învățare-evaluare cu sensibilitatea și înțelegerea cerute de relațiile interumane speciale, profesor-elev militar, de cooperare și susținere reciprocă.

Nu este ușor, dar este frumos și mulțumirea pe care o simți în momentul în care afli că ai câștigat un premiu la o competiție sau că toți elevii au promovat examenele de bacalaureat sau admitere este recompensa maximă a muncii tale.

Ne dorim ca fiecare dintre noi să aibă parte de sănătate și puterea de a strânge în buchetul personal cât mai multe realizări și împliniri, să trăim marile bucurii ale profesiei, văzând că ceea ce am cultivat cu grijă a dat roade frumoase. ■

*Director adjunct
Profesor Dorina TRIFON*

CARIERA MILITARĂ – PAȘI SPRE VIITOR

 carieră militară de succes începe într-un mediu al disciplinei, al valorilor și al respectării regulamentelor militare așa cum se procedează într-un colegiu militar liceal - piatră de temelie pentru un parcurs de excepție în activitatea unui cadru militar. Dincolo de cerințele impuse, de rigurile sistemului militar pe linia selecției, tinerii care doresc să urmeze cariera militară trebuie să fie caracterizați de voință, determinare, competitivitate, angajare efectivă și afectivă, ambiție și perseverență. A fi militar este un mod de viață, în care se împletesc riguros temperamentul dinamic, sacrificiul, altruismul, satisfacția și bucuria acelor care, prin propria voință, consimt să se dedice carierei militare.

Într-o abordare realistă, evoluția în carieră a cadrelor militare presupune parcurgerea stagiilor în grade și funcții, conferind, în principiu, tuturor posibilitatea atingerii celor mai înalte trepte ale ierarhiei militare. Un foarte bun militar trebuie să dea dovadă de o pregătire profesională temeinică, precum și de dobândirea competențelor, responsabilităților și a experienței posturilor ierarhice specifice profesiei militare, de la primul grad obținut până la apogeul carierei.

Ofițerii reprezintă corpul de elită al Armatei României, înseamnă, înainte de toate, a fi lider, pornind de la recrutare, selecție și continuând cu formarea în instituții militare de învățământ, experiența acumulată în diferite funcții, toate elementele de planificare a carierei ofițerilor contribuie la formarea lor ca lideri militari. Leadershipul este dimensiunea definitorie a ofițerului, iar aceasta se concretizează în capacitatea de a lua decizii, de a motiva, conduce și coordona oamenii din subordine. Un ofițer este întotdeauna apropiat de subordonați, într-o relație bazată pe respect reciproc. A fi ofițer mai înseamnă să fii un foarte bun luptător, specialist și instructor, să fii apt să

utilizezi și să-i înveți și pe alții cum să utilizeze tehnica militară și armamentul din dotare.

În calitatea sa de comandant, acesta trebuie că cunoască domeniul condus, să ia decizii, să dea ordine și să controleze îndeplinirea lor, dar aceste momente determinante în actul de conducere nu exclud, ci presupun o comunicare eficientă, un dialog cu executanții, ascultarea cu răbdare a punctelor de vedere, un prilej de a-și confrunța și a supune unei analize și concepția personală. Acestea sunt componentele modelului de ofițer pe care se fundamentează întregul proces de pregătire și de formare din instituțiile militare de învățământ. Durata etapelor de evoluție în carieră și dezvoltare profesională, precum și a stagiului efectiv în gradele de ofițer variază de la un individ la altul, în funcție de performanțele și potențialul de care dă dovadă, experiența dobândită și pregătirea acumulată pe timpul serviciului militar. Ofițerilor le este dedicată conducerea structurilor militare până la cel mai înalt nivel. Corectitudinea,

transparența și șansele egale de evoluție în cariera militară constituie principiile de bază pe care se articulează normele legale, regulamentele și instrucțiunile interne aferente domeniului.

Pregătirea profesională reprezintă procesul de instruire pe parcursul căruia participanții dobândesc cunoștințele teoretice și practice necesare desfășurării activității lor prezente. Dezvoltarea profesională este un proces mai complex, având drept obiectiv însușirea cunoștințelor utile, atât în raport cu poziția actuală, cât și cu cea viitoare.

Pregătirea profesională este asigurată de totalitatea acțiunilor de instruire în vederea exercitării în mod cât mai eficient a profesiei. Componentele procesului de pregătire profesională sunt formarea și perfecționarea profesională. Prin formarea profesională se urmărește dezvoltarea unor capacități noi, în timp ce prin perfecționare profesională se vizează îmbunătățirea capacității existente.

Corpului subofițerilor și maiștrilor militari îi sunt stabilite sarcini și atribuții concrete, de regulă,

aceștia îndeplinind funcții de execuție, fiind specialiști ori executanți ai misiunilor, fiecare în unitatea unde este încadrat. Evoluția în carieră a acestui tip de corp de cadre se face în conformitate cu regulamentele și instrucțiunile militare, în conformitate cu competențele pe care le dobândesc în activitatea profesională. De regulă, urmează încadrarea funcțiilor de execuție de la primul grad până la atingerea nivelului superior de încadrare în funcție, corespunzător categoriei din care fac parte.

În concluzie, evoluția în cariera militară depinde de foarte mulți factori, dar la baza unei evoluții favorabile stă o foarte bună pregătire militară și de specialitate, impuse prin regulamente și instrucțiuni militare și, nu în ultimul rând, ambiția și perseverența de a fi mai buni și de a tinde mai sus, cu respectarea tuturor principiilor și normelor acceptate.

*Locțiitorul comandantului
Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”
Colonel Gheorghe URIAN*

ALEGERI CARE SCHIMBĂ VIAȚA

Elevii din anul terminal al Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” au făcut deja alegerile privind instituția de învățământ militar pe care o vor urma pentru a-și parcurge formarea spre o carieră a armelor. Ultimele informații, oferta educațională și condițiile de admitere sau de accedere în cariera militară le-au obținut în cadrul activității de consiliere și orientare socio-profesională, desfășurată în perioada 22-24 ianuarie 2013, în colegiile militare liceale.

Misiunea de bază a Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” o constituie pregătirea elevilor pentru susținerea examenului de bacalaureat și de admitere în învățământul militar superior și/sau postliceal. Actul instructiv-educativ din perioada celor patru ani trebuie și este completat de activitățile de consiliere și orientare spre cariera militară. Aceasta presupune un complex proces de identificare, motivare și îndrumare spre o formă de învățământ militar superior, conform abilităților și potențialului competitiv al fiecărui elev, materializate prin discuții individuale, ore de pregătire militară, aplicarea de chestionare privind motivația, percepția și calitatea informațiilor despre cariera mili-

tară, excursii de orientare etc. Alături de acestea se înscriu activitățile de consiliere și orientare spre o categorie de arme sau alta, realizate de către reprezentanți ai academiilor, școlilor și centrelor de instruire ale categoriilor de forțe ale armatei.

Timpul parcurs în colegiul militar este acela de acomodare a tinerilor la specificul militar, reguli, disciplină, respect, studiu comun, lucru în echipă. Însă, apare și o atență preocupare pentru realizarea unor schimburi de experiență cu absolvenții promoțiilor anterioare care sunt exemple de reușită profesională și nu numai, acțiuni care se amplifică pe măsura evoluției elevilor. Toate acestea necesită muncă multă, dar mai ales o deschidere și disponibilitate spre aptitudinile fiecărui elev în parte, întrucât caracterul, abilitatea și cunoștințele fiecăruia sunt hotărâtoare pentru alegerea corectă a unei arme.

Cea mai utilă modalitate de orientare este prezența, în mijlocul elevilor, a celor care au absolvit colegiul militar și sunt cadre militare la una din instituțiile militare de învățământ superior sau postliceal. Experiența acestora se observă atât în modul de prezentare, cât și în siguranța dată de faptul că, pentru

Comparând reușitele generațiilor, putem spune, cu bucurie, că nu există diferențe calitative, că urmașii pot realiza performanțe ca și înaintașii. Este în aceasta un titlu de onoare pentru colegiul care le-a pus bazele pregătirii intelectuale și le-a „șlefuit” caracterul, și o mândrie pentru fiecare personalitate care a reușit să se înscrie pe o traiectorie înaltă, precum cei doi absolvenți ai colegiului militar albaulian prezenți la activitatea de orientare din acest an școlar, locotenentul Diana Cucoșel (Chindriș, cum o știm noi) și sublocotenentul Andrei Kovacs.

câteva ore, sunt acolo unde, cu ani în urmă, și ei erau la fel ca aceia pe care îi consideră modele autentice. Există în viața noastră locuri și oameni care ne marchează, ne rămân mereu prezenți în suflet, ne amintim cu drag de ei, dar mai ales, de ceea ce a contat în formarea caracterelor. Colegiul militar se vrea a fi mediul unde se șlefuiască caractere, unde tinerii învață să se cunoască și să acumuleze cunoștințe, deprinderi, toate în spiritul muncii temeinice și al vieții riguroase organizate, al dorinței de afirmare, de devenire, prin muncă și învățătură, apti să învingă vicisitudinile vieții și ale timpului.

Bucuria revederii lor a fost cu atât mai mare, cu cât amândoi ne-au convins că au făcut alegerile corecte, că și-au îndeplinit visul și, cel mai important, au dovedit că pregătirea este o sarcină continuă, care nu se încheie odată cu absolvirea, că atunci când crezi că nu mai poți, cu voință, încredere și curaj poți să depășești bariera. Depinde ce limite îți alegi! Ei au dovedit că se poate. Puterea exemplului este nemăsurată și, mai ales, molipsitoare. ■

Referent relații publice Daniela FILIMON

DIMENSIUNEA EUROPEANĂ ÎN EDUCAȚIE

Calitatea educației este dată de o transformare inovatoare, căutându-se în permanență o diversificare a funcțiilor școlii în scopul dezvoltării acesteia ca centru de resurse pentru elevi și părinți, dar și pentru ceilalți membri ai comunității. Ritmul și dinamismul dezvoltării poate izvorî din educație, aceasta având mijloacele și forța de a instrui și educa generații mobile și active, bine înzestrate din punct de vedere intelectual, capabile să depășească inerția unui mediu social refractar, în care se resimt încă note accentuate de prejudecată și discriminare.

Dimensiunea europeană a educației este reflectarea unei realități care exercită presiuni, determinându-ne să întreprindem măsuri pentru a-i sprijini pe tineri să găsească modalități de răspuns la provocările lumii contemporane. Ea se realizează prin multiple activități: parteneriatele școlare internaționale, cursuri de formare internaționale, activități extracurriculare, activități artistice, voluntariat.

Proiectele Școlare Comenius au ca scop îmbunătățirea calității și consolidarea dimensiunii europene în educație, încurajarea învățării limbilor străine și a cooperării transnaționale între școli, promovarea conștiinței interculturale și a inovației în ceea ce privește metodele pedagogice și tehnicile informaționale. Proiectele implică atât cadrele didactice, cât și elevii, oferindu-le acestora prilejul unor schimburi de experiență deosebit de valoroase. Cele patru proiecte Comenius derulate de colegiul nostru au avut un rol important în introducerea dimensiunii europene și promovarea multiculturalismului, iar obiectivele generale au vizat: îmbunătățirea calității învățământului prin realizarea unor schimburi de experiență și bune practici cu profesori și elevi din instituții similare din străinătate, formarea și dezvoltarea unui spirit de respect față de valorile europene prin încurajarea toleranței și a dialogului intercultural. De asemenea, un rol important în implementarea valorilor europene l-au avut cursurile de formare continuă prin fonduri europene de care au beneficiat în ultimii trei ani două cadre didactice.

Nu doar activitățile de cooperare internațională contribuie la implementarea unei dimensiuni europene în educație, ci și activitățile extracurriculare, precum dezbaterile academice care au reușit în ultimii ani să câștige tot mai mulți adepți în liceele românești. Un rol important în acest sens l-a avut concursul național „Tinerii dezbat”. Dezbaterile contribuie la formarea, dezvoltarea și exersarea competențelor de comunicare și a atitudinilor social-civice democratice necesare tinerei generații, pentru participarea activă la viața socială. Prin această activitate, elevii se racordează la problemele comunității și conștientizează rolul pe care trebuie să-l joace în calitate de viitori cetățeni în comunitatea locală, dar și dimensiunea europeană a cetățeniei lor.

Cetățenia europeană nu se rezumă însă la un set de valori civice, ea presupune și asumarea unor valori culturale comune, o atitudine tolerantă față de cultura și tradițiile celorlalți europeni, un atașament față de valorile culturale care definesc spiritul european. Cetățenia europeană se învață, iar activitățile de cooperare internațională și activitățile extracurriculare au un rol deosebit în implementarea dimensiunii europene în școală. ■

*Responsabil cu activitatea
de integrare și cooperare internațională
Profesor dr. Paraschiva FĂRCAȘ*

DIRIGINTE ÎN COLEGIUL MILITAR

Consultând dicționarul explicativ al limbii române, dirigintele este profesorul însărcinat cu dirigenția unei clase, având obligația de a supraveghea și îndruma o clasă de elevi.

În colegiul nostru, această funcție este îndeplinită cu conștiinciozitate de 19 cadre didactice care înțeleg că, dincolo de obligația de a trece notele în catalog sau în carnete, de a completa niște documente școlare sau de a motiva absențe, această funcție înseamnă mult mai mult – dirigintele este profesorul care răspunde de buna desfășurare a întregului proces de educație și instrucție a elevilor unei clase. Fiecare an de studiu pe care îl conduce, în calitate de diriginte, presupune muncă și adaptabilitate la cerințele elevilor, la nevoile acestora, la evoluția lor datorată transformărilor de vârstă.

La nivelul clasei a IX-a, eforturile se îndreaptă spre cunoașterea elevilor, a problemelor pe care le întâmpină aceștia în trecerea de la învățământul gimnazial spre cel liceal. Este o temă de profund interes pentru instituția în care ne desfășurăm activitatea, pentru că, fiind vorba de un liceu militar, problema adaptării se pune din primul moment. Este ușor de prevăzut că elevul de 14 ani întâmpină numeroase obstacole în adaptare, studiul de față pornind de la

principalele probleme cu care acesta se confruntă: trecerea de la mediul gimnazial la cel liceal, adaptarea la cerințele unui liceu care urmărește realizarea de performanțe școlare și sportive, adaptarea la regimul militar, adaptarea la regimul de internat, lipsa protecției familiei, elevul trebuind să facă față unor situații în care el singur va lua decizii și în care se va descurca fără ajutorul direct al familiei.

În clasele a X-a și a XI-a, eforturile dirigintelui se îndreaptă spre asistarea elevului pentru a-și dezvolta interesele sociale, de cooperare și comunicare cu ceilalți, spre sprijinul oferit lor pentru a se cunoaște și a se autoevalua. Dirigintele clasei îi îndrumă acum spre studiu în vederea atingerii performanței, încheagă pe deplin colectivul, realizând coeziunea grupului în vederea obținerii unor rezultate superioare și a performanțelor în toate domeniile: instructiv-educativ, artistic, cultural și sportiv.

Etapă finală a consilierii se realizează la clasele a XII-a. Eforturile profesorilor diriginți se conjugă acum cu cele ale tuturor factorilor implicați în educație – comandant de companie, familie și elevi – în vederea unei consilieri și orientări spre carieră, a alegerii corecte a drumului în viață. Este momentul exprimării dorințelor și opțiunilor. Elevii claselor terminale, aflați la început de maturitate, păstrează încă elemente ale adolescenței, iar rolul îndrumătorilor lor este de a-i ajuta în cristalizarea dorințelor. Încurajarea în exprimarea opțiunilor pentru viitor este unul din cele mai bune mijloace de a ajuta elevul să-și realizeze nevoile și să asimileze noi comportamente.

Prin urmare, munca profesorului diriginte în colegiul nostru este dificilă, presupune consecvență, atenție la detalii, însă este, în același timp, o muncă frumoasă datorită rezultatelor obținute, oglinda eforturilor conjugate ale tuturor educatorilor din colegiu. ■

*Responsabil aria curriculară
„Consiliere și orientare”
Profesor Lucia - Ioana LUPU*

CANDIDAȚI LA PERSONALITATE

 Omul nu se naște personalitate, ci devine personalitate, însemnând persoana, individul psiho-social, plus o notă de valoare. Goethe scria în Faust: „O spun și regii/ O spun și magii/ Că din toate de aici personalitatea este binele suprem”, înainte de toate, o valoare. Fiecare om devine personalitate prin sinteza dintre înnăscut și dobândit, prin contribuția factorilor educaționali, socio-culturali. Pentru profesor, fiecare elev este un candidat la dobândirea acestui atribut. Se spune despre personalitate că este produsul împrejurărilor, deci natura și calitatea cerințelor mediului extern determină calitatea personalității. Acest lucru atrage atenția asupra necesității creării unor medii sociale educogene, saturate și impregnate cu influențe pozitive, valorizate socio-cultural.

Omul se poate dezvolta doar în societate, este o ființă socială, existența și activitatea sa fiind organic integrate unui anumit mediu socio-cultural. Atributul personalității se poate dobândi numai în cadrul comunicării și interacțiunii individului cu societatea în care trăiește și numai prin parcurgerea unui complex proces de socializare și enculturație. Astfel, întregul mod de comportare a omului se structurează pe coordonatele sociale și prin raportare permanentă la criteriile, exigențele și etaloanele impuse de societate, la diferitele ei niveluri de acțiune: familial, școlar, profesional, organizațional. Pentru profesor, elevul este centrul atenției și al preocupărilor sale. Este avid de cunoaștere, nu numai de cea științifică, ci și de cea empirică, și de aceea, profesorul trebuie să transmită și informații despre ceea ce este viața, cu toate bucuriile și vicisitudinile sale.

Constatăm, de multe ori, că reușim să-i insuflăm unui elev dragoste pentru disciplinele pe care le predăm și obținem performanțe deosebite în acest domeniu. Însă, desprinzându-l din acest context, elevul este un inadaptat social, relaționează greu cu colegii, se descurcă greu cu problemele vieții. Cu alte cuvinte, nu

știe să trăiască ! Și nici nu are cum! De ce? Pentru că nu i-a spus nimeni cum să o facă !

Nimeni, dintre cei din jur, nu s-a deschis în fața lui, nu i-a arătat ce înseamnă zâmbetul și buna dispoziție, cum să se bucure de o floare, de o rază de soare sau de o piesă muzicală. Trăim într-o societate de consum unde totul se petrece foarte repede și foarte egoist. Iar acești candidați la personalitate își însușesc doar ceea ce li se permite să vadă, să audă, să simtă. Mecanismul imitației și al modelului funcționează foarte bine. Dacă sunt tratați cu răceală, sunt distanți și reci. Nu comunică, nu relaționează, sunt rigizi, iar consecințele nefaste nu întârzie să apară. Însă dacă oferi zâmbet, vei primi zâmbet, dacă oferi căldură sufletească, vei fi tratat cu căldură sufletească. Conștientizăm târziu că oferim puțin, însă așteptăm foarte mult. Și, dacă noi, ca modele, nu oferim exemple corecte, vom forma personalități destructurate, labile, neconforme cu cerințele societății, adică personalități lipsite de umanitate.

Cea mai mare satisfacție a educatorului este aceea de a vedea edificii spectaculoase de personalitate, la a căror construcție și modelare a participat și el. A vedea „omul” care a trecut prin mâinile tale că a devenit o personalitate remarcată cu contribuții valoroase pentru societate reprezintă faptul că ți-ai îndeplinit datoria de om, de educator, de modelator. ■

Profesor Simina-Camelia DURA

CALIFICAȚI LA FAZA NAȚIONALĂ A OLIMPIADELOR ȘCOLARE

 olimpiadele școlare pe discipline de învățământ reprezintă un cadru organizat de confruntare și afirmare a tinerilor pasionați de un anumit domeniu al științei sau al culturii. Performanțele superioare într-un anumit domeniu presupun multă muncă, ambiție, perseverență, dăruire, timp. La această muncă riguroasă organizată participă elevii cu o oarecare afinitate pentru o disciplină și profesorul de specialitate care descoperă calitățile și înclinațiile elevului, apoi îi ghidează pașii spre cultivarea acestora, succesul aparținându-le în egală măsură.

Rolul olimpiadelor școlare este de a evidenția activitatea școlară de excelență pe care elevii dotați o desfășoară pe parcursul unui an școlar, concretizată prin acumularea de cunoștințe suplimentare, rezolvarea de probleme cu dificultate sporită, formularea unor ipoteze, elaborarea unor eseuri conținând reformulări, redimensionări ale cunoștințelor dobândite, dezvoltarea la nivel superior a unor competențe generale și specifice.

În acest an școlar, Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba Iulia a fost reprezentat la faza națională a olimpiadelor școlare de cei mai buni elevi care au obținut premiul I la faza județeană la disciplinele pentru care s-au pregătit îndelung și pentru care au o anumită pasiune.

Pasiunea îi determină să acționeze cu tot sufletul, să fie mereu cu totul preocupați și aplecați spre ceea ce le place, îi atrage. Fie că este vorba de discipline umaniste sau reale, de sport sau artă, atunci când există pasiune, există întotdeauna preocupare, exercițiu, voință, muncă și timp. Premiul I câștigat la faza județeană aduce calificarea la etapa următoare. Este un motiv de bucurie pentru elevi, profesori, dar și pentru instituția unde se instruiesc acești tineri.

Așadar, trebuie să-i felicităm pe ei, elevii colegiului militar liceal albaulian care, prin rezultatele lor, promovează învățământul liceal de calitate din județul Alba, dar, mai ales, din mediul liceal militar. Elevul caporal Vlad Șchiopu și elevul sergent Denis Stănescu au reușit calificarea la olimpiada de fizică, atent pregătiți de doamna profesor Gabriela Filipescu. La disciplinele socio-umane s-au obținut multe premii și mențiuni; elevul plutonier Marian Ungureanu (filozofie), eleva sergent Paula Comșa (psihologie) pregătiți de doamna profesor Simina Dura și eleva sergent Amalia Chiorean (economie), îndrumător profesor Darius Duriga au obținut cali-

ficarea la faza națională, iar eleva Comșa Paula și-a îmbogățit palmaresul performanțelor cu o mențiune. La religie s-au remarcat elevul sergent-major Dan Pătruțiu și eleva caporal Daniela Onița Ani, pregătiți de profesor Ioan Nistor, elevi care au obținut mențiuni la faza națională. Elevul sergent Mirel Stancu a reprezentat colegiul la faza națională a olimpiadei de geografie, pregătit de către domnul profesor Valer Macarie, obținând mențiune specială. Disciplina istorie este cea care a avut în ultimii șase ani elevi calificați, eleva plutonier adjutant Alexandra Oltean fiind unul dintre veteranii competiției, aflată în al patrulea an de calificare, iar anul acesta l-a avut în echipă și pe elevul sergent Alexandru Drugă. Doamna profesor Paraschiva Fărcaș a făcut din istorie o pasiune, luându-și anul trecut doctoratul și reușind să descopere și să cultive pasiunea pentru această disciplină și elevilor colegiului nostru. Eleva plutonier adjutant Alexandra Oltean va participa și la etapa națională de șah, tot în calitate de veteran. La limba franceză s-a remarcat eleva sergent Mădălina Cambrea, pregătită de către doamna profesor Lucia Lupu.

La concursul Cangurul lingvist – secțiunea limba franceză, elevii Mariș Lucian și Manciu Cristian, clasa a X-a A au obținut locul I și au participat la etapa de baraj național – profesor coordonator Roman Carmen; de asemenea, la Cangurul lingvist – secțiunea limba engleză – eleva Toma Diana din XII C, coordonată de profesor Chiorean Alina, a obținut locul I și s-a calificat la baraj. Elevul Costin Iosif Alexandru XII B – coordonat de profesor Trifon Dorina, a obținut locul I și s-a calificat la baraj – etapa națională; rezultatul cel mai merituos este al elevei Fusu Casiana din clasa a X-a E care, sub îndrumarea profesoarei Dăncilă Teodora, a obținut locul I la Povestile Cangurului – etapa națională.

Satisfacția unor rezultate onorante compensează eforturile îndelungate și perseverența, dar „Ad augusta, per angusta!” – „Spre glorie, drumurile sunt înguste și grele” (traducere liberă), conform unui aforism roman.

Apoi, este un lucru dovedit că munca grea formează caracterul, duce la realizări, câștigă respectul celorlalți și conferă un sens vieții. ■

*Elev sergent Amalia Chiorean, XI C
Elev caporal Casiana Fusu, X E*

VIZITĂ DE ONOARE

Vineri, 29 martie 2013, Secretarul de Stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului, domnul Vasile Costea, a participat la închiderea Convocării consilierilor juridici cu atribuții în domeniul activității procesuale din Ministerul Apărării Naționale, găzduită de Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”.

Cu acest prilej, domnul Secretar de Stat a fost oaspetele de seamă al Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”, vizitând baza de antrenament și logistică didactică, precum și clasele de elevi ce se aflau la ore. Elevilor din clasele vizitate, domnul Vasile Costea le-a transmis mesajul de a continua în același ritm, menținerea performanțelor obținute de promoțiile anterioare, promovabilitatea examenului de bacalaureat și mult succes în alegerea făcută, aceea de elev al unui colegiu militar. „Ministerul Apărării Naționale va avea mereu nevoie de oameni bine pregătiți, caractere bine

conturate și buni profesioniști” a subliniat domnia sa, adresându-se elevilor.

Comandantul colegiului militar albaulian, colonel Marcel Domșa, a ținut să menționeze, pe parcursul vizitei, rezultatele promoțiilor anterioare, titlurile obținute de către instituție - Școală Europeană 2006 și 2012, calificativul EXCELENT acordat de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, dar și recente premii obținute de actualii elevi în uniformă – 12 calificați la faza națională a olimpiadelor școlare.

La finalul vizitei, în cartea de onoare a instituției, secretarul de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului, domnul Vasile Costea, a menționat: „Sunt încântat și onorat să văd și să constat că valoarea și profesionalismul fac corp comun în cadrul Colegiului Militar Liceal «Mihai Viteazul». Multe realizări!” ■

Referent relații publice Daniela FILIMON

CURAJUL DE A FI DIFERIT

Miercuri, 27 martie 2013, elevii Colegiului Militar Liceal "Mihai Viteazul" au fost recompensați pentru rezultatele obținute la olimpiadele școlare și concursurile tematice, promovând, pe de o parte, disciplina care-i pasionează, dar, mai ales, instituția de învățământ în care învață, se instruiesc și formează. Rodul muncii de pe un semestru școlar a constat în diplome, cărți și bani. Pentru cei 47 de elevi ce au obținut premii și mențiuni la olimpiadele școlare (12 dintre ei, calificați la faza națională), premiile au constat în diplome și bani, aceeași recompensă primind-o și cei 25 de elevi cu rezultate bune la competițiile județene și interjudețene. Pentru activitățile locale, 55 de elevi au primit pachete cu cărți.

„După muncă, și răsplată”, a afirmat comandantul colegiului, domnul colonel Marcel Domșa, felicitându-i pe toți cei care au reușit să se mobilizeze, să concureze

și să reușească și, la final, le-a adresat îndemnul de a continua pe același drum al identificării succesului presărat mereu cu provocări, experiențe și satisfacții.

După cum mărturisesc unii dintre cei ce s-au remarcat în aceste întreceri, primul pas în marea schimbare a liceenilor este olimpiada; cunoașterea aprofundată a anumitor discipline îi face mai încrezători într-o lume mai bună. Parcă acum ne aflăm în fața

ușii, uitându-ne pe lista cu numele tuturor, concurenților noștri, iar mai apoi în banca în care mâinile îți transpiră de emoție. Totul e, în același timp, și greu și natural. (el.plt. Marian Ungureanu, calificat la faza națională a olimpiadei de filosofie).

Perioada de pregătire, de acumulare a cunoștințelor este numai o introducere în partea de succes care așteaptă să fie împărtășită, deoarece olimpiada înseamnă provocare, emoții care depășesc cuvintele scrise, efort și, de ce nu, și imaginație jucăușă. De aceea, astfel de competiții sunt extrem de benefice, întrucât există curajul de a fi diferit, de a-ți măsura puterile și forța de a merge mai departe, ne spune același elev plutonier.

„Totul începe de la plăcerea de a descoperi ceva nou, ceva ce definește, ce ne determină existența pe Pământ. Marile inovații existente au fost descoperite prin intermediul științei științelor – fizica. Fizica mă determină să mă decupez din realitate și să pătrund în misterele lumii. În prima oră de fizică, mi-am dat seama de acel lucru ce mă ajută să deslușesc legile universului. Încetul cu încetul mă regăseam pe mine, puteam să consider că pot atinge absolutul prin fiecare dezvăluire a misterului. Datorită atracției și interesului meu pentru această materie și pentru a căuta ceea ce mă interesează – necunoscutul, am participat la olimpiadă, anul acesta ajungând la etapa națională. Această experiență nu cred că o voi putea uita ușor. Pentru mine a fost un nou orizont ce-mi deschide calea spre o lume nouă, împânzită de legi ale universului” mărturisește elevul caporal Vlad Șchiopu, X D.

Cei care au avut curaj, au gustat bucuria reușitei, primind din partea echipei manageriale a colegiului premiile meritate. ■

Elev Alexandra TERTERANU, IX E

PASIUNEA PENTRU FIZICĂ

Elevii Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” manifestă interes pentru studiul fizicii, în funcție de opțiunile lor pentru examenul de bacalaureat și pentru admiterea în academiile categoriilor de forțe ale armatei. La bacalaureat, fizica este materie la alegere cu biologia, chimia și informatica la proba E a examenului de bacalaureat.

Elevii optează pentru una dintre aceste discipline în funcție de aptitudini, dar și în funcție de interesul lor privind concursul de admitere mai departe în învățământul militar superior și postliceal. Se pregătesc mai intens la această disciplină cei care doresc să-și continue studiile în Academia Tehnică Militară, la Academia Navală sau la Școlile Militare de Maiștri și Subofițeri. Sunt și elevi care manifestă dorința de a studia această disciplină pentru a participa la diferite concursuri școlare, nu numai pentru examenul de bacalaureat sau admitere în învățământul militar superior sau postliceal.

Astfel, în fiecare an, elevii colegiului nostru se prezintă la olimpiadele școlare, înregistrând rezultate frumoase la faza județeană și, uneori, și la faza națională. Și în acest an școlar, elevii Șchiopu Vlad și Stănescu Denis au obținut premiul I la etapa județeană și s-au calificat la etapa națională a olimpiadei de fizică.

Elevii noștri au participat de-a lungul anilor la conferințe științifice și alte concursuri naționale de fizică, cum ar fi „Evrîka” și „Augustin Maior”, obținând premii și mențiuni, îmbunătățind astfel portofoliile personale și palmaresul colegiului militar. ■

*Responsabil catedra de fizică
Profesor Dorina FILIPESCU*

REZULTATE BUNE – BURSE DE MERIT

Indiferent de activitate sau domeniu, rezultatele bune se obțin cu multă muncă, seriozitate, perseverență, conștiințiozitate și disciplină. Meritele sunt ale celor ce au depus tot acest efort și au demonstrat că, dacă vrei, poți să fii bun, că de multe ori poți să-ți depășești limitele. Nimic măreț și impunător nu s-a realizat fără muncă și dăruire, fără curaj și voință. Este asemeni unui drum pe care pleci și nu te gândești, încă de la început, câți pași trebuie să faci, ce obstacole vei găsi, cât timp îți va trebui să ajungi la destinație etc. Singura preocupare este fixarea țelului pe care vrei să-l atingi, destinația propusă. Plecând de aici, rezultatele sunt pe măsura efortului, satisfăcătoare și, mai ales, meritate. În Colegiul Militar Liceal “Mihai Viteazul” rezultatele bune și foarte bune au fost recompensate, fie că vorbim de premii de onoare, burse de onoare sau burse de merit. Elevii cu medii generale peste 9,75 beneficiază de burse de merit, iar cei care au performanțe sportive beneficiază de burse sportive. Banii sunt din fondul de premiere constituit la nivelul instituției, la care contribuie toți angajații

colegiului și părinții elevilor. Statistic vorbind, în fiecare semestru al unui an școlar s-au acordat cel puțin 2 burse de merit și 4 sportive.

Beneficiarii burselor de merit și a celor sportive din acest semestru sunt eleva plutonier major Stan Adina (clasa a XII-a) care a obținut media 9,75 și eleva caporal Fusu Casiana (clasa X-a) cu media 9,84, elevul plutonier Micu Claudiu, baschetbalist (clasa a XII-a), elev caporal Ciorbea Tudor, handbalist (clasa a XI-a), elev caporal Buricea Gabriel, atlet (clasa a XI-a) și elev frunțaș Bogdan Ioana, voleibalistă (clasa a X-a).

Tinerii de azi trăiesc într-o lume de clișee, de stereotipuri, de imagini rigide și schematice, veritabile paturi procustiene în care sunt siliți să intre și să se conformeze, de antimodele ce nu mai vizează valori autentice. Din fericire, mai există și oaze de lumină, în care nu s-a instalat „criza valorică” și în care se face cu adevărat educație în spirit civic și profesional, iar elevii noștri încă mai găsesc sensul și rostul educației și al autoeducației. ■

Elev sergent - major Darius PLEȘA, XII E

INTERACȚIUNEA NOȚIUNILOR DE PREGĂTIRE MILITARĂ CU ASPECTE DIN VIAȚA CIVILĂ

Este deosebit de important ca, în amplul proces de pregătire și formare a elevului, viața din afara școlii să continue să completeze, să consolideze și să desăvârșească opera educativă. Pregătirea elevilor ca viitori oameni și ca militari în același timp a devenit o provocare și o necesitate prefigurată de un viitor previzibil, care îi va solicita să trăiască într-o permanentă stare de adaptare, pentru a putea face față schimbărilor apărute.

Diversitatea activităților practice desfășurate cu elevii asigură asimilarea multor reguli de comportament care se constituie în elemente de bază în formarea unei educații. Având convingerea că formarea unui asemenea comportament la elevi constituie un aspect important al activității instructiv-educative și că acesta se realizează, atât în școală, cât și în afara ei, prin activitățile extracurriculare și printr-o strânsă colaborare cu familia și comunitatea locală; în

cele ce urmează, voi prezenta modul în care se încearcă acest lucru în cadrul temelor de Pregătire militară și al activităților practice desfășurate în acest scop cu elevii noștri.

Astfel, la Pregătire militară, în special la nivelul claselor a X-a și a XII-a, au fost introduse teme de Topografie militară, de Instrucție sanitară, Tabără militară, teme prin care se încearcă dezvoltarea și dobândirea, în rândul elevilor, a unor cunoștințe și abilități care să-i ajute să facă față cu succes în diferite situații.

Excursiile și vizitele tematice constituie un mijloc didactic de mare importanță, pentru că oferă elevilor posibilitatea să observe, să cerceteze și să cunoască în mod direct o mare varietate de aspecte istorice, geografice, să înțeleagă mai clar legătura dintre teorie și practică. În cadrul excursiilor, drumețiilor sau taberelor școlare organizate de colegiul militar, elevii își consolidează regulile de comportament în diferite situații (în pădure, la muzeu, la teatru), acestea ajutându-i pe

tot parcursul vieții. O simplă drumeție poate aduce satisfacții nebănuite și poate, de asemenea, să ofere însemnate valori educative. Cu rucsacurile în spate, trecând de la un obiectiv la altul, elevii vor învăța cum să se orienteze în teren cu ajutorul busolei și a hărții, cum se face un foc sau cum să se adăpostească în caz de vreme rea.

În cadrul temelor de Topografie militară, obiectivele propuse sunt:

- dezvoltarea capacității elevului de a se orienta în spațiu și de a utiliza harta și atlasul;

- însușirea raționamentului geografic, adică de a gândi logic, corect și de a stabili legături între elementele unui teritoriu, precum și raporturi logice în distribuirea spațială a fenomenelor;

- observarea atentă a mediului înconjurător și identificarea elementelor unui peisaj și a factorilor lor cauzali;

- pregătirea pentru acțiuni cotidiene: să circule, să călătorească, să înțeleagă informațiile mass-media, să fie cetățean responsabil, preocupat de mediul în care trăiește; să ia decizii pe bază de informare și analiză; să participe la viața comunității oferind soluții etc.

- să prețuiască și să iubească muntele, frumusețile acestuia, florile, pădurile, poienile, văile, izvoarele, picurile, împreună cu toate viețuitoarele care le populează, care ne aparțin, de care trebuie să ne bucurăm, pentru a deveni mai buni, mai puternici, mai înțelepți și mai generoși cu noi înșine și cu cei care ne înconjoară.

- să manifeste grijă deosebită față de floră, faună, față de frumusețile naturale ale munților noștri; ele nu sunt numai ale noastre, ci și ale generațiilor viitoare.

Elevii au avut ocazia să-și demonstreze însușirea cunoștințelor și dobândirea calităților practice cu ocazia organizării diverselor excursii, drumeții sau tabere, gen Tabăra de la Roica. Lecțiile învățate în aceste drumeții au fost multe: de la modul de deplasare într-o zonă cu grohotiș, semnificația unei curbe de nivel, orientarea în pădure și pe teren accidentat doar cu ajutorul unei busole și al unei hărți, la acomodarea cu vremea capricioasă. S-au bucurat de natură și frumusețile ei, de ospitalitatea oamenilor locului și mâncarea specifică fiecărei zone. Totodată, aceste cunoștințe și experiențe acumulate îi vor ajuta pe elevi în viitoarele tabere, expediții sau aplicații organizate de structurile militare sau chiar de ei înșiși în cadrul vacanțelor.

În cadrul temelor de Instrucție sanitară se urmărește cunoașterea și însușirea de către elevi a modului

de acordare a resuscitării cardio-respiratorii, a primului ajutor în caz de degerături și arsuri, de luxații, entorse și fracturi, de răniri. În caz de accident, în primul rând, este necesar să se știe ce trebuie și ce nu trebuie făcut. Dacă persoana care acordă primul ajutor nu are aceste cunoștințe se poate întâmpla ca, în loc să ajute, dimpotrivă, să accentueze suferința, putând chiar provoca apariția unor complicații care să întârzie vindecarea. Dar nu numai atât, un ajutor incorect acordat poate duce la pierderea definitivă, parțială sau chiar totală a capacității de muncă a accidentatului. Persoana care acordă primul ajutor trebuie să dea dovadă de calm și stăpânire de sine. Este necesar să fie îndepărtate persoanele care provoacă panică și împiedică astfel acordarea rapidă a măsurilor adecvate de prim ajutor. Dacă cel care acordă ajutor nu a fost de față în momentul producerii accidentului, el trebuie să se orienteze asupra naturii acestuia, cerând informații fie de la persoanele din jur, fie, în măsura în care este posibil, chiar de la cel accidentat. Această informare

este deosebit de importantă deoarece indică măsurile rapide care trebuie să se adreseze simptomelor principale prezentate de accidentat. Astfel, prin intermediul temelor de Instrucție sanitară, putem aprecia că elevii vor putea fi în măsură să intervină în diverse situații prin acordarea primului ajutor.

În cadrul temelor privind pregătirea și organizarea unei tabere militare se urmărește însușirea de către elevi:

- a principiilor generale de bază, legate de traiul în condiții de izolare și supraviețuire;
- a cunoștințelor legate de condițiile care trebuie respectate la stabilirea unui adăpost;
- a cunoștințelor legate de modul de preparare și păstrare a alimentelor procurate din mediul ambiant;
- a cunoștințelor legate de modul de procurare, filtrare și păstrare a apei colectate din mediul ambiant;
- a noțiunilor generale legate de pregătirea și desfășurarea excursiilor.

Învățarea supraviețuirii în natură trebuie să se bazeze pe cunoștințele acumulate și experiența practică a elevilor. Numai când elevul are un rol activ se obține înțelegerea mai bună și memorarea mai îndelungată a cunoștințelor, a atitudinii și îndemnării necesare. Temele respective trebuie să prezinte elevului probleme pe care acesta să le rezolve, nu informații și fapte pe care să le memoreze. Omul reține cam 10% din ceea ce aude, 15% din ceea ce vede, dar 80% din ceea ce exersează. Astfel putem spune că cea mai bună învățare este cea individuală.

Scopul acestor teme îl reprezintă verificarea practică și însușirea în condiții reale a principiilor pe care se bazează supraviețuirea:

- dezvoltă și consolidează atitudinea de a se descurca („uite că pot să fac”), a încrederii în forțele proprii (aceasta se poate transfera și asupra interacțiunilor umane din viața obișnuită);

- dă elevului ocazia să rezolve probleme reale prin acțiuni personale de planificare, pregătire și gândire logică bazată atât pe cunoștințe științifice, cât și pe inspirație sau improvizație;

- conștientizează problema ecologică: elevul devine un participant activ într-un sistem ecologic dat. Cu ajutorul cunoștințelor, îndemnării și atitudinii sale, elevul va lua din mediul înconjurător: spațiu vital, adăpost, hrană, apă. Pe baza experienței sale practice, elevul va trage concluzii în legătură cu atitudinea corectă și metodele de utilizare a resurselor disponibile (ale zonei de practică, ale întregii planete);

- participarea în cadrul unor proiecte comune cu autoritățile locale în care colegiul este implicat „Tu, în fiecare clipă trebuie să spui, să arăți cine ești, ce valori porți în conștiința ta, ce bogății și frumuseți tănuiesc în mintea ta, simțirea ta. Toate acestea le răspândești în preajma ta printr-o modalitate care te înfățișează lumii și care se numește comportarea ta de fiecare zi.”

Insuflarea dragostei pentru natură, pentru frumos s-a materializat și prin participarea elevilor colegiului nostru la diverse proiecte și activități de ecologizare în zona localității Alba Iulia. Elevii care cunosc importanța acestor activități, dar și cei cu mai puține cunoștințe, vor beneficia de experiența și instrucțiunile noastre în timpul participării la desfășurarea proiectului de protecție a mediului înconjurător. Se știe cât de importantă este protejarea mediului pentru comunitatea noastră! În cadrul acestor activități elevii vor

învăța să aplice cunoștințele practice și să facă diverse conexiuni care îi vor ajuta să acționeze local și să gândească anticipativ.

Activitățile practice desfășurate cu elevii sunt diverse:

- activități de observare și recoltare a unor elemente poluante (deșeuri din plastic, sticle, flacoane, pungii, ambalaje, cutii de conserve);
- activități practice de îngrijire și amenajare a spațiilor verzi (colțul naturii vii – curtea colegiului).

Bazate pe cooperare și colaborare, diversitatea activităților practice desfășurate cu elevii asigură asimilarea multor reguli de comportament care se constituie în elemente de bază în formarea unei educații a oamenilor de mâine.

Școala, prin destinația și rolul său, asigură cadrul adecvat în care se desfășoară un complex de formare a elevilor, sub cele două laturi ale sale: cea instructivă și cea educativă. O cerință deosebit de importantă pentru orice demers didactic constă în pregătirea elevilor într-o bună concepție și conduită de viață, obiectiv de

mare actualitate și importanță pentru asigurarea calității acesteia. Dragostea față de mediul înconjurător devine un exercițiu de practică socială, ce se desfășurază în școală și este menită să dezvolte elevilor răspunderi în gestionarea rațională a tuturor condițiilor de mediu natural și social. Ea este chemată să determine nu numai sentimente de admirație pentru frumusețile naturii, ci și convingeri, deprinderi de apărare, conservare și dezvoltare a mediului înconjurător – condiție de viață civilizată și sănătoasă.

În ultimă instanță, școala trebuie să trezească spiritul de independență, de formare a capacității de autoinstruire și autoeducație ecologică la elevi, căci ignorarea necesității acestui lucru dăunează muncii educative, fiind una din cauzele principale ale eficienței scăzute ale acestei activități. ■

*Comandant Companie (și instructor) 2 Elevi
Maior Sebastian SÎRBU*

PREGĂTIREA MILITARĂ

ÎN cadrul liceelor militare, elevii încep să se pregătească pentru o carieră militară înfloritoare. Totodată, aici se studiază poate cea mai interesantă disciplină de profil, și anume – „pregătire militară”, care ne ajută să dobândim cunoștințele de bază în viitoarea noastră profesie.

În cadrul orelor de pregătire militară aflăm despre componentele unei arme sau despre modul de calcul al unor dimensiuni cu ajutorul instrumentelor cum ar fi dendometrul, baliza, liniarul, binoclul etc. De asemenea, când orele se desfășoară în aer liber, avem oportunitatea de a învăța diferite tipuri de exerciții specifice profilului, iar pentru cei pasionați de elementele de dril s-a oferit ocazia de a aprofunda cunoștințele prin intermediul exercițiilor demonstrative atât cu armă, cât și fără armă.

Din punctul meu de vedere, această disciplină are o foarte mare importanță și, totodată, are un caracter educativ și interactiv. Cele mai frumoase ore de pregătire militară, după părerea mea, sunt cele în care au loc

ședințele de tragere, deoarece acestea par a fi foarte interesante și, totodată, foarte atractive.

În concluzie, se poate spune că disciplina este cea care diferențiază un liceu militar de unul civil, un rol determinant avându-l pregătirea militară, deci putem afirma că „noi putem fi ca ei, însă ei ca noi, niciodată!” ■

Elev fruntaș Flavius BRICIU, X B

ADAPTAREA ELEVILOR LA VIAȚA MILITARĂ

„Numai cine își poruncește sieși poate porunci altora.”
L. Nouvenargues

Adaptabilitatea face parte din procesul de autoeducație al elevului militar. Pentru realizarea acestui obiectiv, un rol bine definit îl au automotivarea, încrederea în propriile capacități, cantitatea și calitatea informațiilor dobândite și, nu în ultimul rând, stările afective. Pe lângă acestea, o importanță aparte îl au atât participarea activă la activitățile școlare zilnice stabilite în programele educaționale, cât și implicarea într-o serie de activități extracurriculare specifice profilului care impun un nivel de optimism ridicat și disciplină.

Omul reprezintă un sistem capabil de autoreglare și autoperfecționare. În dezvoltarea fizică și psihică a elevilor militari un rol aparte îl ocupă perseverența. Elevii militari conștientizează faptul că nimic nu se poate întâmpla dacă nu există voință proprie și o gândire cât se poate de obiectivă. Propria voință este motivația cea mai bună.

Disciplina reprezintă elementul de importanță majoră care caracterizează elevul de liceu militar. Aceasta înseamnă seriozitate, respect față de colegi, cadre didactice și militare. Prin disciplină se fac simțite trăsături precum onoarea, responsabilitatea și curajul. Disciplina nu înseamnă neapărat „doar a fi ascultător”; înseamnă a respecta regulile și principiile înțelese și acceptate, care permit dezvoltarea autoformării. Fără disciplină, comportamentul individului uman devine haotic.

Optimismul și stările afective influențează, la rândul lor, nivelul de adaptare. Numai în momentul în care persoana în cauză se află într-o stare de deplină liniște sufletească se poate spune că a fost luată decizia corectă. Persoana care nu este optimistă nu va reuși la fel de bine sau chiar deloc, să depășească momentele tensionate sau să ducă la bun sfârșit sarcinile de lucru, să se adapteze întru totul regulilor militare.

Cantitatea și calitatea informațiilor dobândite influențează puternic procesul de adaptare. Acesta presupune maturitatea gândirii în prezentarea argumentelor pro și contra luării deciziilor, în desfășurarea activităților stabilite. Cu cât încrederea în reușită este mai mare, cu atât rezultatele pozitive sunt mai ușor de obținut.

În consecință, adaptarea la mediul militar reprezintă un obiectiv absolut necesar formării caracterului și a personalității viitorului cadru militar. ■

*Comandant de companie (și instructor) 4 elevi,
căpitan Ion-Gabriel BUTUZA*

ADEVĂRATA PROVOCARE

Scriu pentru prima dată în revista colegiului în calitate de înlocuitor al comandantului Companiei 1 Elevi.

Nicio zi nu se compară cu alta. Împărtășeam mereu astfel de idei cu domnul căpitan Turic Raul înainte de plecarea sa la curs, atunci când responsabilitățile mele nu erau mai lipsite de importanță, dar erau mai puține, grijile mai mici. Știam că o problemă importantă trebuie mereu raportată pentru găsirea unei soluții, acum însă, eu sunt cel căruia i se raportează; în fiecare împrejurare, pe umerii mei cade responsabilitatea de a aplica în mod corect regulamentele și legile militare, ținând cont că lucrez într-o instituție militară de prestigiu, dar mai ales, ținând cont că sunt responsabil de instruirea tinerilor noștri elevi.

Aceasta este, de fapt, adevărata provocare, momentul în care experiența și cunoștințele acumulate în cei 5 ani de învățământ superior civil trebuie aplicate. Nici

nu știu cu ce aș putea compara satisfacția lucrului bine făcut în rândul celor 111 elevi cărora trebuie să le fiu superior, comandant și sfătuitor în același timp.

Alături de ei încep munca la ora 6 dimineața și o termin de multe ori după-amiaza sau chiar seara, deoarece mereu există tendința lipsei solidarității dintre comandant și elevi, dar noi încercăm să facem totul bine, ca o echipă.

Ceea ce a rămas neschimbat după plecarea domnului căpitan sunt valorile după care încerc să ghidez compania: seriozitatea, perseverența, disciplina și rezultate bune, indiferent de activitatea susținută.

Mărturisesc că, în rândul echipei noastre se simte lipsa domnului căpitan, dar pot afirma cu mândrie că nivelul companiei este cel dorit. ■

*Înlocuitor comandant companie și
comandantul Plutonului 1 Elevi,
plutonier adjutant Ioan LETERNA*

A FI MILITAR – MESERIE SAU STIL DE VIAȚĂ?

Privesc în urmă și-mi amintesc, cu nostalgie, de vremea când făceam parte din marea familie a micilor generali din Alba Iulia. Totul a pornit de la dorința de a fi altfel, de a fi mai special, de la dorința de a demonstra celor care mă cunosc că merit aprecierea lor.

La acea vreme, cunoștințele mele vis-a-vis de ceea ce înseamnă Armata erau destul de restrânse... știam doar că este o instituție de prestigiu “în uniformă”, pe primul loc în topul încrederii populației, urmată îndeaproape de Biserică. O castă specială, ai cărei membri, prin diversele acțiuni întreprinse, prin natura meseriei pe care o practică și, nu în ultimul rând, prin însăși scopul existenței Armatei, acela de a asigura suveranitatea națională, independența de stat și integritatea teritoriului României, au reușit în decursul anilor să-și câștige, pe bună dreptate, respectul societății civile.

Cu dorința urmării unei cariere militare de succes încolțită în suflet, tot ce-mi mai doream era să acced spre această onorantă castă a societății. După o muncă asiduă, pe măsura dorinței, cu o concurență acerbă, în urma căreia au fost admiși 1 din 10 candidați, m-am numărat printre cei fericiți de reușită. A fost primul pas spre visul unei cariere.

Desigur că, realizări și succese, fără sacrificii, nu se pot realiza și, în mod firesc, greutățile nu au încetat să apară. Încazarmarea, programul încărcat, sarcinile și responsabilitățile erau o „pălărie” ce părea cam mare pentru „băiatul mamei”, însă, totodată, o provocare pentru mine însumi, un pariu cu viața. Este specific naturii umane să alegi varianta mai ușoară, mai comodă, și primul impuls atunci când dai de greu este acela de a renunța. N-am cedat la primul impuls, dovada constând în ceea ce sunt azi – comandant de companie. Iar stângăciile începutului și greutățile vieții cazone de-atunci, azi, contribuie din plin la înțelegerea, îndrumarea și consilierea micilor camarazi care au pornit pe drumul anevoios al carierei militare.

Dincolo de cerințele impuse pe linia selecției, tinerii care îmbrățișează cariera militară trebuie să fie caracterizați de voință, determinare, competitivitate, angajare efectivă și afectivă, curiozitate intelectuală și dorință de lucru în echipă.

În fapt, a fi militar nu înseamnă a purta uniformă la locul de muncă, ci e un mod de viață, o uniformă a caracterului în care se împletesc spiritul riguros, temperamentul dinamic, sacrificiul. De bună seamă, la acestea se mai adaugă satisfacția și bucuria acelora care, prin propria voință, din vocație, consimt să se dedice carierei militare.

Fiecare militar ar trebui să privească profesia militară ca pe un hobby: să fie făcută pur și simplu din plăcere. Hotărârea, implicarea, curajul de a-ți susține ideile sunt definitorii; lipsa de idei, de sugestii, de opinii și promovarea unei comodități conservatoare nu

ocupă funcții de comandanți/șefi de grupe, plutoane în structurile combatante sau asigură conducerea structurilor tehnice de suport logistic. Formarea lor profesională urmărește dezvoltarea competențelor de luptător, precum și de utilizare, administrare, întreținere și reparare a armamentului, tehnicii și materialelor din dotare, în vederea asigurării operativității acestora. În aceeași măsură, maiștrii militari și subofițerii, în a doua parte a carierei, se specializează în activitatea de stat major și de management executiv al activităților din armele, serviciile și domeniile funcționale ale armatei. Atât maiștrii militari, cât și subofițerii au posibilitatea, pe parcursul carierei militare, de a deveni ofițeri. Elevii din clasa a XII-a sunt familiarizați cu aceste trepte de evoluție în cariera militară, dovadă fiind alegerea cu responsabilitate a formelor de învățământ superior militar pe care urmează să le parcurgă.

vor duce la succes în cariera militară. O calitate de bază a militarului o reprezintă spiritul de corp, adică să împărtășești împreună cu ceilalți colegi valorile comune (mândrie, loialitate, încredere în sine, colegi și grup, onestitate, demnitate, onoare, disciplină, dăruire de sine, solidaritate etc.) proprii grupului militar de apartenență, pe care îl socotești deosebit, aparte de alte colectivități umane. Corpul profesional al militarilor reprezintă o unitate socială autonomă, un grup uman cu trăsături specifice.

După parcurgerea primei etape a carierei, aceasta se poate contura într-una din cele două direcții: ca maestru militar/subofițer sau ca ofițer. Maiștrii militari și subofițerii sunt luptătorii sau specialiștii care

ocupă funcții de comandanți/șefi de grupe, plutoane în structurile combatante sau asigură conducerea structurilor tehnice de suport logistic. Formarea lor profesională urmărește dezvoltarea competențelor de luptător, precum și de utilizare, administrare, întreținere și reparare a armamentului, tehnicii și materialelor din dotare, în vederea asigurării operativității acestora. În aceeași măsură, maiștrii militari și subofițerii, în a doua parte a carierei, se specializează în activitatea de stat major și de management executiv al activităților din armele, serviciile și domeniile funcționale ale armatei. Atât maiștrii militari, cât și subofițerii au posibilitatea, pe parcursul carierei militare, de a deveni ofițeri. Elevii din clasa a XII-a sunt familiarizați cu aceste trepte de evoluție în cariera militară, dovadă fiind alegerea cu responsabilitate a formelor de învățământ superior militar pe care urmează să le parcurgă.

În final, doresc tuturor CML-iștilor și, în mod special, promoției de lei (din Compania 3), cariere militare pline de succes și satisfacții cât mai mari. ■

*Comandant Companie (și instructor) 3 Elevi
Căpitan Florin GÎNDILĂ*

PERIPLU CULTURAL, ISTORIC ȘI PROFESIONAL ÎN SĂPTĂMÂNA "SĂ ȘTII MAI MULTE, SĂ FII MAI BUN!"

ÎN vederea promovării spațiului cultural-regional, elevii claselor a X-a au refăcut traseul Cetății Alba Carolina, poposind în Sala Unirii și la Muzeul Național al Unirii; istoria și religia s-au îmbinat într-un periplu la Memorialul Durerii din Aiud, unde au avut parte de o adevărată lecție de istorie și de suflet despre perioada comunistă.

Renașterea spirituală în Postul Mare al Paștelui a coincis cu inițierea elevilor de clasa a IX-a în

istoria Catedralei Reîntregirii Neamului și a celei Romano-Catolice, prin vizitarea Muzeului Episcopiei Alba Iuliei care are în dotare o impresionantă colecție de carte veche și icoane, devenite obiecte de patrimoniu.

Activitățile de consiliere și orientare în cariera militară și-au atins obiectivele prin excursia de studii a elevilor de clasa a XI-a, prin dezbateri și lectorate la clasele a XII-a. ■

**SUNTEM COOL, SUNTEM TINERI,
SUNTEM MANIERAȚI!**

Manierele elegante se îmbină armonios cu uniforma de colegiu militar. Însușirea conștientă a unor gesturi de politețe tot mai ignorate duc la o detașare netă în societate față de cei pentru care a fi civilizat nu mai este de actualitate.

„Eleganța militară neostentativă, ținuta impecabilă, comportamentul amabil fără exces de zel și fără rabat de la demnitate sunt atribute la care codul manierelor elegante ne învață cum să ajungem” (Eticheta noastră cea de toate zilele). De la teoretic la practic. Concursul de maniere elegante a fost organizat în prima zi a săptămânii „Să știi mai multe, să fii mai bun” de către profesorii diriginți și cadrele militare la nivelul claselor a IX-a și s-a dovedit pe cât de interesant, pe atât de eficient. „Bunele maniere nu sunt doar niște reguli inutile, ci, din contră, ele contribuie la formarea noastră ca oameni. Buna creștere se dobândește în mai multe feluri, dar tot rămâne cel mai important lucru. Știind cum să se ▶▶

►► comporte în orice situație, omul manierat dobândește siguranță de sine, scapă de complexe, este respectat de cei din jur.” De-a lungul vremii, bunele maniere s-au schimbat de la o țară la alta, dar asta nu împiedică oamenii să se comporte civilizati. Dar cine mai știe azi că folosirea telefonului mobil este interzisă în autobuz sau chiar și la spital când vizitezi pe cineva?

În săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun!” s-a organizat la nivelul claselor a IX-a concursul pe teme de bune maniere „Suntem cool, suntem manierați”. Echipajele au fost compuse din patru elevi din fiecare clasă de a IX-a. Iată câteva impresii: „aveam nevoie de un astfel de concurs, am învățat lucruri noi, ne-am distrat, am devenit mai buni, mai altruști, mai ancorați în civilizație” – Sabău Adrian, IX B; „am realizat cum te poți evidenția într-un mod plăcut în societate” – Rus Andrei, IX B; „concursul a fost o experiență importantă pentru mine, deoarece am învățat lucruri pe care nu le știam sau pe care le foloseam greșit în viața de zi cu zi” – Lazea Vasile, IX B.

„După acest concurs putem afirma că un om bine crescut rămâne OM în orice împrejurare”, ne mărturiște eleva Alexandra Olar-Pop din clasa a IX-a B.

Alte activități, de data aceasta de educație ecologică, s-au desfășurat cu elevii claselor a X-a care au ecologizat zona Mamut și cu elevii claselor a IX-a care au plantat 200 de fire de panseluțe și garofițe în jurul aleilor și platoului colegiului, dar și pe esplanadă. Florile au fost achiziționate cu banii rezultați din valorificarea deșeurilor de materiale plastice prin proiectul inițiat în urmă cu doi ani „Schimbarea începe cu tine” și coordonat de către doamna profesor Adela Tudor.

Prin toate aceste activități, elevii au dobândit abilități și competențe necesare integrării sociale, profesionale și culturale pe care le vor valorifica în experiențele lor de viață, întrucât la vârsta formării personalităților, căutării idealurilor și modelelor, astfel de preocupări sunt necesare. ■

Elev fruntaș Silviu ISPAS

CU O FLOARE... SE CAM FACE PRIMĂVARĂ

Îndată ce razele soarelui au început să strălucească cu mai mare putere și să ofere mult mai multă căldură pământului, noi, clasa a IX-a B, de la Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”, am vrut să aducem un strop de culoare și un zâmbet în viața celor ce au aici a doua casă și a celor care ne vizitează. Cu ajutorul doamnei diriginte, profesor Adela Tudor, am reușit să achiziționăm o mulțime de panseluțe pe care, în săptămâna „Să știi mai mult, să fii mai bun !”, le-am plantat în spațiile verzi alocate în acest scop.

Am fost o echipă pe cîste. Ne-am ajutat reciproc și am reușit să creăm un minunat aranjament de primăvară, plin de culori și veselie. Cu toții ne-am implicat foarte mult în această acțiune și astfel am reușit. Panseluțele noastre arată extraordinar, mai ales acum, în contrast cu verdele copacilor care dau culoare și un strop de bunăstare celor ce le privesc. ■

Elev Bianca BARSTAN, IX B

ARMATA, O ȘCOALĂ ALTFEL

Văzându-ne visul cu ochii și încercând să dăm o formă viitorului, am pornit cu sufletul plin de dorință de cunoaștere pentru descoperirea propriului drum în vederea dobândirii unei cariere militare și, astfel, în săptămâna 1-5 aprilie, noi elevii claselor a XI-a (compania a II-a) din Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” am vizitat toate categoriile de forțe și instituții militare de învățământ, iar de cum am călcat pragul acestor unități militare ne-au fost prezentate tehnica și activitatea militarilor sau oferta educațională în cazul instituțiilor de învățământ.

Dis-de-dimineață, puțin adormiți, dar nerăbdători, pe data de 1 aprilie 2013, am plecat din colegiu spre Sibiu, unde urma să dezlegăm misterul Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, o ►►

► instituție de prestigiu la care visează mulți colegi. Se spune că aici, în urma unei pregătiri aspre și continue se definesc adevăratele caractere, forțele terestre necesitând implicare și respect.

Apoi, ne-am continuat drumul spre Pitești, la Școala Militară „Mihai Viteazul”, arma Tancuri și Auto, unde printre multitudinea de tancuri și armament am văzut mult devotament și multă implicare în vederea perfecționării studenților. Toate cadrele încercau să ne transmită și nouă admirația lor pentru arma din care fac parte, încercând să ne explice, într-un mod cât mai accesibil nouă, fiecare taină și curiozitate a armei și specialității lor, dornice să ne atragă spre instituția lor. Am fost emoționați văzând că sunt cadre militare, care atât în interiorul unității, cât și în afara acesteia, încearcă să se perfecționeze și să se autodepășească. Pe urmă, am fost cazați în unitatea militară din Chitila pentru trei zile, unde am vizitat laboratoare fonice foarte performante, puse mereu la dispoziția cadrelor militare pentru o continuă pregătire în domeniul limbilor străine, mai ales engleză.

Academia Tehnică Militară este, poate, una din cele mai prestigioase școli de învățământ militar, noi am rămas uimiți de grandiozitatea și ordinea întâlnite aici. În plus, academia este plasată în centrul Bucureștiului, ceea ce poate fi o oportunitate pentru

mulți dintre studenții dornici să întreprindă și alte activități relaxante și culturale: plimbări pe bulevard, teatru, operă, cinematograful etc.

Tot în București, am fost invitați să vizităm Palatul Parlamentului, un loc care ne-a marcat pe toți prin complexitatea construcției și prin faptul că materialul utilizat este preponderent din România, acesta fiind a doua clădire din lume ca mărime după Pentagon (S.U.A.).

Următoarea zi am trecut pragul Școlii de Aplicație a Forțelor Aeriene, unde punctul central de interes a fost aeronava MIG – 21 Lancer, dar n-au fost mai prejos nici celelalte aeronave (IAR-99 și Puma 33); de asemenea, am rămas impresionați de faptul că în cadrul acestei școli, elevii talentați au posibilitatea de a crea aeronave în miniatură.

La Academia Forțelor Aeriene „Henry Coandă” am avut ocazia să ne revedem foștii colegi, care la rândul lor ne-au împărtășit din experiența lor proprie în academie.

Așadar, excursia și-a atins scopul, acela de a ne forma o imagine complexă despre ceea ce înseamnă învățământul militar superior și de a ne orienta în cariera militară. ■

*Elev sergent Mirabela MEDVEI
Elev caporal Vlăduț PĂTLĂGICĂ, XI D*

VOCATIE ȘI EDUCATIE

Se spune că omul fără vocație aparține, de fapt, unui secol trecut, aparține unui timp aflat în derizoriu, fără nimic proiectiv, surpat într-o rutină incasabilă: vocația sa e de a nu ieși din șir. În societatea contemporană, fiecare dintre noi are un scop specific, cu alte cuvinte, o misiune a vieții care te ajută să decizi dacă accepți sau nu o carieră și ce fel de relații profesionale și personale contribuie la realizarea scopului tău. Vocație, chemare, predispoziție sunt noțiuni ce leagă acțiunile și visele oricărui tânăr de ideea că viața este o sumă de experiențe, iar fiecare experiență ne face mai mari. Adolescenții care-și descoperă vocația vor considera școala o punte de propulsare spre o profesie sigură și onorantă, vor conștientiza că „suntem aici să ne descoperim sinele și să-l exprimăm în viață.”

În acest scop a fost gândit proiectul de parteneriat educațional „Vocație și educație”, inițiat în luna februarie a acestui an școlar, între Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba-Iulia, prin comandant, colonel Marcel Domșa, coordonatori parteneriat, prof. Cosmina Mircea, prof. Teodora Dăncilă, prof. dr. Paraschiva Fărcaș și Colegiul Național Pedagogic „Gheorghe Lazăr” Cluj-Napoca, prin director, prof. dr. Mircea Berteza, coordonatori parteneriat, prof. Anca Hassoun, prof. dr. Corina Arghiuș. Grupurile țintă în acest proiect sunt elevii claselor a X-a B, a X-a C (Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba-Iulia) și elevele clasei a X-a B (Colegiul Național Pedagogic „Gheorghe Lazăr” Cluj-Napoca), iar beneficiari direcți și indirecti, elevii și profesorii implicați în realizarea activităților, profesorii diriginți, elevii și profesorii din instituțiile partenere. În luna martie, a fost lansată de către colegiul militar albaulian invitația la un atelier de creație cu tema Ceea ce ne unește (poezie, proză, coregrafie, eseu, grafică, traduceri pornind de la tema proiectului), produse care au fost prezentate la prima reuniune de proiect și incluse într-o revistă realizată în colaborare, ca produs al proiectului.

În data de 2 aprilie 2013, în cadrul săptămânii „Să știi mai multe, să fii mai bun” a avut loc la colegiul militar prima reuniune de proiect cu titlul „Străjeri în cetatea Marii Uniri”. Cu acest prilej, elevii militari au dovedit încă o dată, dacă mai era nevoie, că pot orga-

niza și desfășura activități menite să promoveze munca în echipă, să stabilească punți de comunicare și prietenie, care să lege două județe încărcate de istorie și cultură. În acest sens, elevii colegiului militar albaulian le-au prezentat colegelor clujence câteva dintre elementele care compun viața cazană: prezentarea spațiilor în care învață, a spațiilor de cazare, a performanțelor încununuate de-a lungul timpului, a ținutei militare. Surpriza a constituit-o un exercițiu militar demonstrativ cu armele, exercițiu pregătit de elevi în cadrul orelor de pregătire militară.

În Sala de festivități a colegiului a fost organizat un minispectacol intitulat Carte de vizită, în care au fost îmbinate elementele de tradiție populară și cele moderne; melodiile interpretate de elevul fruntaș Ghișoiu Radu au stârnit ropote de aplauze și au reunit elevii celor două colegii într-o horă a prieteniei, valsul vienez interpretat de elevii fruntași Toma Robert și Bogdan Ioana a constituit un preambul pentru reiterarea balurilor de altădată, într-un decor modern, dansul country interpretat de elevele fruntașe Anghela Cătălina, Borș Raluca, Zugravu Anamaria, Dima Alexandra au adus vestul mai aproape, dansul popular interpretat de elevul fruntaș Onofrei Felix în acompaniament muzical, dar și în ritmul bătailor din palme și-a găsit adepți și în rândul colegelor clujence. Delia Toderici de la colegiul pedagogic a interpretat împreună cu Radu Ghișoiu o melodie populară, aspect ce a demonstrat că altruismul și colegialitatea sunt valori pe care elevii implicați în proiect le fundamentează.

Chiar dacă provin din județe diferite, în prezentarea școlii și a orașului ca pe a doua lor casă, elevii noștri au demonstrat că și-au însușit pe deplin semnificația cuvintelor lui Vasile Alecsandri: „Poți să cutreieri lumea toată și să te minunezi de realizările civilizației, dar nimic nu-i mai fermecător decât colțul de pământ pe care te-ai născut.” Ilustrând realitățile vieții lor cotidiene, punctele lor comune de interes, activitățile specifice instituției lor de învățământ – profil vocațional, comunității din care fac parte, variatele forme de exprimare utilizate în derularea proiectului dobândesc un rol formator, iar rezultatul actului lor devine atât cartea de vizită a tânărului, cât și a instituției în care învață. ■

Coordonatori proiect:
profesor Cosmina MIRCEA
profesor Teodora DĂNCILĂ

DESPRE NOI

Liceul militar ne oferă cel mai complex sentiment pe care l-am trăit până acum, acesta punându-și amprenta, în cei patru ani petrecuți aici, asupra tuturor celor care au reușit în viață în urma încheierii acestei etape.

Greutățile sunt multe deoarece succesul cere sacrificii, însă acele clipe sunt depășite prin rememorarea unui moment deosebit pentru fiecare dintre noi, elevii din liceul militar, acel moment este depunerea legământului din clasa a IX-a. „Mă leg să învăț carte... pentru a servi cu destoinicie patria și Armata României”, aceste cuvinte încă trezesc în noi un sentiment puternic, un fior care de multe ori duce la apariția lacrimilor. Căutând o ieșire către împlinirea idealurilor noastre, reușim să facem față tuturor

încercărilor ce apar în drumul nostru. Cu toate că suntem departe de tot ceea ce ne definea până acum, am întâlnit aici ceva ce nu cred că vom mai întâlni – prietenia adevărată.

Aceste „mici jertfe” pe care noi le ofeream doar din durere și tristețe ne reaminteau de ceea ce am lăsat în urmă, îndreptându-ne spre ceva ce încă mai considerăm că este respingător, spre necunoscut.

Cu toate acestea, am găsit un univers unic care se deschide doar celor care sunt declarați „admis” la sfârșitul probelor, acest statut oferindu-ne o mândrie aparte care ne stimulează să ne formăm un caracter aflat în concordanță cu cerințele armatei. ■

*Elev caporal Adela CILIBIU,
Elev fruntaș Cezara MORARU, X D*

DRUMUL SPRE REUȘITĂ TRECE PRIN COLEGIUL MILITAR LICEAL „MIHAI VITEAZUL”

numărăm printre „cei
NE aleși”. Ambiția ne-a
călăuzit pașii dincolo
de porțile gri ce ascundeau o altă
etapă din viață. Ne numărăm prin-
tre beretele albastre, călăuzite de
uniformele kaki în drumul nostru
spre reușită.

Astăzi, după trei ani petrecuți
în băncile acestui colegiu, trei
ani în care am fost modelați cu
conștiinciozitate și devotament,
ne reamintim zâmbind primii
pași în cadență, sub privirile
scrutătoare ale elevului gradat,
prima defilare în fața părinților
mândri sau primul nostru jură-
mânt din cariera militară.

După trei ani, ne numărăm
printre „sufletele tari” mândre de
formarea noastră ca oameni,
deplin încredințate că am ales în
perspectivă. Da! Suntem mândri,
suntem olimpici, suntem sportivi,
suntem artiști. Am demonstrat sistematic statutul
nostru de luptători cucerind loc după loc în clasamen-
tele concursurilor, medalie după medalie la competi-
țiile la care am participat și am smuls publicului cele
mai sincere aplauze acolo unde ne-am făcut intrarea
pe scenă. Aici este locul unde talentul prinde aripi,
ajutat în „zborul” său spre înălțimi de o muncă perse-
verentă și ambiția caracteristică fiecărui lemist. Acest
liceu oferă oportunitatea de afirmare, valorifi-
cându-ne la maxim potențialul latent existent în fieca-
re dintre noi. Suntem impulsionați de dascălii noștri,
care văd dincolo de delăsarea caracteristică vârstei
noastre, care an de an ne îndrumă pe calea reușitei.

Am realizat pe parcursul timpului că mulți și-ar
dori să fie în locul nostru, astăzi conștientizez că deci-
zia de a alege colegiul militar a fost decisivă pentru
formarea mea ca om. Aici, familia mea s-a îmbogățit
cu 26 de membri, oameni care m-au învățat ce
înseamnă noțiunea de camaraderie, m-au învățat să
apreciez valoarea unui om.

Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” îi sunt
datoare cu recunoștință deoarece, pe parcursul a
patru ani, formează caractere care vor răzbi în viață
sub egida reușitei. Șansa mea a fost să ajung aici pen-
tru a realiza că nu-mi doream nimic altceva. ■

Elev caporal Diana – Cătălina FARA, XI A

FLORI DE RECUNOȘTINȚĂ

Acum, când e atât de aproape clipa în care ne vom lua rămas-bun de la tot ce au însemnat acești patru ani de liceu, gândurile noastre de recunoștință se îndreaptă către cei care ne-au fost mentori, părinți și prieteni în această perioadă petrecută aici, profesorii noștri.

Acum patru ani intram pe poarta liceului, lăsând în urmă, fiecare din noi, familii, prieteni, locuri dragi, avântându-ne în necunoscut nesiguri, timizi, poate puțin temători, dar cu sufletul deschis la tot ceea ce avea să urmeze. Nu știam ce ne așteaptă, dar v-am găsit aici pe voi, cei care ați vegheat asupra noastră, ne-ați arătat drumul și în fața cărora azi ne înclinăm. Dumneavoastră vă datorăm tot ceea ce știm și suntem astăzi, iar pentru asta vă mulțumim, stimați profesori!

Vă suntem recunoscători pentru acești ani în care, cu dăruire și pricepere, ați pus cărămidă peste cărămidă, contribuind astfel la formarea noastră ca oameni... ani în care ne-ați învățat multe lucruri, ani în care ne-ați fost alături la bine și la greu, ani în care v-ați dorit

să nu rămână nimic neîmpărțășit de dumneavoastră și neînțeles de noi, ani în care ne-ați iubit și ne-ați dojenit deopotrivă, ne-ați sfătuit și susținut, ne-ați fost exemplu și îndemn. Nu vom uita hotărârea, dragostea, răbdarea și profesionalismul care vă caracterizează de fiecare dată când ne împărțășiti din cunoștințele și experiența dumneavoastră. Astăzi, când pregătiți și încrezători, plecăm spre o altă lume, care în fața noastră nu mai are uși închise, vă promitem că vom continua, oriunde am fi, ceea ce am început aici și vă să asigurăm că truda dumneavoastră nu a fost în zadar.

La revedere, dragi profesori! vă spune la unison Compania a III-a în aceste momente când inevitabila despărțire am dori-o cât mai departe.

Lăsăm aici o parte din sufletul nostru și luăm în schimb tot ce ne-ați învățat frumos și de folos; luăm cu noi amintiri și imaginea dumneavoastră în proză și poezii, în fracții și logaritmi, în culori și portative, toate în nuanțe și parfum de mulțumiri. ■

Elev plutonier-major Adina STAN, XII A

VOCEA GENERAȚIEI MELE

„Când ceea ce-ți place, ajungi să fii liber și plângându-ți ceea ce faci înseamnă, cu adevărat, găsirea fericirii”. În an terminal de liceu militar, pot spune că această apropiere de finalizarea studiilor își lasă amprenta în sufletele generației mele, purtându-le spre începuturi. Parcă ieri, pășeam sfioși pe porțile cetății uniformelor albastre cu vipușcă, privind nedumeriți la „agitația” ordonată în care își desfășura fiecare părticica lui de activitate. Au urmat momente grele, dar inedite, care pe parcurs s-au dovedit a rămâne frumoase, dintre care nu pot să nu amintesc stângăcia noastră în învățarea mișcărilor instrucției de front sau în rezolvarea sarcinilor didactice primite. Dacă înțelegi cu adevărat o problemă, răspunsul va ieși la iveală, fiindcă răspunsul nu este separat de problemă, iar noi, puii „bătrânei leoaice” – compania a III-a, cu aju-

torul colegilor mari, al doamnelor și al domnilor profesori, al instructorilor militari am reușit să ieșim triumfători, cu fruntea sus, din toate greutățile întâlnite pe parcursul celor patru ani de studiu.

Privind înapoi, înțeleg cu adevărat și realizez că experiența liceului militar a stat la baza formării caracterelor noastre puternice și a inițierii noastre în tainele camarazilor de arme, prin disciplina și profesionalismul de care a dat dovadă în tratarea problemelor legate atât de viața noastră personală, cât și de cea de novici în studiul militariei.

Titu Maiorescu spunea: „Să-ți păstrezi emoțiile pentru ceea ce merită”, dar nu pot să-mi stăpânesc o lacrimă ce stă să se arunce din înaltul ochilor, atunci când mă gândesc că finalul este aproape și voi părăsi liceul militar pentru a urma o altă etapă a studiilor militare, și, implicit, a vieții. Acest lucru înseamnă că, deși am fost privați de anumite lucruri pe care elevii civili le consideră strict necesare, deși am suferit cumplit în timpul nopților albe, realizăm cât de dulce și scumpă inimii și ochilor e dimineața, ne dăm seama de ceea ce merită cu adevărat. ■

Elev plutonier Marian UNGUREANU, XII A

PASI CĂTRE O CARIERĂ DE VIS

Deși la început păreau a fi o eternitate, cei patru ani de liceu s-au scurs mai rapid decât s-ar fi așteptat cineva dintre noi. Cuprins de nostalgia anilor trecuți și de emoțiile examenelor, noi, elevii claselor a XII-a, prvim cu mândrie înapoi, încercând să desprindem câteva impresii despre locul unde ne-am maturizat.

Doar auzind de Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”, te duci cu gândul la o prestigioasă instituție de învățământ care formează și cultivă adevărați oameni, viitorii ofițeri ai Armatei României. Să nu uităm faptul că instituția pe care o vom absolvi se situează printre primele la nivel național, oferindu-ne șansa de a obține performanțe remarcabile la învățătură, la olimpiadele și concursurile școlare. Cu siguranță aceste performanțe se datorează în mare parte și profesorilor, adevărați profesioniști în meseria lor, dar și bazei materiale existente în colegiu.

Pe lângă învățătură care are un rol primar în viața liceenilor, colegiul militar oferă posibilitatea practicării unor activități extracurriculare: sportive, cultural-artistice.

Lăsând la o parte activitățile care se desfășoară zilnic, învățăm să fim adevărați colegi, camarazi care respectă și sunt respectați. Poți deosebi cu ușurință un elev al colegiului militar de unul al unui liceu civil întrucât acesta va fi mereu ordonat, bine organizat și punctual. Consider că cei patru ani petrecuți aici, în această instituție ce ne-a fost a doua casă, sunt cei mai frumoși din viața noastră, văzută prin ochii noștri de viitori absolvenți. ■

Elev sergent-major Doru REBREAN, XII B

CEI MAI FRUMOȘI ANI AI VIETII

Pășind timizi și plini de speranțe pe treptele unei instituții de învățământ militar de renume, priveam încrezători și curioși unii la alții, neștiind ce ne așteaptă. Adunați pentru prima dată pe platoul Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”, așteptam cu sufletul la gură să ne auzim numele citit de domnul locotenent Florin Gândilă, pentru repartitia pe clase. Așa a început povestea noastră, care s-a dovedit a fi una plină de necunoscut, cu mult suspans și peripeții. A sosit momentul mult așteptat când am primit uniforma militară și, deși atunci o purtam stângaci, eram cei mai fericiți elevi. Am învățat să mergem cu plutonul în cadență sub îndrumarea primilor elevi gradați, ne-am cunoscut dirigintele care urma să ne călăuzească pașii pe parcursul celor patru ani, am legat prietenii și, mai presus de toate, am învățat ce înseamnă să fii un adevărat coleg și un bun camarad.

Am petrecut momente de neuitat, am avut parte de clipe frumoase, dar și dificile, pe care, însă, le-am trecut cu brio sub îndrumarea comandantului de companie și a profesorilor. Ne-am bucurat de fiecare excursie, de fiecare competiție pe care am căști-

gat-o, mândrindu-ne că suntem „leii din compania III”, dar am și suferit când ne părăsea câte un coleg. Deși uneori eram copleșiți de cantitatea de informații pe care trebuia să o acumulăm, împreună, ca un tot unitar, am reușit să ne descurcăm și să trecem peste orice problemă.

Am învățat să îmbinăm utilul cu plăcutul, științele umane cu cele reale, prietenia cu spiritul competitiv. Împreună am petrecut momente de neuitat, care și-au lăsat amprenta în sufletele noastre și care ne-au generat sentimente atât de profunde, încât nu pot fi exprimate în cuvinte.

Colegialitatea, ambiția, toleranța, respectul, onoarea și demnitatea sunt doar câteva din calitățile pe care le-am acumulat în decursul celor patru ani și pentru aceasta trebuie să fim recunoscători cadrelor militare și didactice pentru sprijinul și încrederea acordate.

Nu vom putea uita niciodată acești ani minunați, ani în care am râs, am plâns, ne-am bucurat și am suferit împreună, făcând parte din marea familie a Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”. ■

*Elev plutonier Iulia – Ștefana SĂCĂDAT
Elev sergent-major Dan PĂTRUȚIU, XII C*

CLIPE DE NOSTALGIE

olegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” ... un nume pe care l-am pronunțat timp de patru ani și al cărui ecou o să ne răsună în suflete o viață.

Noi am fost plutonul patru, promoția 68, „Aurel Vlaicu – 100” și, chiar dacă peste ani, lumea nu o să ne mai pomenească așa mult, noi am fost 22 suflete care, timp de patru ani, au purtat pantalonii cu vîpșcă roșie și au defilat pe platoul acestei unități.

Ne aducem aminte acum de sentimentele pe care le-am traversat atunci când am fost admiși în acest colegiu. Ne simțeam mari, încrezători, puternici, sentimente care au dispărut atunci când am început clasa a IX-a, pentru că orice început este greu, iar în acest colegiu, ca să rezisti, e nevoie de multă muncă și disciplină. Ușor, ușor am depășit toate obstacolele și cei patru ani au trecut repede, patru ani pe care acum îi privim cu nostalgie și despre care vorbim cu

un zâmbet melancolic pe buze. Acum, în pragul absolvirii colegiului, ne amintim de toate clipele frumoase pe care le-am trăit, pentru că, deși pare greu de crezut, ceea ce rămâne după liceu sunt clipele frumoase.

Pentru noi, elevii, colegiul militar a reprezentat prima etapă în formarea noastră ca militari. Cei patru ani petrecuți aici și-au pus amprenta asupra noastră prin faptul că ni s-au deschis ochii asupra a ceea ce vrem să urmărim mai departe.

Acum, la finele clasei a XII-a, dorim să transmitem colegilor mai mici mult succes în continuare și seriozitate în pregătire, iar profesorilor și cadrelor militare multă răbdare și înțelegere cu generațiile care vor veni. ■

*Elev sergent-major Liviu - Vlăduț VÎLCEANU
Elev sergent-major Dănuț MUCEA, XII D*

FRÂNTURI

Moto:

*„Ne curge-n vine același sânge albastrui,
Și cu privirea-n vânt, cu flămurile arse,
Sta-vom drepti în fața sorții.”*

Elasa a XII-a, un nume generic dat unui an în care viața începe să-și arate colții, un an în care înveți cum să fii adult. Lemnul pupitrului tău pare deja mult prea tare. Te dor coatele de atâta frământare. Te uiți la ceas, minutele trec precum fracțiunile de secundă... orele nu mai au niciun sens. Prin fața ta, trec sute de semne pe care le ții minte, parcă dintr-o carte prăfuită, dintr-un trecut care acum pare atât de îndepărtat, pare trecut în neant.

Îți ridici privirea, uitându-te la persoanele din jurul tău și te întrebi cine sunt și ce vor. Deodată te izbesc zeci de cifre în minte și amintiri care sunt amenințate cu dispariția. Au trecut deja patru ani; din copiii care am fost când am intrat pentru prima dată pe porțile liceului, am ajuns acum, aproape maturi, căutând un viitor în zbulciunatul fior al vieții ăsteia. Încetul cu încetul devii paranoic... nu mai știi cine te ajută... sau cum te ajută.

Te închizi în tine ca într-o cri-salidă. Te protejezi excesiv și cu cât încerci să asimilezi mai multe, cu atât pare că nu mai ai îndeajuns timp. Te înnebunesc sutele de cifre și statistici... Bacalaureatul, admiterea, materi-rii, locuri, ofițeri, subofițeri... cuvinte de acest gen îți bat în pereții minții... ai senzația că și cravata te sufocă și sudori reci se scurg pe spate, dar stai drept. Ajutor! Pe figura cumva disperată din cauza viitorului care vine prea repede se citește un mesaj de ajutor. Închizi ochii pentru a-ți odihni câteva secunde privi-

rea tulbure... pe interiorul pupilei îți stau tatuete frân-turi de expresii... A.F.T... 30 locuri infanterie, varianta 15, mate-info. Somnul îți devine greu și fără vise... visul... te chinui să-l faci posibil în realitate. Oara asta înseamnă să fii om mare? Tot timpul copilăriei ne doream să creștem mari.. acum că suntem în pragul vieții adevărate, devenim nostalgici... ne vrem din nou copii... fără probleme.

Se termină liceul... parcă peste tot ce a însemnat copilărie se trage cortina. Suntem oare pregătiți să luăm viața în piept? Alte numere, cifre și statistici îți apar... câți vor reuși?

Viața... poate asta ne sperie, în general. Poate ideea că după vara asta te înveți singur de-acum. Clasa a XII-a... finalul unei perioade... începutul alteia... începutul restului vieții tale. ■

Elev caporal Bogdan-Teodor TRIFAN, XII E

MODELE MILITARE

ÎN viață avem nevoie de ajutor pentru a îndeplini anumite activități, dar noi, oamenii și, în special, elevii nu știm să ne manifestăm recunoștința față de cei ce ne ajută, pentru că exigențele șterg recunoștința.

Recunoștința este definită ca fiind sentimentul obligației morale față de un binefăcător. Viața nu ne-a oferit încă suficiente experiențe pentru a găsi oameni cărora să le fim recunoscători pentru anumite binefaceri, însă în viața elevilor există oameni ce merită toată recunoștința noastră, cadrele militare.

Cadrul militar nu e neapărat doar acea persoană care predă o disciplină militară, și care îți deschide drumul spre o viitoare carieră, ci este persoana care te sprijină când întâmpini dificultăți, care știe cum să-ți corecteze abaterea de la drumul corect, astfel încât să fie educativă. Exigența lor vine din dorința de a ne ajuta să reușim să obținem performanțele, iar bunătatea, din dorința de a fi lângă noi, elevii din colegiul militar, întrucât suntem departe de familie și tot timpul ni-l petrecem aici.

La început, viața școlarului este grea și ni se pare că toată lumea e împotriva noastră, dar la sfârșitul vieții de licean, când privim înapoi și vedem tot drumul parcurs, abia atunci realizăm cât de mult ajutor am primit de la cadrele militare.

Stimate cadre militare, noi vă suntem recunoscători pentru toată munca depusă și interesul manifestat pe tot parcursul acestor ani și să ne iertați dacă nu am știut să vă arătăm că pentru noi contați cu adevărat și că poate v-am judecat greșit atunci când, de fapt, pedeapsa era doar o încercare de a ne întoarce pe drumul corect.

Veți rămâne mereu în inima și amintirea noastră și ne dorim din suflet să vă urmăm pașii în cadență! ■

Elev sergent Lavinia – Patricia POPA, XII E

PORTRETUL ABSOLVENTULUI

atã... ieri eram „bobocii” care învățam să păstrãm cadența pașilor spre inițiere, cei care priveam speriați la mulțimea vipuștilor de roșu aprins și la gradele de elev sergent - major. Iată-ne ajunși la sfârșitul celor patru ani de liceu, în pragul examenelor și al despărțirii de marea familie a „beretelor albastre” din acest colegiu. Timpul trece fără ca noi să-l putem opri, însă ceea ce putem face este să-l folosim la maxim. Patru ani sunt pentru unii mulți, pentru alții pot fi puțini, pentru mine însă, cei patru ani petrecuți în uniforma albastră de licean militar au fost cei care mi-au definit personalitatea și drumul în viață.

Acum patru ani pășeam cu emoție pe culoarele colegiului încercând să memorez sălile de clasă și laboratoarele - unul dintre ele avea să-mi devină, în timp, a doua sală de clasă; este vorba de cabinetul de istorie. Treptat, am descoperit oamenii: cadrele didactice și militare de o înaltă ținută morală și profesională, elevii mai mari pe care îi priveam cu admirație și colegii care, în scurt timp, mi-au devenit cei mai buni prieteni. Chiar dacă pare greu de crezut, cu toții am ajuns să formăm o mare familie, să ne maturizăm și să ne asumăm responsabilitățile care ne revin. Toate acestea nu ar fi fost posibile într-o altă instituție de învățământ liceal; numai aici se formează caractere puternice, disciplina, rigurozitatea și respectul impuse de sistemul de învățământ militar și de o educație la cel mai înalt nivel, oferind toate premisele necesare obținerii de performanță și garanția unei cariere de succes.

Nu orice colegiu se poate mândri cu rezultate de excepție la olimpiadele școlare, competițiile sportive sau concursurile artistice. Mă bucur că, alături de colegii mei, am reprezentat cu mândrie colegiul la olimpiada națională de istorie și șah, la competițiile de dezbateri, precum și la faza națională a concursului „Cultură și Civilizație în România”. Am reușit să-mi găsesc aici vocația, am reușit să-mi urmez pasiunile și să dau formă viitorului. Rezultatele obținute se datorează, în primul rând, condițiilor deosebite oferite de

instituția noastră, sprijinului pe care l-am primit întotdeauna din partea conducerii colegiului, a cadrelor didactice și militare și, nu în ultimul rând, bazei materiale a colegiului.

Mă număr printre cei care au avut șansa de a participa la reuniunile de proiect ale parteneriatului multilateral Comenius: „Let's promote and share the beauty of our regions”. Acesta mi-a oferit șansa să calc pe urmele romanilor și grecilor, să vizitez locuri în care istoria este încă vie; astfel, cunoștințele dobândite din cărțile de istorie au prins viață sub ochii mei. Această experiență mi-a adus nu doar cunoștințe noi, ci și posibilitatea de a interacționa cu tineri din întreaga Europă. Am constatat cu încântare că renumele colegiului nostru a trecut granițele țării, elevii și profesorii din școli partenere privindu-ne cu profundă admirație.

Anii petrecuți pe băncile liceului militar m-au ajutat să devin o persoană matură, încrezătoare în forțele proprii și să privesc cu încredere spre viitor. Ieri mă uitam pe tablourile promoțiilor anterioare, acum răsfoiesc propriul album și încerc să trăiesc intens momentele rămase în colegiu, momente care au început cu un epolet albastru și care s-au terminat cu un epolet roșu de „ABSOLVENT”. ■

Plutonier - adjutant Alexandra OLTEAN, XII B

VISELE DE IERI, REALITATEA DE AZI...

Parcă doar ieri pășeam timide pe poarta locului pe care aveam să-l numim "a doua casă" pentru următorii 4 ani. Ne amintim perfect emoția care ne încerca așteptând pe platou, înconjurată de alți 100 de boboci la fel de nerăbdători ca și noi să își audă numele strigat pentru a afla în ce pluton va fi repartizat, nerăbdătoare să îi cunoască pe cei alături de care vor petrece mai mult timp decât cu propria lor familie de acum înainte. Lunga noastră călătorie în viața de LM-ist abia începea.

Acum, la aproape 2 ani de la absolvire, încă nu putem să realizăm cât de repede s-a terminat. Unde suntem acum, ce o să devenim în curând și ce fel de oameni suntem se datorează și vieții petrecute în curtea Colegiului Militar Liceal "Mihai Viteazul", dar, mai ales, oamenilor pe care i-am cunoscut cu această ocazie. Din punctul nostru de vedere, oamenii deosebiți își pun amprenta asupra noastră: colegi, profesori, cadre militare, cu toții ne-au inspirat și ne-au îndrumat pașii înspre ceea ce suntem acum. Traiul în comun a legat cele mai sincere și pure prietenii. Colegii noștri au devenit frații noștri, în ei am găsit întotdeauna un real sprijin în orice situație. Toate năzbâțiile, supărările, dar și fericirile ne-au apropiat și ne-au făcut prieteni pe viață!

Multitudinea activităților la care am avut acces, sportive, culturale, științifice, proiecte internaționale, schimburi de experiență cu alte școli, ne-au lărgit orizonturile cunoașterii și ne-au îmbogățit perspectiva asupra vieții. Din postura de studente, vrem să ne menținem la nivelul așteptărilor și, de ce nu, să țintim mai sus, participând la concursuri de admitere pentru obținerea de burse Erasmus. Avem avantajul experienței anterioare și încrederea dobândite în decursul celor 4 ani de liceu.

Noi ne-am atins obiectivul prin muncă, perseverență și beneficiind, de asemenea, de sprijinul profesorilor și al cadrelor militare; visul de a deveni studenți ai Academiei Tehnice Militare este realitate. Credeam că va fi mai greu, dar faptul că suntem împreună, alături și de colegii mai mari care ne-au sprijinit și ne-au

sfătuit, adaptarea la stilul nou de învățat, unul bogat în informații și nu la fel de structurat ca în liceu, a fost mai ușoară. Suntem cu sufletul alături de mai micii noștri colegi cărora le dorim mult succes în îndeplinirea propriilor vise. Să aibă încredere în cei care îi îndrumă, crezându-ne pe cuvânt când spunem că au parte de toate condițiile necesare obținerii de rezultate satisfăcătoare și chiar superioare.

Privim cu încredere spre viitor, conștiente că ceea ce suntem se datorează într-o anumită măsură timpului petrecut în colegiul militar. Simțim că porțile acestuia ne vor fi mereu deschise și, în sânul mării familii pe care o reprezintă, ne vom regăsi întotdeauna! ■

*Studente Academia Tehnică Militară,
Claudia TRIF, Iulia NEAGOE, Maria GURZĂU,
Sabina CĂLUGĂR - absolvente promoția 2011*

GENERATIA 1988, LA RAPORT DUPĂ 25 DE ANI

Anul 1988, luna lui iunie. 163 de absolvenți prezintă un ultim onor comandanților, părinților și întregii asistențe prezente, înainte de a se arunca în valurile vieții.

Au trecut 25 de ani; 25 de ani de muncă, examene, reușite sau nereușite, bucurii sau necazuri... Un lucru a rămas întipărit în amintirile absolvenților de atunci: cei patru ani în care au îmbrăcat uniforma albastră cu vipușcă. Ce a însemnat pentru ei liceul militar? Cu ce vise au venit în suflet? Ce i-a învățat LM-ul și ce au dus cu ei mai departe?

Am avut plăcerea ca o parte dintre absolvenții de acum un sfert de secol să aibă amabilitatea de a-și dezvălui gândurile despre acele vremuri.

Sintetizând cei patru ani de liceu, Nicolae Avrămuț susține că: „am învățat să-i apreciez pe cei din jurul meu, pe colegii alături de care am trăit 4 ani din viață... și pe care sunt nerăbdător să-i întâlnesc”.

Pentru Daniel Nistor, cei patru ani au însemnat „demnitate, onoare, un îndemn spre pricepere și înțelepciune”, iar experiența acumulată „a contat foarte mult: am învățat să ne respectăm, să fim uniți, să-l ajutam pe cel care avea nevoie – toți pentru unul și unul pentru toți! Consider că experiența anilor de liceu a fundamentat ceea ce sunt acum. Le mulțumesc profesorilor și cadrelor militare că au știut – în mare măsură – să ne îndrume spre atingerea țelurilor”.

Eugen Solcan își amintește cu plăcere „mai mult de colegi decât de viața trăită acolo, care nu a fost chiar ușoară. Dar e tinerețea noastră și de asta ne amintim cu duioșie. Restul experiențelor... acum sunt amuzante, haioase, ne dau fiori de plăcere [...]. Cred că cei mai mulți dintre noi am rămas cu plăcerea de a ne revedea, cu sentimentul apartenenței la un grup cu legături pe care mulți nu le pot înțelege.”

Pentru Marcel Nițan, cei patru ani de LM-ist au însemnat „începutul unei cariere interesante și al unei vieți frumoase... și un prim articol publicat într-o revistă scrisă, în supervizarea prof. Cioară”, iar despre cât de determinantă a fost experiența acumulată, afirmă că „... și acum (la 43 ani) am modele de

comportament însușite în liceu. Ar trebui să enumăr toți profesorii, dar nu aș vrea să omit în mod nedrept pe cineva.”

Poate cea mai bună descriere a Colegiului Militar, de acum și de atunci, a sintetizat-o Cornel Nae: „În primul rând, anii de liceu au fost anii tinereții noastre și orice nuanță gri pălește în fața acelei exuberanțe tinerești, pline de culori vii, în care nu conta decât prezentul. Sunt multe de spus și de cuprins în câteva cuvinte. Din punct de vedere educațional, sistemul a rămas un ideal, comparativ cu ceea ce ne confruntăm astăzi ca părinți de elevi în liceele patriei. Nu pot să uit dăruirea multor profesori cu har care nu ajungeau întâmplător la catedră în liceu și mulțumită cărora mulți dintre noi am devenit ceea ce suntem astăzi. Despre partea militară, pe care ne-am asumat-o și care era specifică zilelor respective, putem să ne aducem aminte, evident, și de exagerările unora (eram totuși niște copii), însă este bine să ne gândim și noi la atitudinea noastră ulterioară. Dacă ne-am însușit ceva, dacă am învățat ceva și dacă am reușit să fim noi înșine niște educatori mai buni, atunci putem să spunem că am învățat și din greșelile altora... . Una peste alta, liceul pentru mine a fost un prilej de a mă putea raporta la cei din jurul meu, de a învăța de la mulți ce poate nu știam, de a relaționa intens, de a-mi face prieteni cu care și astăzi, oriunde am fi, discut cu drag. Astăzi perspectivele sunt puțin diferite[...] Cred că liceul de atunci și-a făcut datoria față de noi și cred că liceul de astăzi trebuie să țină pasul cu realitățile ce ne înconjoară, să ofere societății absolvenți bine orientați și ancorați cultural, științific și, de ce nu, și emoțional, astfel încât să ne putem mândri cu ei ulterior și să putem spune că «și el este LM-ist.»”

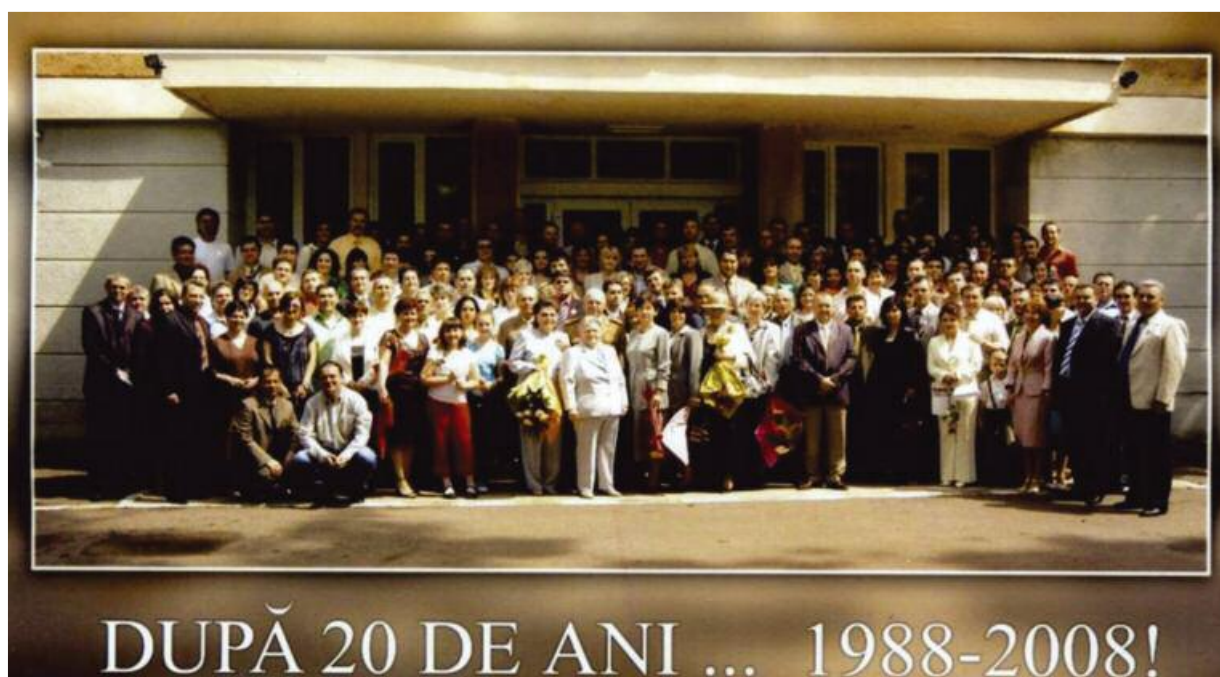
Nic Bîrsan descrie anii de liceu prin prisma cuvântului „izolare”: „Este cuvântul care-mi vine prima dată în minte atunci când mă gândesc la anii de liceu. Atunci chiar resimțeam cu toții acea izolare, însă curând am realizat că am avut noroc să trăim într-o colectivitate închisă, departe de problemele și obiceiurile românilor din acea perioadă. Fără s-o știm, re-

creasem acolo ceva asemănător satului românesc, deși acesta se îndreptase de mult spre dispariție – nu conta, gena era încă în noi. În acea comunitate autoreglantă, am descoperit că e mai important să facem «ce spune popa» decât să copiem obiceiurile lui. Probabil inocența noastră se făcea vinovată de alegerea corectă, deși în jurul nostru erau destui răspopiți. Prin cărțile pe care le citeam, discuțiile pe care le purtam, dorința de a face ceva împreună și, mai ales, prin continua poftă de căutare și autodepășire, ni s-au deschis ochii minții. Acea carantină de patru ani s-a dovedit a fi mediul ideal pentru tratarea miopiei adolescente chiar dacă, ne-ar plăcea să credem, am mai păstrat în noi ceva din specificul acelei vârste.” Despre experiența acumulată își amintește că „în cercetarea aplicativă a contat inițierea în diverse discipline precum matematica, fizica sau chimia. Aceasta a ajutat mai târziu la înțelegerea unor fenomene mai complexe, pe care să le controlez în zecile de proiecte care au urmat. De un

real folos în meseria de inginer au fost și abilitățile de comunicare dobândite atunci. Totuși, mult mai important a fost faptul că acolo, fiind izolat de țara lui «merge și așa», am învățat să aleg calea dreaptă pentru a putea rămâne vertical. Poate, uneori, s-a dovedit a fi un urcuș mai greu, însă succesul a fost cu atât mai savuros, iar drumul parcurs până la el, totdeauna frumos și captivant. Mă întreb dacă am reușit să transmit asta și studenților mei...”

Aș vrea să spun că mi-e dor de toți colegii din liceu militar, mai mult decât de alți foști colegi, poate prin prisma faptului că nu am avut cinstea de a mă număra printre cei 163 de absolvenți ai promoției 1988. Și acest lucru m-a făcut să nu ratez niciun prilej de a mă revedea cu cei care, în timp, au devenit și am devenit OAMENI și cu OAMENII care ne-au îndrumat să fim ceea ce suntem azi. ■

*Profesor Lucian Daniel IRIMIE
LMMV 1984 – 1987*

CARACTERUL FORMATIV AL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE

Activitățile extracurriculare au o istorie îndelungată, ele au apărut odată cu sistemul de învățământ din nevoia și dorința de a continua, într-un alt fel, poate mai plăcut, poate mai relaxant, activitățile desfășurate în timpul orelor de curs.

Îndrumați de dascălii lor, tinerii au dorit mereu să-și descopere și să-și cultive talentele, să cânte, să danseze, să picteze, să organizeze spectacole sau expoziții, să creeze, să facă excursii, expediții și drumetii, să-și îmbogățească cunoștințele, să participe la competiții sportive sau științifice, într-un cuvânt, să se autodepășească. Fiecare generație își amintește cu plăcere de aceste manifestări culturale și educative în care au investit timp, energie și, mai ales, pasiune. Dacă orele de curs nu reușesc mereu să stârneasă interesul, dacă pentru teze nu se învață întotdeauna cu drag, la acest gen de activități se participă aproape fără excepție, cu multă dăruire.

Nimic nu s-a schimbat, doar calendarul își întoarce în mod inexorabil filele în lungul drum al zilei către noapte. Elevii continuă să-și dorească să organizeze manifestări artistice, să urce pe scenă și să ne uimească, să învețe să-și depășească limitele, timiditatea, să capete încredere în forțele proprii, să-și cultive gustul pentru frumos, pentru artă, să-și dezvolte simțul artistic, dorința de se implica, de a participa și de a evolua și în alte grupuri decât cel al clasei. Astfel, dacă ne gândim mai bine, toate aceste activități desfășurate în afara curriculei, formează un alt fel de „școală”, un spațiu privilegiat în care se formează caractere, se cultivă calități umane de excepție, se cultivă sensibilitatea artistică și dorința de autodepășire.

În colegiul militar, fiecare elev își alege un domeniu de activitate sau de exprimare artistică ce îi stârnește interesul, îl motivează să participe și să se impli-

ce și îi permite să-și afirme plener personalitatea. Paleta largă a acestor activități cuprinde dansuri medievale, dansuri moderne și de societate, dansuri populare, interpretare vocală, grup satiric, cerc de desen, pictură și fotografie, precum și variate activități sportive, cum ar fi baschet, handbal, minifotbal, karate, șah, tir, marș etc.

„În colegiul nostru, pe lângă activitatea de bază, cea de învățământ, se desfășoară o serie de activități extracurriculare la care participă foarte mulți elevi. Una dintre cele mai frumoase și frecventate activități de către elevi este cea din cadrul clubului unității. În cadrul clubului, elevii talentați ai colegiului dau frâu liber sentimentelor, descoperind arta în adevăratul sens al ei. Muzică, dans, poezie, teatru – toate reprezintă fragmente de artă manifestată sensibil și creator. Aici, elevii învață să se exprime pe scenă, participând la numeroase spectacole și concursuri, organizate cu diferite ocazii în cadrul colegiului și la invitația instituțiilor de cultură din municipiu, participând activ la promovarea colegiului atât pe plan local, cât și național. Numărul mare de formații artistice (formația de dans folcloric, dans sportiv, dans medieval, dans de societate, dans tematic, formația de muzică ușoară, folk, interpreți de muzică populară și ușoară etc.) în care activează peste 100 de elevi, transpunerea activității acestora în numeroase spectacole a căror calitate

a crescut de la un eveniment la altul demonstrează eficiența educării elevilor din punct de vedere cultural-artistic, precum și competența și calitatea activității desfășurate în cadrul clubului” ne mărturisește plutonierul adjutant principal Florin Florea.

Elevii colegiului nostru participă în medie la 25-30 de activități diverse pe semestru. În această cifră menționată sunt incluse concursurile științifice extracurriculare, proiectele educative, simpoziunile și sesiunile de comunicări, precum și activitățile cultural-artistice și educative. La această cifră se adaugă, bineînțeles, un număr extrem de important de competiții și activități sportive individuale sau de echipă la care elevii militari participă în număr foarte mare.

Așadar, considerăm că activitățile extracurriculare, programele și proiectele educative vin să comple-

teze și să întregască activitățile școlare, permițând elevilor să se afirme și să se definească exprimându-și diferențele, trăsăturile de caracter și pasiunile care-i definesc ca ființă umană. Ele au un rol complementar activităților didactice, urmărind lărgirea influențelor educative și formative exercitate de cadrele didactice în timpul procesului de învățământ, având drept scop valorificarea și dezvoltarea intereselor și aptitudinilor elevilor, precum și organizarea judicioasă și atractivă a timpului lor liber.

Proiectele și programele educative își propun drept scop să dezvolte elevilor atitudinea civică, toleranța, comportamentul civilizată, atitudini adecvate în privința protecției mediului înconjurător, respectului față de semeni și de natură, precum și principii sănătoase de viață și echilibru și măsură în toate.

În concluzie, activitățile extracurriculare, sportive, programele și proiectele educative nu fac altceva decât să completeze și să întregască curricula, activitățile de studiu la clasă sau de pregătire individuală, sprijinind dezvoltarea plenară și armonioasă, într-un mediu sănătos, a elevilor militari, oferindu-le, în același timp motive de mândrie că aparțin acestei mari familii care este cea a Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”. ■

*Consilier pentru programe
și proiecte educative,
Profesor Carmen-Cecilia ROMAN*

ELEVI ȘI PROFESORI... UN DESTIN

ând intri în sala de clasă, te întâmpină un salut militaresc, rostit cu voci ferme, pline de încredere, iar privirile dascălului se intersectează cu inocența sufletească, sensibilitatea și elanul vital specifice vârstei adolescente, pe care le poți întrezări în ochii celor ce poartă cu mândrie uniforma militară.

Elevii sunt zilnic deschiși spre a acumula cât mai multe informații oferite prin profesionalismul dascălilor ce-i îndrumă, le urmăresc îndeaproape fiecare pas, fiecare gest, fiecare vorbă, încât ai impresia că, pentru moment, te-ai transformat într-un posibil model de conduită morală în viața adolescentului. În orice oră îi simți cum vor să se apropie, să empatizeze, găsesc permanent trucuri pentru a te face să-ți deschizi sufletul și mintea, pentru a te determina să-i incluzi în propria existență; și, la urma - urmei, viața dascălului este secătuită fără cea a elevului. Doar relaționând, simțind, poți întrezări dincolo de uniforma militară talentul artistic al elevilor, manifestat prin creație literară, interpretare muzicală sau dramatică și, nu în ultimul rând, dans.

Se naște, astfel, o poveste, o poveste de viață ai cărei actanți sunt dascălii și, an de an, alți și alți elevi. Și, pentru că-n orice poveste există un tărâm magic,

al evadării din cotidian, elevii militari își găsesc un spațiu al etalării talentelor înnăscute în cadrul Atelierelor de creație literar-artistică pentru elevii și studenții militari.

Și în acest an, la Câmpulung Moldovenesc, elevii din cele trei colegii militare și studenții Academiei Forțelor Terestre "Nicolae Bălcescu" din Sibiu și-au împărtășit talentul artistic în cadrul atelierelor de creație literară, interpretare muzicală, artă dramatică și dans, îmbinând totul într-un spectacol de o înaltă ținută artistică.

Atelierul de dans a reunit elevii pentru a învăța și exersa mișcările specifice unor dansuri noi, atât populare, cât și dansuri de societate sau chiar sportive. La

bibliotecii colegiului militar din Câmpulung, loc în care ne-am simțit permanent vegheați de ochiul blând, de atenta privire a lui Ștefan cel Mare. Aici, elevii s-au exprimat în cântec și poezie, au realizat împreună creații literare, au încercat să recunoască prin prisma versurilor autorul acestora - o veritabilă activitate de cenaclu literar-artistic.

Indiferent de secțiunea la care au participat, elevii noștri s-au bucurat nespuse să reîntâlnească absolvenți ai colegiului nostru, acum studenți ai Academii militare – Vida Daniel, Ciofu Cosmin, Rus Florin, Ioniță Gheorghe și

interpretare muzicală, te simțeau în fața unor profesioniști, indiferent de genul muzical abordat: nici un elev militar nu a mai doinit pe meleagurile lui Creangă precum elevul Ghișoiu Radu. Glasul său înălțător a deșteptat în sufletele auditoriului mândria de a fi născut pe plaiuri mioritice.

Și muzica ușoară românească s-a bucurat de o frumoasă interpretare și receptare a publicului adolescentin. A fost de admirat faptul că elevii au ales să readucă în fața publicului cântece românești mai vechi, și nu numai cele ce răsună frecvent pe posturile de radio sau televiziune. Așadar, în sala de spectacole a colegiului militar din Câmpulung s-au auzit în cadrul atelierelor melodii interpretate cândva de Mihaela Runceanu, Gabriel Dorobanțu, Ileana Șipoteanu, Holograf și, nu în ultimul rând, voci de talie internațională.

Atelierul de creație literară s-a desfășurat într-un cadru intim, îmbietor – sala de lectură a

Vuescu Augustin – semn că au avut încredere în talentul lor descoperit pe băncile liceului și-l duc mai departe.

Într-o asemenea conjunctură, mândria noastră, a dascălilor, a celor care au contribuit cu câte puțin la formarea acestor tineri, se redimensionează reunind trecutul cu prezentul și cu un viitor apropiat. Dascălul se vede pe sine. Destinul său e legat de cel al elevilor săi. ■

Profesor Simona-Simina MUREȘAN

MUZICA

Muzica este o artă, o armonie bine aleasă a sunetelor astfel încât auzului să i se aștearnă o mângâiere, o senzație al cărei rezultat îmbracă frumosul. Aceasta este muzica: orele care stau în spate, în umbra produsului finit, ore întregi nedormite, stresante, chinuitoare sunt parcă infime în fața câtorva minute care oferă un zâmbet sau o lacrimă celui care ascultă.

Aici, în liceu, poate cea mai mare calitate a acestei arte este de a rupe monotonia, repetitivitatea programului de zi cu zi, de a oferi o evadare, dar și de a impune caracterul și personalitatea celui care o fredonează.

Mie îmi place să asociez muzica cu efectele unui drog. Se practică din curiozitate, se găsește interesantă, plăcută la început, dorită în cantități din ce în ce mai mari pe urmă, însă are obrăznicia de a crea dependență, fiind imposibil de găsit un remediu stabil.

Astfel, pot spune fără greșală că muzica îmbunătățește, înfrumusețează, colorează viața fiecăruia, devenind un excelent tratament pentru liniștea sufletului. ■

Elev caporal Gabriel BURICEA, XI A

ARTA DESENULUI

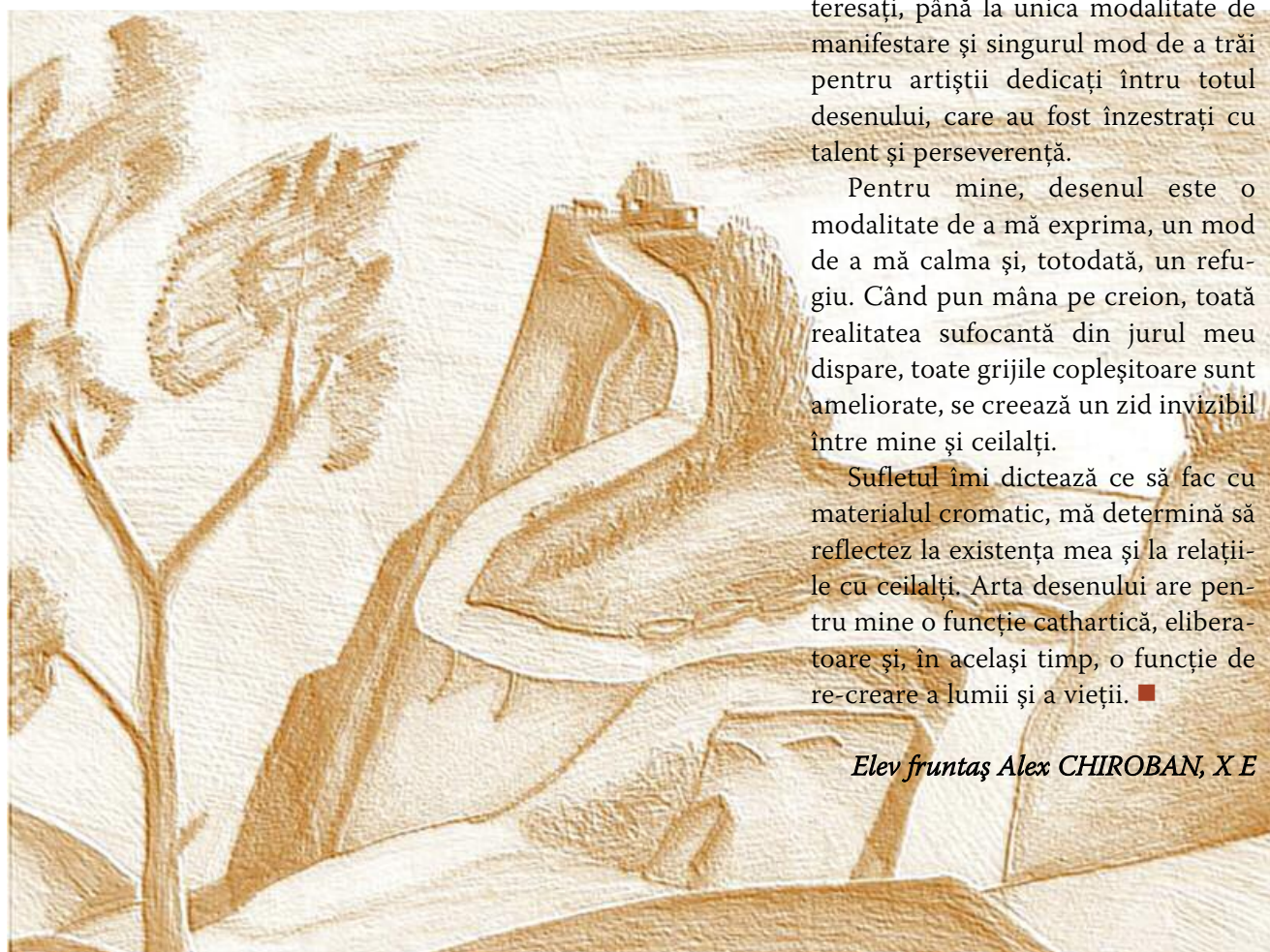
Desenul este o reprezentare a unei figuri, a unui obiect, a unui peisaj pe o suprafață plană folosindu-se puncte, linii, pete și simboluri, dar aceasta este definiția generală, nepersonalizată, care nu intră în corelație cu sentimentele mele.

La un nivel mai înalt, desenul dobândește semnificații mai profunde, ample și variate, în funcție de percepția fiecărei ființe umane. Acestea diferă de la o simplă imagine pe o foaie pentru necunoscători și dezinteresăți, până la unica modalitate de manifestare și singurul mod de a trăi pentru artiștii dedicați întru totul desenului, care au fost înzestrați cu talent și perseverență.

Pentru mine, desenul este o modalitate de a mă exprima, un mod de a mă calma și, totodată, un refugiu. Când pun mâna pe creion, toată realitatea sufocantă din jurul meu dispare, toate grijile copleșitoare sunt ameliorate, se creează un zid invizibil între mine și ceilalți.

Sufletul îmi dictează ce să fac cu materialul cromatic, mă determină să reflectez la existența mea și la relațiile cu ceilalți. Artă desenului are pentru mine o funcție cathartică, eliberatoare și, în același timp, o funcție de re-creare a lumii și a vieții. ■

Elev fruntaș Alex CHIROBAN, X E

UMORUL

Tot ceea ce produce râsul se numește umor. Umorul are un caracter specific; prin soluții caraghioase produce ilaritate. Persoanele care au umor sunt acele persoane care prin comportament sau limbaj și în anumite contexte declanșează râsul. Umorul este influențat de tradiții, cultură, istoria unui popor sau diferă după poziția pe scara socială, de la mici bufoni și clovni, la mari actori de satiră.

Umorele diferă, de asemenea, după anumite perioade istorice, multe glume din trecut nemaifiind actuale, pierzându-și efectul de a produce hazul. De cele mai multe ori este benefic pentru om și binevenit, dar uneori, poate fi și usturător prin ironie.

Umorele românești prezintă atât elemente originale, cât și aspecte împrumutate de la alte popoare. Avem

personaje legendare care au contribuit la umorul universal, un exemplu este Păcălă, nume derivat din verbul „a păcăli”.

În general, umorul este foarte uzual și important în viața cotidiană, ajutându-ne să trecem peste unele momente dificile și, în același timp, relaxându-ne, creându-ne bună dispoziție.

În colegiul militar, umorul cazon se manifestă divers, de la mici glume și farse între elevi, la momente de spectacol și concursuri, cum este Festivalul de Umore Cazon „Podul minciunilor”, organizat de Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, unde grupul satiric al instituției noastre este foarte apreciat pentru umorul de calitate pe care îl propune. ■

Elev Adrian PETRUSE, IX E

APA VIE

Florile cu nume de fete mândre și zâne, freamătul pădurii, poienițele cu păsări, feții frumoși, dragostea și cățania, dorul și jalea, bucuria și tristețea, luna și soarele, frunzele și albinele, nădejdea în Cel de Sus și teama de Ucigă-l toaca, toate, toate, se regăsesc în zestrea culturii populare românești. Covoarele și ștergarele țesute în culorile curcubeului, costumele de sărbătoare ale portului și ale sufletului, vasele de lut în formele lor grațioase, prispa și pridvorul sculptate în dantelării rafinate, toate spun istoria acestui neam de români, povestesc viața și sufletul țăranilor, munca, cinstea, vrednicia și eroismul iubitorilor de țară. Basmele visate și făurite cu mult har în limba cea dulce „ca un fagure de miere” au depozitat în ele o bogată sinteză de viață și înțelepciune, oricât de demult s-ar fi petrecut cele mai minunate întâmplări; ele au sensuri și mesaje eterne de „tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte”, transpuse în vorbe de duh și povețe adânc legate de viață. Iar cântecul și jocul popular împărtășesc de la om la om, de la inimă la inimă, partea luminoasă a vieții și necazurile oamenilor.

Aceasta era lumea lui Eminescu; „o lume ce gândea în basme și vorbea în poezii”. La această lume încercăm să ne întoarcem din când în când, să facem scurte popasuri în creația geniului popular, ca să ne racordăm la valorile noastre autentice care ne individualizează și ne definesc ca români. Elevii militari se raportează frumos și sincer la cultura populară,

împărțind tuturor stropi de apă vie și de bunăstare sufletească prin tot ceea ce poate spune o poveste despre români.

Astfel, ansamblul de dansuri populare condus de domnii Borca Mihai, Florea Florin, Bradea Vian, pune în valoare frumusețea, energia și optimismul românilor, purtând cu drag costumele populare din diferite zone ale țării. Mesager al sufletului, elevul Ghișoiu Radu redă tuturor susurul izvoarelor, tremurul frunzelor, dorul arzător, iar eleva Bozdoghină Ioana trăiește culorile sfinte ale icoanelor pe sticlă. Un grup inimos de elevi militari au realizat o monografie a satului Bucurdea Vinoasă, alții își amintesc cu drag de locurile natale având aproape diverse obiecte de artizanat și icoane. Acestea sunt doar câteva exemple dintr-o paletă largă de dispoziții sufletești, de manifestări și acțiuni ce creează o uniune de „cuget și simțiri” românești. ■

Profesor Teodora-Florina DĂNCILĂ

LA PORTILE TRADIȚIEI

Una dintre cele mai frumoase experiențe trăite de noi, Ghișoiu Radu, Bogdan Ioana și Oltean Alexandra, în Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” o reprezintă participarea la concursul „Cultură și civilizație” în anii școlari 2011-2012 și 2012-2013. Datorită acestui concurs, am parcurs istoria și tradițiile satelor din județul Alba, Cricău și Bucerdea Vinoasă, am cunoscut sătenii acestora și am avut ocazia să ne bucurăm de frumusețea naturii înconjurătoare.

Participarea echipei noastre în primul an la acest concurs s-a finalizat prin obținerea locului I la etapa națională, organizată la Cluj-Napoca, motiv de bucurie atât pentru profesorul nostru îndrumător, Paraschiva Fărcaș, cât și pentru instituția de învățământ pe care o reprezentăm. Evoluția noastră a atras atenția tuturor printr-o scenetă bine realizată și reprezentată. Fiecare dintre noi și-a însușit rolul cu responsabilitate, dând naștere unui reportaj realizat de un elev militar într-o vizită făcută unei familii de vârstnici

din satul Cricău. Cu această ocazie, am adus în fața auditoriului câteva dintre tradițiile și obiceiurile acestei localități. S-au punctat, îndeosebi, ospitalitatea țaranului român, legătura acestuia cu pământurile străbune prin cântecul și jocul popular, dar și prin tradițiile culinare specifice zonei.

În acest an școlar, am pregătit pentru etapa județeană a concursului o altă scenetă din care a reieșit monografia localității Bucerdea Vinoasă. Ne-am orientat privirea spre obiceiul legat de muncile câmpului – secerișul, cât și spre arta țesăturilor. Și de această dată, echipajul colegiului nostru s-a situat pe prima poziție a podiumului, ceea ce determină calificarea la etapa națională.

Sperăm ca prin această incursiune în lumea rurală să cultivăm în rândul tinerilor respectul și dragostea față de folclorul național, păstrarea și conservarea tradiției în sufletul fiecărui român. ■

*Elev caporal Ioana BOGDAN și
Elev caporal Radu GHIȘOIU, X C*

IZVOR DE IDENTITATE

Dansul popular, în concepția țărânului, este o modalitate de permanentizare a obiceiurilor străvechi, păstrate cu sfințenie. Prin dans trăiește în regiunea din care provine. Simți pe parcursul unui spectacol cum regiunile țării se adună într-o horă, cum energia Olteniei se degajă prin sârbă, cum liniștea Ardealului domină „purtata fetelor”, cum Moldova își etalează frumusețea prin hora bucovineană.

Orice dans popular emană culoare prin straiile țesute de mâinile dibace ale femeilor ce își împletesc dorul și dragostea în motivele naționale întâlnite atât în iile fetelor, cât și în brăurile și cămășile feciorilor. Pentru mine, jocul popular izvorăște din puritatea sufletească a țăranului român și are harul de a captiva tineri și vârstnici de oriunde și din toate timpurile.

Fiecare mișcare se sincronizează cu acordurile perfecte ale tarafului. Ca parte a folclorului românesc, prin cântecul și jocul popular se face simțită spiritualitatea românească; sufletul omului modern e cucerit și sensibilizat, transpus în perenitatea universului țăranesc, făcându-l să fie infinit mai bogat spiritual.

Dansul popular rămâne poarta deschisă a tradiției, drumul spre obiceiuri, datini, folclor, formă de manifestare a identității noastre naționale. ■

Elev fruntaș Felix ONOFREI, X C

EUROPEADA

PE scena Festivalului Internațional de Folclor pentru Tineri – EUROPEADA – vor cânta și vor dansa elevii din ansamblul folcloric al Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” din Alba Iulia. Cea de a 50-a ediție a festivalului va avea loc la Gotha (Germania), în perioada 17-21 iulie 2013. Europeada este o manifestație de artă populară europeană care promovează și susține prietenia dintre popoarele Europei. Sub semnul folclorului, Europeada este un prilej pentru cooperarea interculturală și intercomunitară în spiritul respectului reciproc și al dialogului intercultural.

Unitatea în diversitate a culturilor noastre tradiționale este cea mai bună garanție pentru formarea și dezvoltarea unui spirit european, prin întâlnirea reprezentanților diverselor comunități europene. Începând cu ediția din 2006, accentul s-a pus pe participarea grupurilor de copii și adolescenți.

Conștienți că tradițiile satului românesc reprezintă un tezaur valoros nu doar pentru noi, ci și pentru întreaga cultură europeană, elevii militari vor prezen-

ta o suită de dansuri și cântece din zonele folclorice ale județului Alba, precum și un program realizat în comun cu elevii Colegiului Național „Mircea cel Bătrân” din Constanța, alături de care vor reprezenta România la acest eveniment artistic.

Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba Iulia a răspuns invitației organizatorilor, însă participarea elevilor militari nu ar fi fost posibilă fără suportul financiar al Consiliului Județean Alba. Prin sprijinul deosebit al acestei instituții, ansamblul folcloric al colegiului, pregătit de către profesionistul Bradea Vian din cadrul clubului colegiului, va putea să participe în cele mai bune condiții la acest eveniment de anvergură europeană. Printre cei peste 4377 de participanți se vor număra și cei 14 membri ai ansamblului nostru folcloric, aceștia pregătind pentru acest eveniment o suită de dansuri și cântece specifice. Participarea la festivalul din Germania este un prilej deosebit pentru promovarea culturii populare tradiționale și a turismului din județul Alba. ■

Profesor Paraschiva FĂRCAȘ

„TINERII DEZBAT” - 2013

IN perioada 27-28 aprilie 2013, la Oradea, s-a desfășurat etapa regională a concursului național „Tinerii dezbat” 2013. La competiție au participat 19 licee din județele: Alba, Cluj, Bihor, Maramureș, Sălaj, Satu Mare. Colegiul militar albaulian a fost reprezentat de el. sg. Burzo Tudor, el. sg. Stancu Mirel, el. cap. Nica Dan din clasa a XI-a, pregătiți de prof. Fărcaș Paraschiva și Dura Simina.

Pe parcursul celor trei runde de calificări, elevii din Regiunea Nord- Vest au jucat pe trei moțiuni (teme) propuse de ARDOR (Asociația Română de Dezbateri, Oratorie și Retorică), teme de actualitate pentru societatea românească : „Noile media dau mai multă putere cetățenilor într-o democrație”, „Statul român a eșuat în intenția de a integra minoritatea romă”, „Cetățenia europeană este un mit”.

După o competiție deosebit de strânsă, în semifinale s-au calificat echipele de la Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba Iulia, Liceul Teoretic „Bogdan Vodă” Vișeu de Sus, Colegiul Național „Mihail Eminescu” Satu Mare și Colegiul Național „Emil Racoviță” Cluj-Napoca. După două semifinale echilibrate disputate pe moțiunea „Noile media dau mai multă putere cetățeanului într-o democrație”, în finală s-au calificat echipele Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba Iulia și Liceului Teoretic „Bogdan Vodă” Vișeu de Sus. Finala s-a desfășurat în prezența tuturor participanților, moțiunea fiind „Statul român a eșuat în intenția de a integra minoritatea romă”. După un meci în care cele două echipe au adus în susținerea poziției lor argumente pertinente, reușind să impresioneze asistența, echipa colegiului militar a reușit să se impună, reușind să obțină votul unanim al celor cinci arbitri. Competiția individuală a fost câștigată de el. cap. Nica Dan, desemnat ca cel mai bun vorbitor al competiției.

„Tinerii dezbat” este un campionat național de dezbateri educaționale care contribuie la formarea,

dezvoltarea și exersarea competențelor de comunicare și a atitudinilor social-civice democratice necesare tinerei generații pentru participarea activă la viața socială. La nivel național, acest concurs este coordonat de Ministerul Educației Naționale împreună cu partenerii săi – Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reprezentanța UNICEF în România, Agenția Națională pentru Romi (ANR), Agenția de Dezvoltare Comunitară „Împreună” și Asociația Română de Dezbateri, Oratorie și Retorică (ARDOR).

Rezultatele deosebite ale elevilor militari la această competiție se înscriu în tradiția anilor precedenți; în acesta an, la a patra participare la etapa națională, cel mai bun rezultat a fost obținut în 2012, când echipajul format din Koss Corneliu, Oltean Alexandra și Varga Irimie a obținut locul III. ■

Elev sergent Tudor BURZO, XI A
Elev sergent Nica Dan, XI A
Elev sergent Mirel STANCU, XI D

DEZBATERILE ÎN VIAȚA DE ADOLESCENT

„A lupta cu idei contrare e ușor, dacă ești cu adevărul”
Mihai Eminescu

Știm cu toții că una dintre cele mai mari probleme din viața unui tânăr, în această perioadă a socializării virtuale, o reprezintă vorbitul în public. Tuturor adolescenților le este mai ușor să-și expună punctul de vedere din spatele monitorului, ascunși într-un nume probabil fals și a unei simple poze. Acesta este unul din numeroasele motive pentru care un adolescent ar trebui să participe la dezbateri.

Clubul de dezbateri este locul unde înveți să nu-ți mai fie frică de auditoriu, dar nici de expunerea propriei opinii, este locul unde, datorită regulilor, trebuie să lupți nu doar cu adversarul, ci și cu tine însuși, deoarece de cele mai multe ori nu vei fi de acord cu motiunea pe care o vei susține.

Într-o primă etapă, adolescentul este nevoit să-și depășească frica de a vorbi în public, dar acesta e doar începutul unei experiențe de viață mult mai interesante și, în același timp, importante. Prin meciuri și prin joc, tânărul își va modifica percepția despre sine, el evoluând într-un orator de neînving.

În a doua etapă, adolescentul își va modifica modul de comunicare atât verbală, prin modificarea limbajului comun într-unul academic, cât și nonverbală și paraverbală.

În cea de-a treia etapă, cea mai importantă în viață, este satisfacerea nevoii de cunoaștere, adolescentul învățând să-și construiască singur un caz, un plan de idei argumentative, bazat în totalitate pe cultura generală și documentare. Acest lucru duce nu doar la dezvoltarea adolescentului din punct de vedere al culturii generale, ce se accentuează pe foarte multe planuri, ci duce și la dezvoltarea sa în societate ca un lider de mâine, un om capabil să analizeze

orice problemă și să găsească rezolvarea ce necesită cele mai mici sacrificii.

Ultima etapă în dezvoltarea unui adolescent într-un club de dezbateri, o reprezintă cea în care el devine antrenor, adică este capabil prin cunoștințele și atitudinile acumulate să învețe la rândul său alți adolescenți dornici de a-și descoperi această nouă latură a lor. Spre exemplu, în colegiul nostru, membrii echipei ce a reușit să se claseze pe locul al treilea la Competiția Națională „Tinerii dezbat”, organizată de Asociația Română de Dezbateri, Oratorie și Retică, la începutul anului școlar 2012-2013, au reușit să ne fie „profesori”, ei pregătindu-ne pentru turneul „Cupa Liceelor”, organizată în colegiul nostru.

În concluzie, consider că lumea virtuală în care majoritatea adolescenților trăiesc, poate fi învinsă doar prin intermediul dezbaterilor academice, devenite nu doar un hobby, ci un propulsor personal în viața reală în care orice individ ce posedă un bagaj mare de cunoștințe, dar, mai important, știe cum să le folosească, să devină un adevărat lider. ■

Elev Alexandra BURZ, IX C

RELIGIA — FACTOR DE CUNOAȘTERE NAȚIONALĂ ȘI SPIRITUALĂ

Religia creștină reprezintă o parte integrantă și definitorie a poporului român.

Documentele istorice dovedesc faptul că acesta s-a născut creștin, etnogeneza desfășurându-se concomitent cu încreștinarea sa prin cei doi apostoli ai Mântuitorului Iisus Hristos, Andrei și Filip.

Este binecunoscut, apoi, rolul Bisericii Ortodoxe Române în formarea și dezvoltarea tezaurului cultural național, prin înființarea primelor școli și tipografii din țara noastră. Fără cunoștințele oferite de Religie nu vom putea înțelege și prețui pe deplin istoria și cultura națională, nu ne vom putea înțelege pe noi înșine ca națiune.

Deși anii grei ai dictaturii comuniste au încercat să șteargă acest adevăr din conștiința românilor prin eliminarea religiei din învățământul de stat, prin reintroducerea religiei în trunchiul comun, aceasta și-a reluat rolul important pe care l-a avut în formarea generațiilor de tineri.

Cu atât mai mult, predarea religiei este necesară într-o instituție de învățământ militar, cu cât legătura dintre religia creștină și armată, dintre „cruce și spadă” poate fi descoperită încă din cele mai vechi timpuri. Este suficient să amintim, în acest sens, numeroșii martiri creștini din rândurile militarilor, dintre care unul, Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, a fost ales ocrotitorul Armatei Române. Apoi, mulți domnitori români, cum ar fi Constantin Brâncoveanu sau Ștefan cel Mare și Sfânt, au fost adevărate pilde de virtute creștină, precum și apărători ai valorilor creștine și naționale în fața invaziilor străine păgâne.

În Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, religia este receptată într-un mod pozitiv de elevi. Acest lucru poate fi observat prin implicarea lor activă în cadrul orelor de religie și în cadrul activi-

tăților filantropice, din participarea lor în număr mare la slujbele religioase desfășurate în capela colegiului, dar și din participarea la cel mai important concurs de cunoștințe religioase, și anume Olimpiada de Religie Ortodoxă. În acest an, Colegiul militar bălgrădean a fost reprezentat la faza județeană a acestei olimpiade de 12 elevi, care au obținut 8 premii: două premii I, un premiu II, două premii III și trei mențiuni. Doi dintre acești elevi, elevul sergent-major Pătruțiu Dan, din clasa a XII-a C și eleva caporal Ani Onița Daniela, din clasa a XI-a D, au reprezentat județul Alba și Colegiul Militar la etapă națională a Olimpiadei de Religie, unde și-au purtat cu demnitate uniforma militară, fiind priviți cu admirație de ceilalți elevi și profesori și aducând cinste colegiului și județului Alba prin cele două mențiuni obținute.

Nu în ultimul rând, disciplina religie îi ajută pe elevi să acumuleze învățături despre Dumnezeu, să simtă că fac parte dintr-o comunitate bine conturată și să se cunoască mai bine pe ei înșiși, regăsindu-se ca persoane aflate sub ocrotirea lui Dumnezeu și în relație cu ceilalți. ■

Profesor Ioan NISTOR

ASTĂZI ALEG SĂ ZÂMBESC!

mai nervoasă, mai plictisită, mai încruntată și ne-am decis să punem STOP.

Știm cu toții că un zâmbet nu costă nimic, dar totuși oferă atât de multe. Dăruirea lui te costă doar câteva clipe și, totuși, poate rămâne în amintire o viață întreagă. Zâmbetul este semnul prieteniei, îi încurajează pe cei învăluți de neîncredere și îi luminează pe cei cuprinși de tristețe. Cu toate acestea, zâmbetul nu poate fi cumpărat, împrumutat, cerșit sau furat pentru că este ceva ce nu are valoare pentru nimeni până când acesta nu este dăruit din suflet.

Din punct de vedere științific, prin zâmbet transmitem mesaje nonverbale de satisfacție, admirație sau bucurie interioară. În timpul zâmbetului organismul se "repară", se înviorază și pur și simplu parcă, întinerește.

Din punctul meu de vedere, zâmbetul reprezintă "kilometrul 0" al inițierii noastre socio-emoționale. Am avut șansa să fiu înconjurată de mică de oameni mereu cu zâmbetul pe buze, și, de aceea, a zâmbi a devenit pentru mine o obișnuință, un mod de a fi, un gest spontan și natural care întotdeauna vine din inimă. Am observat că zâmbetul mă ajută să fac

AM ales să zâmbim ținându-ne de mână și să le arătăm și sufletelor din jurul nostru cât de important este să ai zâmbetul pe buze.

Ne-am decis să împărțim zâmbete la propriu și la figurat, să contribuim la un "mâine" mai luminos, mai bun și mai zâmbitor! Am pornit la drum cu un prim pas, punând prima picătură dintr-un ocean, fiind încrezători că dacă depunem un efort de voință vom putea schimba obiceiurile și tiparele noastre de comunicare și atitudine!

Mulți oameni ne-au întrebat de ce facem asta? De unde ne-a venit această idee? Ei bine, pur și simplu ne-am uitat la chipurile și expresiile din jurul nostru, apoi la noi și am observat că tot mai multă lume e mai stresată, mai abătută,

diferența între relații, să mă afirm mai bine și să dobândesc încredere în mine și în ceilalți. Pentru mine, zâmbetul reprezintă "inteligenta inimii și a relațiilor sociale". Un zâmbet ce vine din suflet și este însoțit de o privire caldă facilitează socializarea și ne influențează foarte mult întregul comportament.

De ce este necesar să zâmbim? Pentru că astfel alungăm tristețea și inducem entuziasmul. Pentru că zâmbetul influențează în bine întregul organism, întreaga noastră ființă. Pentru că suntem oameni și avem nevoie unii de alții, avem nevoie să relaționăm, pentru că ne ajută să ne menținem pozitivitatea, încrederea și optimismul.

„Astăzi aleg să zâmbesc” este un proiect finanțat de Fundația Comunitară Alba prin programul „Youth

Bank” ce se desfășoară în perioada 26 martie-2 iunie 2013 și conține o mică lecție de viață: „puține lucruri în această lume sunt mai puternice decât un imbold pozitiv, un zâmbet, un cuvânt optimist și plin de speranță. Nu poți să o faci atunci când situația este dură.”

Învățați să lăsați să înflorească pe chipul vostru un zâmbet, este darul pe care-l oferiți aproapei, este darul pe care-l oferiți întregului Univers!

Învățați să aveți mereu un zâmbet ascuns în inimă! Alegeți să zâmbiți și să faceți pe alții să zâmbească alături de voi! ■

Elev caporal Delia SFETCU, XI C

CONCURSUL ANUAL AL CLUBULUI DE TURISM ȘI ECOLOGIE „BERETELE ALBASTRE”

ÎN momentul scrierii acestui articol ne aflăm în etapa pregătirii celei de-a doua ediții a concursului pe care ni l-am propus să devină o tradiție în colegiu, pentru clubul nostru. În anul 2012, concursul „Floare de colț” a fost organizat pe Valea Întregalde, iar în acest an, concursul de orientare turistică și sportivă pentru liceeni se va desfășura în localitatea Remetea, județul Alba.

„Prima ediție a concursului a fost o experiență surprinzătoare atât pentru noi, cât și pentru participanți, fiind primul concurs montan de acest gen organizat de un club de turism liceal, pe raza județului. Din punctul nostru de vedere, al organizatorilor, prima ediție a fost un real succes, concurenții și profesorii însoțitori declarându-se plăcut surprinși de diversitatea probelor și de frumusețea locului ales. Pentru cea de-a doua ediție, din luna mai a acestui an, am ales o locație de o frumusețe rară, încărcată de istorie și cultură. Am optat pentru zona localității Remetea, județul Alba deoarece este primul sat din România declarat în întregime monument UNESCO, datorită conservării tradițiilor și obiceiurilor. Un alt motiv pentru care am ales această zonă a fost diversitatea geografică, culoarul Colțești – Buru fiind delimitat de Platoul Bedeleu și masivul Piatra Secuiului cu cel mai înalt vârf din munții Trascău, 1129 metri.” – elev sergent major Mitrică Luigi și elev sergent major Pușcaș Sorin, XII E. Ambele ediții au fost finanțate de Fundația Comunitară Alba prin programul Youthbank, având sprijinul real al sponsorilor și partenerilor: Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”,

Consiliul Județean Alba, Primăria municipiului Alba Iulia, Consiliul Local Alba Iulia, Serviciul „Salvamont” Alba, Pensiunea „Floare de colț”, C.T.E. „Albamont”, B.C.R., O.T.P. Bank, Dacia Market.

Acest concurs își dorește să antreneze populația școlară liceală din județul Alba în activități educative extrașcolare cu caracter turistic și ecologic, activități desfășurate în natură, în scopul protejării și prețurii ei. Dorim să-i implicăm astfel pe colegii noștri în acțiuni „sănătoase” de responsabilizare și motivare. Concursul „Floare de Colț” a constat în opt probe: parcurgerea unui traseu turistic de cca. 15 km, trei probe teoretice de cunoaștere a județului Alba, a munților Trascău și a măsurilor de prim ajutor, proba de orientare turistic-sportivă, proba gastronomică, proba de artă fotografică și proba culturală.

Anul acesta, concursul va avea ca scop promovarea în rândul tinerilor a mișcării și sportului în natură. Zona culoarului Aiud – Buru este foarte cunoscută și căutată, în practicarea sporturilor extreme: alpinism, parapantă, caiac – canoe pe cursul râului Arieș, mon-

tain biking. În acest an, ponderea cea mai mare a punctajului va reveni probelor de orientare sportiv – turistică. Elevii participanți vor trebui să parcurgă un traseu cu ajutorul hărții Remetea – Vf. Piatra Secuiului – Colțești – Remetea, iar mai apoi vor trebui să descopere 7 puncte de control cu ajutorul busolei după un azimut dat. Vor exista și alte probe surpriză pe care nu le vom dezvălui în acest articol.

Dacă anul trecut au fost 76 de participanți, anul acesta sperăm să avem cel puțin 100. Având experiența organizării unor astfel de acțiuni, avem încredere că și anul acesta sentimentele plăcute și buna dispoziție ne vor însoți, că vom avea succes, că vom reuși să atragem un număr din ce în ce mai mare de participanți din rândul liceenilor.

În acest sens, în perioada 1-3 aprilie 2013, membrii Clubului de turism și ecologie „Beretele albastre” au organizat la Remetea, în cadrul săptămânii „Să știi mai multe, să fii mai bun!” o excursie de documentare, de cunoaștere a zonei și de pregătire a probelor ce urmează a fi propuse.

Membrii clubului nostru (de data aceasta au participat doar elevii claselor a IX-a și a X-a) au așezat tabăra de corturi la Centrul de informare al C.T.E. „Albamont”, care a avut bunăvoința de a ne găzdui. De aici s-au organizat două drumeții – prima în data de 1 martie 2013 la castelul Colțești, iar a doua a constat în parcurgerea și cunoașterea traseului de regularitate

până la Vf. Piatra Secuiului și retur. Panorama de pe acest masiv calcaros este una deosebită. Am găsit pajiști deosebite de căldărușe și ghiocei, am admirat priveliștea satelor de pe culoarul Aiud – Buru și a platoului Bedeleu, bucurându-ne de o adevărată zi de primăvară. Seara, la întoarcerea din drumeții, colegele noastre de clasa a IX-a s-au depășit pe ele însele, pregătind ciorbă la ceaun și tochitură cu mămăliguță (bineînțeles și cu ajutorul nostru, al băieților).

Prin derularea unor astfel de proiecte extrașcolare, în ultimii trei ani am participat alături de alți liceeni din județul Alba, la promovarea și dezvoltarea turismului ecologic, la creșterea numărului de participanți și a cluburilor de turism montan din licee. În prezent, există șapte cluburi școlare, ce sunt sprijinite logistic de Consiliul Județean Alba. Cu privire la concursul nostru, ne bazăm pe participarea tuturor acestor cluburi, dar și a altor elevi iubitori de natură.

Sperăm ca ecurile proiectelor noastre să depășească aceste pagini, să atragem noi colegi, pentru că avem nevoie de voi, să ne ajutați pentru a diversifica activitățile, să veniți alături de noi cu inițiative, cu entuziasmul și buna dispoziție ce vă caracterizează.

Urmează în vacanța de vară organizarea expedițiilor școlare perpedes, cu rucsacul în spate, cu cerul înstelat deasupra noastră, lângă un foc de tabără. Ce ziceți, vă tentează? ■

Psiholog școlar Darius DURIGA

SPORTUL DE PERFORMANȚĂ ÎN COLEGIUL NOSTRU

Sportul implică ideea că „este un drum lung, dar te duce la înălțimi nemaîntâlnite” după cum afirma un mare filosof, politician și dramaturg antic – Seneca.

Sportul în liceul nostru are un rol foarte important pentru menținerea condiției fizice, pentru a avea un corp sănătos și pentru a deține o minte sănătoasă.

De asemenea, sportul ne ajută să trecem cu bine probele eliminatorii din cadrul admiterii în academiile militare. Cu toate că avem foarte mult de învățat, cu rezultate vizibile la nivel național, și în cadrul sportului se poate face performanță.

Pentru a obține rezultate remarcabile este nevoie de foarte multă seriozitate, muncă și pasiune. Pornind de la aceste principii, elevii colegiului au atins calificarea la etapa națională la proba de pentatlon desfășurată la Timișoara. Din echipă au făcut parte următorii: elevul fruntaș Jalia Adrian, X B, elevul caporal Buricea Gabriel, XI A, elevul sergent Taloș Alexandru, XII C, elevul sergent-major Koss Corneliu, XII C, elevul sergent Chirlejan Sergiu, XII E.

În urma unui interviu, aceștia au mărturisit că au depus o muncă dificilă, deoarece pe lângă antrenamentele pe care le desfășoară, elevul caporal Buricea Gabriel este un artist excepțional, făcând parte și din cadrul echipei artistice a liceului. De asemenea, nu

trebuie uitat efortul elevilor claselor a XII-a, care, în ciuda programului încărcat de pregătire pentru bacalaureat și admitere, au reușit să se antreneze, dorința lor de performanță fiind cea care le-a alimentat ambiția și le-a oferit puterea de a continua.

Un alt exemplu de performanță îl reprezintă elevul sergent Pătruțiu Dan, care a reușit să se califice în clasa a X-a la etapa națională în cadrul competiției de tenis de masă.

O calitate care ne reprezintă ca sportivi atât în cadrul competițiilor, cât și în cadrul antrenamentelor este *fair-play*-ul. Chiar dacă ne antrenăm din dorința de a face performanță pe plan individual și de a reprezenta liceul la fazele naționale, în timpul antrenamentelor suntem foarte uniți și ne ajutăm reciproc, încercând să rețușăm anumite greșeli, pentru a fi cei mai buni.

Antrenorii sunt cei care ne ajută să evoluăm și ne motivează, pentru a fi întotdeauna într-o formă de invidiat. Experiența lor și puterea de concentrare ne ajută să fim foarte încrezători în calitățile noastre, care ne conduc spre rezultate bune.

Cu toate acestea, pentru a face performanță, depinde doar de noi. ■

*Elev caporal Mihai RADU
Elev caporal Bogdan MATEI, XI D*

DIN PALMARESUL SPORTIV AL COMPANIEI A III-A

Citius, Altius, Fortius !

SE spune că numai cei perseverenți se pot bucura de succese și le pot retrăi aieva, ori de câte ori vor privi retrospectiv. Cu siguranță, pentru noi, elevii companiei a III-a, niciun efort nu a fost prea greu și nicio oră petrecută la antrenamente nu a fost în zadar.

De-a lungul celor patru ani petrecuți în colegiul militar, în cadrul numeroaselor competiții sportive, am dovedit că suntem determinați, că avem ambiții pe care le consolidăm prin muncă. Încă din primul an de liceu am dat dovadă de seriozitate și unitate când ne-am mobilizat forțele pentru a câștiga un loc pe podium la Cupa Forțelor Terestre: echipa de volei – fete (Trif Camelia, Ciolan Roxana, Becheanu Despina, Stan Adina, Ducan Denisa, Pușcă Ana-Maria) a reușit să obțină locul II, în meciurile disputate cu clasele a X-a și a XI-a, primele trei fete din echipa de atunci, au intrat și în echipa de volei a colegiului. De atunci, reușitele s-au prins asemenea zalelor într-un lanț: locul III în anul I, locul I în următorii trei ani. Echipa de volei – băieți s-a evidențiat în anul III cu un loc II, iar în anul IV, cu locul I. Handbalul a înregistrat aceleași performanțe, elevii Cornea Radu și Frățilă Mădălin activând și în cadrul L.P.S. - Liceul Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia. La Cupa „Mihai Viteazul” evoluția sportivilor companiei a fost vizibilă: locul IV, clasa a IX-a, locul II, clasa a X-a, locul II, clasa a XI-a și locul I, clasa a XII-a.

Tenisul de masă a fost, de asemenea, o ramură sportivă ce ne-a adus performanțe, prin care ne-am făcut remarcăți atât în cadrul competițiilor organizate în colegiu, cât și în afară. Echipa formată din Pătruțiu Dan și Cornea Laura a obținut locul I consecutiv, începând cu clasa a X-a. Pătruțiu Dan ne-a reprezentat colegiul și la competițiile județene, reușind un loc II după o înfrângere în finală, unde îi erau date toate șansele de calificare la un scor de 2-1.

În cadrul competițiilor de atletism, fetele companiei s-au remarcat prin perseverență și profesionalism. Din echipa de atletism a colegiului au făcut parte Suciuc Bianca și Pușcaș Alina și au reușit să adauge noi premii în palmaresul companiei a III-a: anul I, locul IV în cadrul

Campionatului național de cros, locul I la Campionatul Național Militar de Orientare, anul IV. De altfel, în fiecare an, mai mult de jumătate din numărul fetelor din companie au participat, anual, la Competiția de atletism din cadrul Cupei Forțelor Terestre.

Echipa de fotbal a reușit să uimească liceul când a câștigat în clasa a X-a, la 25 octombrie, locul I, reiterând performanța în clasa a XII-a. Colegii noștri, baschetbaliștii, titulari ai echipei colegiului, sunt mândria noastră prin numeroasele locuri I pe care ni le-au adus din competiții.

Șahul este, de asemenea, sportul la care am avut cele mai mari performanțe – locul I obținut în fiecare an prin eleva plutonier-adjutant Oltean Alexandra.

Competiția de majorete organizată în colegiu a constituit în fiecare an un obiectiv major; de fiecare dată ne-am implicat constant și am dat dovadă atât de originalitate și creativitate, cât și de multă muncă pe care am depus-o, „furându-ne” din timpul liber. Am trecut prin toate împreună, am traversat toate stările, dar nu ne-am lăsat înfrânate, dovadă fiind locurile fruntașe obținute atât în cadrul colegiului, cât și la competițiile județene.

Am dovedit în acești ani că împreună suntem mai puternici și că sub îndrumarea antrenorilor noștri putem fi capabili de performanță. Nu ne rămâne decât să le mulțumim pentru asta, iar colegilor noștri mai mici să le urăm succes în toate competițiile la care vor participa. ■

*Elev sergent Bianca SUCIUC
Elev sergent Andrei CORNEA, XII A*

SUNTEM MÂNDRI CĂ ARMATA ROMÂNĂ ARE ASTFEL DE SPORTIVI!

Pentatlonul este o nouă competiție prevăzută în calendarul competițional al Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar. Anul 2013 este prima ediție a acestei competiții, o competiție care solicită elevilor o bună pregătire fizică din diverse probe atletice. Astfel, elevii, cinci la număr, trebuie

să facă față unei alergări pe 60 m, să sară în lungime cu elan, să arunce greutatea de 6 kg, să arunce mingea de oină la distanță și, în final, să alerge pe distanța de 800 m. Pentatlonul, ca și decatlonul, este cea mai complexă probă athletică. Elevii din liceele militare s-au dovedit a fi buni sportivi, cu o pregătire fizică deosebită, fapt remarcat de organizatorii etapei finale la pentatlon athletic școlar de la Iași, unde atletii de la două licee militare s-au clasat în primele trei locuri (respectiv locul II și III). „Suntem mândri că Armata Română are astfel de sportivi” a fost aprecierea organizatorilor la festivitatea de premiere de la Iași. Colegiu Militar Liceal „Mihai Viteazul” a reușit cea mai bună performanță sportivă, cel puțin din ultimii 25 de ani și cred că este cea mai bună clasare la toate olimpiadele școlare desfășurate până acum, la toate obiectele de învățământ.

Era o zi friguroasă, cu ploaie în ziua concursului la etapa județeană la pentatlon. Drumul spre stadion a fost făcut în liniște, sportivii abia treziți mergeau în coloană pe sub streșinile clădirilor, ferindu-se de ploaia săcâitoare care tocmai începuse. Nu știam cum să-i motivez, să le dau încredere, să le spun că trebuie să câștige această competiție. „Nu vă mai miorlăiți, nu mai plângeți atâta, un soldat trebuie să facă față la o

misiune, indiferent de condițiile de luptă” le-am spus eu elevilor. După două ore de concurs, plouați și înghețați, am reușit să câștigăm atât la fete, cât și la băieți. Concurența nu a fost prea mare așa că am câștigat detașat, cu un avans de 500 de puncte la băieți și 400 de puncte la fete. Inspectorul de specialitate, domnul Bardi Ștefan, a considerat că, la finalul competiției, cu punctajul de 1 500 de puncte la băieți, avem șanse la etapa zonală de la Timișoara.

După multe ezitări din cauza fondurilor, a lipsei mijlocului de transport, am hotărât să fac deplasarea la Timișoara numai cu patru băieți și cu mașina personală. Am hotărât să renunț la un elev care a obținut un punctaj mai slab, Bota Dragoș. Cu două zile înainte de plecare, am primit o informație că pot să merg la faza de zonă cu echipa completă de cinci sportivi, unul făcând deplasarea cu un alt mijloc de transport. Așa l-am cooptat în echipă pe elevul Taloș Alexandru. A fost o alegere inspirată, de bun augur. Din echipa de băieți, vicecampion național la pentatlon, au făcut parte următorii elevi: Chirlejan Sergiu, Taloș Alexandru, Koss Corneliu, Buricea Gabriel și Jalia Adrian.

Timișoara, 03-05.04.2013, etapa de zonă la pentatlon. În noaptea dinaintea deplasării, pe lângă faptul că am dormit foarte puțin, am avut un coșmar, am

visat foarte urât. M-am gândit la drum, la răspunderea pe care o am față de elevi. La televizor s-a anunțat cod portocaliu de inundații în zona Banatului. Am plecat la școală foarte bulversat și îngândurat de ceea ce avea să mi se întâmple. Visul urât s-a dovedit a fi real, m-am certat foarte tare cu elevii pentru faptul că au întârziat și nu mai prindeam ședința tehnică de la Timișoara. Pe drum, am încercat să dreg busuiocul, să mă împac cu elevii, să-i responsabilizez și să nu mai întârzie. După un drum relativ liber, am ajuns la ședința tehnică cu câteva minute înainte de începere. Prima întâlnire am avut-o cu un fost coleg de școală care acum predă la L.P.S. (Liceul cu Program Sportiv) Deva. L-am întrebat câte puncte a făcut la etapa județeană și mi-a spus că 1 500 de puncte. La ședință am întâlnit-o pe profesoara de la L.P.S. Arad, profesoara pe care am cunoscut-o la etapele de zonă de la baschet. Le-am spus elevilor: „Gata, aici s-a schimbat foaia, avem o concurență tare, L.P.S. Deva a făcut tot atâtea puncte câte am făcut și noi, și mai apoi, L.P.S. Arad care ne-a bătut la toate competițiile avute împreună”. Ca și la etapa județeană de la Alba, a început să plouă mărunț și des. Parcă ploaia ne urmărea. Elevii noștri parcă zburdau, erau așa de mobilizați, îi simțeam aproape, aveau o încredere foarte mare în forțele lor și spuneau că așa i-am învățat să lupte, în orice condiții. Mi-a crescut inima, dar nu m-am arătat. Lupta a fost de la egal la egal, dar elevii noștri s-au depășit la toate probele, așa că, în final, au reușit să depășească echipa din Deva cu 200 de puncte și am câștigat locul I la etapa de zonă, cu calificare la finala de la Iași.

În sinea mea, îmi spuneam că a te clasa pe locul VIII pe țară este o performanță foarte mare și că drumul nostru spre victorie s-a cam încheiat. Aici, la finală, s-au clasat cele mai bune licee sportive din țară, L.P.S. Iași - gazda competiției, L.P.S. Constanța care are o școală de sprinteri, cei mai buni din țară, L.P.S. Cluj care are multipli campioni naționali și care au venit să câștige, L.P.S. Baia-Mare, L.P.S. Câmpulung Muscel care are cel mai tare liceu cu program sportiv de atletism din țară și, nu în ultimul rând, Colegiul Militar „Dimitrie Cantemir” din Breaza care a ocupat locul II la Campionatul Național de Atletism în anul acesta și ne-au bătut la ultimele 4-5 ediții ale „Spartachiadei”.

Dimineața s-a arătat a fi bună de concurs, am luat masa și ne-am îndreptat spre stadion fără a scoate o vorbă. În drum ne-am abătut pe la o biserică pentru a

ne ruga să ne dea Domnul putere. După primele două probe – 60 m și lungime – eram pe locul 5, cel mai bun punctaj îl avea L.P.S. Câmpulung Muscel și Liceul Militar din Breaza. Am ratat proba de lungime și am văzut că elevii erau demoralizați, s-au prăbușit. Am tot încercat să-i mobilizez, dar simțeam c-o fac în gol, gândul lor era în altă parte. Nu spuneau nimic, erau cu capetele plecate, își reproșau nereușita de la lungime. Soarele, ce a început să dogorească, parcă accentua lipsa de încredere, de moleșală ce i-a cuprins pe elevi. Ne-am deplasat la aruncarea mingii de oină. Eram foarte entuziasmat de competiție, inima îmi bătea foarte tare, cred că aveam pulsul 120/minut, eram dornic să nu mă clasez pe ultimul loc. Cine spune că meseria de profesor de educație fizică este ușoară, se înșală amar.

Aștept clasamentul înaintea ultimei probe, cea de 800 m. Elevii se încălzeau pentru a nu știu câta oară, deși soarele nimicitor era deasupra stadionului. Era ora 13-13:30. În final, vine un arbitru și anunță ordinea de alergare la 800 m. Eram pe poziția a patra, la 130 puncte de prima clasată, echipa L.P.S. Câmpulung Muscel, la 30 de puncte de Liceul Militar din Breaza, la 10 puncte de L.P.S. Constanța și la un punct de următoarea clasată de după noi. Parcă am renăscut, nu știam la ce Dumnezeu să mă mai rog, am strigat elevilor: „Vreți medalie? acum este momentul vostru de afirmare!”. Strigătul meu parcă i-a trezit din somn, au răspuns într-un glas: „Medalie! îi mâncăm la alergare!” Cursa de 800 m a fost năucitoare. Un elev de la Constanța a vrut să ne păcălească și a plecat, la fel ca în cursa de 200 m, într-un tempo infernal. Elevul Buricea Gabriel e cel mai bun la această probă și ceilalți elevi s-au luat după el. După aproximativ 150 m am crezut că am dat-o în bară, am crezut că elevii noștri se vor sufoca din cauza tempoului elevului din Constanța. S-a trecut de primul tur și elevul constănțean a dat semne de oboseală. A fost semnalul la care Buricea, Jalia, Chirlejan și Taloș și Koss au renăscut, au crescut ritmul de alergare lăsând în urmă, metru după metru, adversarii din Constanța. Finalul a fost dramatic, toți elevii noștri au alergat mai bine ca niciodată și au realizat recorduri personale, am recuperat 100 de puncte față de prima clasată, dar am ieșit pe locul II.

Este o victorie valoroasă, obținută cu multă trudă, sacrificiu, cu necazuri și frustrări, cu multe emoții, dar care îi determină să fie în continuare la fel de buni. ■

Profesor Iancu – Sorin SECAREANU

PORTRETUL UNEI SPORTIVE

Este evident că, în viață, ca și în sport, este important să ai un start bun, să te pregătești permanent pentru a fi în pas cu concurenții, cu evoluția rapidă pe care o parcurgem.

Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” reprezintă școala care îți garantează un start reușit. Elevii acestuia au posibilitatea să-și dezvolte aptitudinile deosebite pe care le au prin participarea la cercuri de specialitate în diferite domenii – limbă și comunicare, matematică și științe, dans, muzică, desen, teatru, pregătire militară, sport.

Un exemplu pentru multitudinea activităților pe care le poate desfășura un elev al colegiului nostru este Ioana Bogdan din clasa a X-a C. Practicantă a jocului de volei de la vârsta de 10 ani, aceasta s-a integrat repede în echipa colegiului, fiind unul din pilonii de bază ai echipei care a câștigat locul I la Olimpiada de vară a sportului militar liceal, organizată la Alba Iulia, în mai 2012.

Iubitoare de sport, dar și de cunoaștere, aceasta nu a lăsat cartea deoparte. Îi place să citească și să aștearnă pe hârtie gânduri, idei, sentimente, obținând locul I la concursul județean de jurnalism sportiv „Un condei numit fairplay”, locul II la faza județeană a Olimpiadei de română, locul I la faza națio-

nală a concursului „Cultură și civilizație”.

Se implică în ceea ce face și știe că este important să-și urmeze visul, țelul, să fie mulțumită de ea.

Reflectarea imaginii ei în ochii celorlalți o motivează să muncească mai mult, să susțină efortul, pentru că rezultatele nu vin singure, fără pregătire, fără antrenament, fără implicare.

La Campionatul militar de cros – fete, ediția 2013, a obținut locul I cu echipa, aducând puncte de valoare cu locul II obținut individual.

A participat la antrenamentele de tir, face parte din plutonul care execută exercițiul

demonstrativ de instrucție cu arma, este componentă a echipei de majorete care a ocupat locul II la Campionatul județean și membră a Clubului de dezbateri.

Toate acestea sunt întrupate sub un chip inocent și blând care nu a fost trecut cu vederea nici la concursul municipal Miss boboc 2012, obținând locul I. Ioana Bogdan este un exemplu frumos de elevă conștiincioasă, de sportivă perseverentă, de elev al Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”. ■

Profesor

Felicia - Adriana VANCEA

ADOLESCENȚA – ACEASTĂ DOAMNĂ A DEVENIRII NOASTRE

Adolescența este floarea din care zilnic cad petale și pe fiecare petală ai un vis care ai dori să devină realitate; deși totul e ca un joc de lumini, adolescența va rămâne mereu o floare care rupe și vise neîmplinite. Să fii adolescent înseamnă să gândești mult, să te lași purtat de vânt și să traversezi sentimente contradictorii. De multe ori ne simțim triști, nu știm ce se întâmplă cu noi în această perioadă, gândul nostru fuge, iar în final nu ajunge niciunde. Adolescența este un dar care trebuie prețuit. Este ceva magnific, să plutim, să schimbăm lumea. Adolescența este ca un fluture care trăiește și îndură atunci când este doar o mică omidă, iar după aceea îi cresc aripile și își ia zborul.

Parcă ieri eram copii, dar totul a dispărut și au venit cei mai frumoși ani ai existenței noastre – anii adolescenței. Sufletele noastre nasc gânduri, idei și dorințe noi. Lumea plină de mister ne-a condus spre o nouă etapă a vieții și realizăm că e un moment care face să gândești altfel, să împlinești vise, e un lucru minunat, ai alte idei, îți schimbi perspectiva cu care vezi lumea adulților și dorești să descoperi tot mai multe.

Odată cu trecerea timpului, am învățat să punem suflet în tot ceea ce facem, pentru că nu lucrurile

mari pe care le facem contează, ci lucrurile mici, repetate, făcute cu multă dragoste. Astfel, am realizat că „acolo unde nu se cade, nu se poate înălța”. Datorită acestor amintiri pot să cred că speranțele ni se vor împlini.

În această etapă a vieții nu suntem siguri de noi, trăind cu teamă și cele mai neînsemnate evenimente. O mare importanță o au și părinții în aceste momente. De aceea, mulți părinți uită cum a fost adolescența și, astfel, nu le permit copiilor să se bucure de ea. Adolescența e ca o floare rară pe care dacă ai pierdut-o nu o mai poți găsi, oricâte eforturi ai face. Aceasta e durata de timp în care se consolidează încrederea dintre părinți și copii, este perioada în care nu ne convine nimic, ne certăm și facem multe nebunii.

Pentru mine, adolescența este ceva miraculos și atunci când știi să o demonstrezi, zâmbetul va ieși învingător. Să păstrăm cu toții floarea vârstei păstrând un zâmbet! Adolescența este un mister, o realitate prin care cu toții trecem. Iată, au trecut 16 ani și acum sunt o adolescență ce trăiește vise transformate în realitate.

Fără îndoială, adolescența este viața de mijloc a unui om, în care ai de-a face cu cele mai mari provocări. ■

Elev Denisa BOLCHIȘ, IX C

CUM POTI DESCOPERI TAINELE

Suntem nehotărâți, rebeli, purtători ai credinței oarbe că suntem centrul universului; în câteva cuvinte, aceasta este generația mea, generația noastră, cea care a fost numită, nu de puține ori, dificilă.

Suntem numiți așa deoarece știm totul despre ultimul telefon comercializat de firma Apple și știm cum se folosește tableta Acer, însă cunoaștem, de asemenea, și cine a fost Van Gogh sau ce i-a influențat creația și de ce este numit Mihai Eminescu „un romantic întârziat”. Nu suntem puțini cei ce încă păstrăm literatura ca pe o comoară sau, mai bine zis, ea este cea care ne susține pe noi într-o lume ce și-a pierdut de multe ori valorile.

Îmi permit să vorbesc în numele nostru, al celor ce am pierdut cel puțin o noapte citind neîncetat, al celor ce ne găsim în cărți, nu în mass-media, eroii demni de urmat, ai celor ce apreciază o carte veche, dar bună și nu o disprețuiesc pentru paginile roase de timp, ai celor ce găsim în cărți prieteni, sfătuitori și suport al viitorului.

Noi, iubitorii de lectură ai secolului al XXI-lea suntem cei ce în haosul ce ne înconjoară ne căutăm și ne „înăhățăm”, în funcție de ceea ce citim, deoarece știm că doar în grupuri de oameni inteligenți vom supraviețui.

Pe termen scurt, rezultatele pot fi surprinzătoare. Există chiar concursuri ce sprijină tinerii pasionați de lectură. Am participat la faza națională a concursului „Poveștile cangurului”, genul de concurs pentru care nu

te poți pregăti cu o zi, o săptămână sau o lună înainte; acel concurs ce necesită o pregătire îndelungată făcută din pasiune și nu din competitivitate. Eu m-am pregătit de la vârsta de șase ani, când am descoperit „tainele cititului”. Căutând tot timpul în cărți ceea ce nu am găsit la oameni, am reușit să mă clasez pe primul loc – „pasiunea” mi-a fost răsplătită cu o excursie în Austria. Lectura poeziei românești și universale și admirația față de marii creatori de metafore i-au dezvoltat colegului meu Trifan Bogdan talentul poetic, obținând premiul I la faza națională a Concursului „Ocrotiți de Eminescu”, ediția 2013 și premiul I la faza națională a proiectului educativ „Laudă semințelor, celor de față și-n veci tuturor” desfășurat în cadrul Festivalului internațional „Lucian Blaga”, 2013. Emoția rostirii versurilor eminesciene în limba românească atât de expresivă i-a adus elevei Timiș Diana premiul I la secțiunea de recitare a Concursului național Ocrotiți de Eminescu”, Blaj, 2013.

Sfatul meu? Citiți! Citiți mult, citiți tot ceea ce vă cade în mână, învățați bine și veți crește frumos. ■

Elev caporal Casiana FUSU, X E

REGASIRE

Copleșită sub greutatea ideilor, încerc să-mi regăsesc identitatea prin prisma unui pahar. Se pare că timpul, dorind să-și păstreze ceva din veșnicie, s-a grăbit să-și îndese secunde. Dar asta nu-mi împiedică razele să sărute marginile. Atingându-l, mă înfioară. De unde atâta freamăt în sufletul meu?

Mi-e frică să-i beau conținutul. Poate acesta îmi va înăbuși gândurile, îmi va îngheța simțurile și mă va trezi având aceeași ignoranță caracteristică altora. Mă voi trezi, din imitația unei lumi în care banalitatea și nepăsarea domnesc de prea mult timp. Sau poate conține o licoare fermecată, siropul de care are nevoie sufletul meu în drumul lui spre vindecare. Totul va sta sub semnul întrebării. Pun în balanță viața și moartea. Am nevoie de amândouă, dar acum trebuie să aleg. Îmi limpezesc privirea în pahar. Am învățat atâtea din tăcerea lui! Și totuși, îl întreb: „de ce taci? Aș vrea să aflu cine va triumfa în mine, minciuna sau adevărul? Îmi dau seama că spiritul meu ți-a șoptit deja răspunsul, însă taci, lăsându-mă să cunosc singură dreptul la cunoaștere. Acum tu ești cel ce tremură sub atingerea mea, cel care se înfioară privindu-mă. Mi-am eliberat sufletul de întuneric și am lăsat lumina cunoașterii să-mi invadeze ungherele. Buzele mele vibrează sub strigătul biruinței: „sunt liberă !”

Acum, paharule, eu sunt cea care te înțelege. Ești apăsător sub greutatea conținutului, însă nu te mai elibera! Ție libertatea nu-ți oferă nimic! Gol ai fi banal și transparent, pentru că întreaga ta valoare stă în conținut. Îți mulțumesc că taci, uneori tăcerea este cel mai prețios răspuns, răspunsul de care am nevoie în frământările mele. Tăcerea ta mă ajută să mă identific în libertate, să fac primii pași spre identitatea totală, aducând în suflet pasiune, cunoștință și adevăr.

De ce? Pentru că prin banalitatea și neînsuflețirea ta, prin transparența caracteristică ție, paharului, m-ai făcut să conștientizez ce-nseamnă viața.

Elev frunțaș Diana TIMIȘ, IX A

U cer albastru și o iarbă roșie. Așa au început totul, cu aceste două culori au început toate lucrurile să aibă una din aceste două culori minunate: albastru sau roșu.

Prima clipă din viața unui om este cea care contează. Atunci omul vede prima culoare care îl va însoți toată viața. Ea va deveni culoarea preferată a acestui om. Există însă un om care a văzut două culori în loc de una. Este o fată. De atunci, ea vede lumea în două culori. Tot ceea ce vede, are una dintre culorile acestea. Ceea ce este mai sus de statura ei este roșu exceptând soarele și norii, iar restul are culoarea albastru. Când păsările trec în zbor pe deasupra capului ei, vede un spectacol de culori roșii: începând cu capul păsării, îndreptându-se spre coadă, câte o culoare roșie închisă sau deschisă înoată pe corpul acesteia. Când bate vântul și leagănă iarba spre a o adormi, se realizează același spectacol de lumini, dar în albastru.

O LUME VIOLETĂ

Și oamenii par albaștri. Unii sunt supărați, alții sunt fericiți, dar niciun om nu seamănă unul cu altul, nici măcar gemenii. Nimic nu seamănă în această lume, fiecăruia îi diferă culoarea, mai închisă sau mai deschisă, în funcție de sufletul fiecăruia. Și la această fată se aplică această regulă: când este supărată toate pare că are culoare stridentă, dar când este veselă, lucrurile au cea mai deschisă culoare de roșu sau albastru care poate exista.

Acea fată sunt eu! Văzând această lume diferită, am început să cercetez de ce este așa. În sfârșit, am găsit. Motivul este următorul: toți trăiesc pe cel mai mare continent: iubirea. Puțini ajung pe vârful celui mai înalt munte: Fericirea. Puțini își dau seama ce se întâmplă în cele trei mari oceane ale lumii: Trecutul, Prezentul și Viitorul.

Acestea sunt doar trei motive. Însă, cel mai bun motiv este că cele precedente sunt adevărate, dar oamenii trăiesc în două mari câmpii ale lumii, dar foarte diferite: Optimismul și Pesimismul.

Văzând toate acestea, am încercat să le adun pe toate la un loc și să le amestec. Din acest amestec, a ieșit culoarea lumii: violet.

Elev Nicoleta DOCHIU, IX D

PORTRET DE ARTIST

Aflat în an terminal, Bogdan Teodor Trifan – nume predestinat spre intuirea esențelor, dar și aparținând prin origine spațiului moldovenesc încărcat de sacralitate - este un tânăr deosebit cu o personalitate complexă dornică de cunoaștere, mai matură, mai responsabilă și mai implicată decât ar presupune vârsta adolescenței, capabilă să își croiască destinul în acord cu propriile aspirații. Debutază literar ca membru al Cenaclului literar „Mihai Eminescu” al Colegiului Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia, colaborator fidel al revistei „Inimi sub drapel” cu poezii, proză, eseuri, articole, referate și participă la diverse activități cultural-artistice și științifice. Dintre performanțele lui cultural-artistice remarcabile putem menționa: mențiune la Concursul național „Experimentul Pitești”, 2011, premiul II la Proiectul interdisciplinar județean „Colocvii blagiene”, 2012, premiul II și premiul special APFR la faza națională a Concursului „Povestea celor trei fortificații”, 2012, premiul I la faza națională a Concursului național „Ocrotiți de Eminescu”, 2013, premiul I la faza națională a Proiectului educativ „Laudă semințelor, celor de față și-n veci tuturor” desfășurat în cadrul Festivalului Internațional „Lucian Blaga”, 2013.

„Sunt convins că cine încearcă să nu fie sincer cu propria lui inspirație, nu poate fi poet” - Ion Pillat; „În literatură poate că nu există lege mai aspră decât să știi ce să nu scrii sau, cu alte cuvinte, să știi ce să tai, dacă ai avut ghinionul să scrii ce nu trebuia” - Liviu Rebreanu. Cred că aceste două definiții concentrează în ele trăsături ale creației artistice ale lui Bogdan din această etapă a vieții lui. El este un spirit foarte înzestrat, reflexiv-filosofic și un tânăr poet al propriei sincerități. Poeziile lui pot fi considerate metafore ale unui pelerinaj în propria sinceritate; ele se strecoară în cele mai ascunse locuri ale lumii lui interioare și exterioare, pentru ca, mai apoi, să se răsfrângă în afară într-o debordantă franchețe. Adâncit în meditații melancolice ori confesiuni lirice, eseistice și de jurnal, în care se resimt uneori influențe ale marilor spirite poetice pe care le-a asimilat creator, Bogdan este un căutător al esențelor dincolo de frustranta realitate, grea de atâta concretețe și materialitate...” ■

Profesor Teodora DĂNCILĂ

L-am remarcat în activitățile de cenaclu literar, prin pasiunea pentru literatură și înclinația spre filozofie și artă pe care le îmbină armonios prin talentul său artistic în creații literare. M-a impresionat de la bun început maniera sa de aborda proza. Crâmpieie de viață trăită sau imaginată se împletesc prin tehnica modernă a colajului sau a alternanței planurilor narative în fragmente de proză postmodernă. Cât despre modalitatea sa de exprimare, tânărul „prozator” se joacă cu registrele stilistice: atrage prin limbajul colocvial, epatează prin cel neologic și emoționează prin cel metaforic. ■

Profesor Simona MUREȘAN

Bogdan a traversat toate genurile literare pe care le-a abordat cu ușurința celui care a înțeles că opera valoroasă e rezultatul unei experiențe vaste de cultură. Devorator de literatură, și-a definit un stil personal, consolidându-și maturitatea scriiturii. A fost pe rând, coșbucian, eminescian, bacovian și stănescian pentru ca, mai apoi, să devină Bogdan Trifan, cel care trăiește intens, suferă și se manifestă exploziv, se retrage apolonic din fața lumii și viețuiește prin celălalt în propria-i creație. Gândirea abstractă și inefabilul manifestate în poezie sau în proză sunt tocmai rezultatul viziunii problematizate asupra complexității vieții. ■

Profesor Cosmina Mircea

Apariția primului volum de creații intitulat „Înscrișuri” a încununat activitatea sa de poet licean și spe-

răm că numele lui va apărea frecvent în reviste culturale și antologii lirice!

FILE DE CENACLU ...

FILE DE NOSTALGIE

“Suntem niște anonimi, care au cuprins lumea într-o pată”

Cenaclul literar „Mihai Eminescu” din Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”... o lume magică și calmă în care mă pierdeam o dată pe săptămână, ascunzându-mă de gălăgioasa monotonie cazonă. Cenaclul... cam mult spus... acest loc al sufletelor chinuite de muze, acest loc în care scârțâitul penițelor prinde subit voce. Erau titluri... care, probabil, vor rămâne pe veci anonime. Erau vieți trăite pe foi întregi, cu scrisuri diverse, unele hieroglifice. Erau înscrisuri în sânge și înscrieri cu inima.

Mă gândesc la acea adunare de anonimi cu peniță ca la un alt Univers... în timpul vieții eram doar oameni, atunci eram Dumnezei...

Am scris de toate, de la prieteni, pentru prieteni... și am suferit împreună constrângerea... dar am fost liberi în Universul nostru. Am scris și pentru noi, ca să ne aducem cumva aminte că mai simțim, că suntem ființe.

Cenaclul... o cămăruță pictată din stilou, pe care, deși vom pleca, nu o vom părăsi niciodată. ■

Elev caporal Bogdan-Teodor TRIFAN, XII E

Pentru mine, întâlnirile cenaclului literar „Mihai Eminescu”

reprezentau, în fiecare săptămână, câte o oază de liniște, plăcere și deconectare într-un ocean de stres. Acolo, era singurul loc unde nu conta cine ești sau ce grad ai, erai doar un membru al unei mari familii, în care, alături de frați și surori, mai mari și mai mici, am evoluat întâlnire de întâlnire.

Cred că cel mai important an a fost anul IV, deoarece am participat pentru ultima dată la „Atelierele de creație literar-artistică ale elevilor din colegiile militare”, organizate anul acesta la Câmpulung Moldovenesc, aceasta fiind ultima

PĂȘI DE POET

etapă a inițierii mele în tainele poeziei, parcurgând abc-ul literaturii.

În cadrul atelierului de cenaclu am fost

extrem de emoționat, deoarece, fiind an terminal, am luat cuvântul, deschizând prin intermediul unei poezii intitulată „Definiții” întreaga sesiune de cenaclu.

Anul acesta îmi închei activitatea la Cenaclul literar „Mihai Eminescu”, alături de colegii mei, eleva sergent-major Toma Diana și elevul caporal Trifan Bogdan, dar nu-l voi părăsi sufletește niciodată, deoarece simt că acest loc este o altă casă în care trăiește una dintre cele mai iubitoare familii. ■

Elev sergent Corneliu KOSS, XII C

PĂȘIND PE URMELE MUZELOR...

EU obișnuiam să scriu câte o poezie din când în când, încă din școala generală, în mare parte, pasteluri. La începutul clasei a IX-a, aveam câteva creații, iar domnișoara elev plutonier Coțovanu Anabella, membră a cenaclului literar „Mihai Eminescu” la acea vreme, mi-a propus să merg la o întâlnire de cenaclu, să văd cum este.

Nu-mi amintesc cu exactitate cum a fost prima dată când am fost la cenaclu, însă pot spune că m-am îndrăgostit de atmosfera din cabinetul de limba română din după-amiezile de joi. Îmi aduc aminte, de asemenea, că mă simțeam atât de mică între colegii din anii mai mari și eram foarte sfioasă când era rândul meu să citesc o creație. Am început să scriu tot mai des, doar de dragul de a merge la cenaclu. Am cochetat puțin și cu proza, însă poezia este cea care mă definește. De-a lungul timpului, mi-am șlefuit abilitățile de a îmbina cuvintele pentru a așterne pe hârtie gânduri grăbite și sentimente inspirate de

muze nevăzute și mi-am găsit stilul – un amestec de Bлага și Bacovia, după cum spune doamna profesoară Simona Mureșan.

În fiecare an, am luat parte la întâlnirile de cenaclu din cadrul Atelierelor de Creație literar-artistică ale elevilor din colegiile militare liceale, împărtășind bucuria de a scrie cu colegii noștri din toate părțile țării. Anul acesta, la Câmpulung Moldovenesc, ascultând creații câmpulungene, brezene și albaiulieni, ne-au încercat sentimente de nostalgie la gândul că a fost ultimul atelier la care am luat parte ca mic poet ascuns în spatele unei berete albastre.

Acum, în ultimul ceas, doresc să le mulțumesc doamnelor profesoare Cosmina Mircea și Simona Mureșan, care, în acești patru ani și-au rupt din timpul lor pentru a ne oferi prilejul de a păși pe căi nebănuite în universul muzelor, de a ne destinde și de a ne rupe puțin de monotonia cotidiană, lăsându-ne gândurile să zburde alături de Eminescu, Bлага sau Stănescu. ■

Elev sergent-major Diana TOMA, XII C

VIATA

*„Urează-ți ca să-ți fie drumul lung
și multe diminețile de vară
care te vor vedea intrând – și cât de vesel! –
în porturi ce-ți erau necunoscute”
C. Kavafis*

Consider că viața este doar o șansă de a crește un suflet, este o călătorie pentru care nu ai hartă, este cel mai de preț lucru al viețuitoarelor, este o necesitate pentru existența cuiva. Viața este condiția umană care se sfârșește cu moartea, de aceea, viața este unică și odată ce mori nu mai ai șansa de a mai trăi din nou o dată.

Spre deosebire de cea a animalelor și a plantelor, viața omului este spirituală și socială. Viața spirituală se referă la bunăstarea sufletului, capacitatea de a oferi un zâmbet chiar și atunci când ești trist. Viața socială sau viața cotidiană se referă la implicarea omului în activitățile din societate.

Mulți oameni nu apreciază viața, o consideră banală, însă încep să-și dea seama de adevărata ei importanță atunci când mai au câteva clipe de trăit. De aceea viața trebuie trăită intens, fiecare clipă e valoroasă.

Cuvântul „viață” provine din limba latină „vita” și este folosit în diferite construcții cu diverse înțelesuri precum: „plin de viață”, „viața de apoi”, „sete de viață”, „poftă de viață”. Nu înveți pentru școală, înveți pentru viață – *Non scolae sed vitae discimus* – este moto-ul colegiului nostru.

Din punct de vedere științific, viața este o sinteză a proceselor biologice, fizice, chimice, mecanice care caracterizează organismele. E totodată ansamblul fenomenelor biologice (creștere, metabolism, reproducere etc.) pe care le prezintă organismele animale sau vegetale de la naștere până la moarte.

Din punct de vedere religios, viața este un dar de la Dumnezeu. Creștinii își dedică viața lui Dumnezeu prin credință și fapte bune. ■

Elev Roxana PLOSCAR, IX E

Suntem doar noi

Suntem doar noi...

*Fineri visători, pierduți între gânduri,
O mână de oameni, împrăștiati printre stele,
Toți diferiți între ei și uniți în scopuri,
Să aducă lumină de Soare și praf de lună
Și să le-ascundă-n tre litere.*

*Noi, mici redute-n ofensiva tehnologică,
Rezistăm, căci nori de stihuri picură-n noi,
Pătând definitiv șevaletul vieții noastre.*

*Voi, cei ce vreți a ne prinde,
Nu-ncerțați!
Căci vom scăpa iar prin soare,
Far-erosul ne va fi acoperis,
Și thanatosul podele.*

Elev sergent-major Corneliu KOSS, XII C

ÎNDEMN LA LUPTĂ

Nu dor nici luptele pierdute,
nici rănila din piept nu dor,
cum dor acele brațe slute
care să lupte nu mai vor.

Cât inima în piept îți cântă
ce-nseamnă-n luptă-un braț răpus?
Ce-ți pasă-n colb de-o spadă frântă
când te ridici cu-n steag, mai sus?

Înfrânt nu ești atunci când sângeri,
nici ochii când în lacrimi ți-s.
Adevăratele înfrângeri,
sunt renunțările la vis.

